

NUGÆ VENALES,
SIVE
THESAURUS
RIDENDI & JOCANDI.
AD
*Gravissimos Severissi-
mosque Viros,*
PATRES MELANCHOLICORUM
Conscriptos.

ANNO 1648.

Prostant apud NEMINEM; sed tamen
VBIQUE.

Huic Editioni accessere,

I. Studentes Comoedia.

II. Pugna Porcorum.

III. Crepundia Poëtica.

Misce stultitiam consiliis brevem.

Horat.

R. 158907

PRÆFATIO.

Festive Lector.

Semper *jocari, stultorum nunquam
resui operam dare, non minus fa-
tuorum hominum est: ut pote quid
id quod sibi proprium est, faciunt
quasi minime proprium. Si enim homo ratio-
nalis, etiam risibilis est. Atque hoc est, quod
homini proprium, & quidem quarto modo, ap-
pellant cum ratione differentes Logici. Ex his
autem modum tenere, sapientis est.*

Omne tulit punctum, qui miscuit uti-
le dulci,

*Horatius ait, & omnium calculo approbatur.
Quomodo autem illud fieri possit, haud facile
explicatis est. Ego, qui tamen unicuique li-
berum suum iudicium relinquo, non sic severo
studio in hanc rem existimo, ut propterea om-
nis risibilitas, proinde humanitas, tollatur, exi-
statur; neque si resui operam dandam puto, ut
ea de causa omnis severitas, omnis auctoritas
conulet, atque ita fieri potest, ut*

PRÆFATIO.

Sit modus in rebus, sint certi denique
fines.

Quos ultra citroque nequit consistere
rectum.

*Cujus modi tanto major habenda ratio est,
quanto major utilitatis. Est enim id, ut iterum
hoc dicam, optimum utilissimumque, seri-
stiva miscere. Quod ut majori cum dele-
ne facere possis, quisquis es, Lector, visum
hæc Ridicularia elegantissima simul cum a-
festivis opusculis recudere, risuique promo-
vendo iterare. Tu interim*

His utere, Lector amice;

Quæ bona sunt, lauda; falsa refelle: vale

Quæ

Quenam in mundo admiranda?

R E S P.

Quod omnes cornices sint nigræ: quod ratti æquè citò currant ac mures: quod canes ossa arrodant & deglutiant: quod rusticus armatum induat, galeam capiti imponat, hamum arripiat ad defendendum pullos gallinæcos, cum singulis diebus tam diligenter observentur à vulpium orphanis. Mirabile quod feles nequam post cœnam, densis existentibus tenebris, sine lumine, sine gladio, sine pileo, nudis auribus pedibusque, absque trepidis calopodiisque audeant aggredi ingentem exercitum honestorum murium & glirium, Mirabilius quod hiems nunquam ita caleat sicuti æstas: uti legitur apud Quinquarillam, sine perspicillo in libro per omnia albo, in illis verbis *pata, pata, pon.* Mirabilissimum omnes fœminas hoc vitio laborare, ut per unum idemque foramen mingant & cacent, *cum (scilicet) latrinæ podicem obverterint.*

Quid est scholasticus?

R. Est filius patris sui, frater sororis, nepos avunculi, doctor omnium, præsertim in naturalibus: utpote qui se libenter adjun-

git puellis, quæ ex simplicitate caseum felici
custodiendum commiserunt. Summa sum-
marum studiosus melius loquitur furno,
etiamsi os ejus non ita large pateat; profert
aurea verba, etiamsi rostrum ipsius non sit
flayum.

Noctis commoda quenam?

R E S P.

1. Nocte conficiuntur homines. 2. Nocte
amatores amasias suas adeunt, & cum illis
bulantur. 3. Nocte Cosmographi, Astrologi,
Philosophi contemplantur planetas. 4. No-
cte ebrii sine scandalo sese inebriant & plane-
tas (hem patinas dicere volui) perscrutan-
tur. 5. Nox aridet Magis, quo liberius
suam magiam exercent; placet furibus ut
tutius furentur; meretricibus ut delectabilius
cocant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox
confert dulcem quietem, & inducit oblivio-
nem omnium malorum. Certe si nox non es-
set, multi artifices se perditum irent: qui
candelabra, & candelas conficiunt, quam
re compararent sibi victum? Lenones honesti
quomodo sese sustentarent. Magni mercato-
res sulphuratorum mendicarent; quid enim
opus esset sulphuratis, si non essent candelæ;
quid candelæ sine nocte? *Object.* Luna est can-
dela naturalis, ergo non opus est candelis arti-
ficiosis? R. 1. Luna non semper lucet, & tunc
homines instar glirium stertere cogentur.

2. Est quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & vespertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quænam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem cum indusio suo.

Quibus sibi Sapiens homo debet cavere?

R E S P.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum. 3. A penna notariorum. 4. A subtili practicâ procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contrà non renuet prandere cum Abbatibus; cenari cum Advocatis; jentaculum sumere cum commissariis aliisque magnatibus; celebrabit pascha in ædibus suis, at quadragesimum ubique. Præceptores nostri sic nos instruere solebant: Quinque hominum genera frequentant nundinas, 1. emptores, 2. venditores, 3. spectatores, 4. ij qui spectatum veniunt, 5. trium literarum homines, vulgò crumenifexæ, ab hoc quinto hominum genere, discipuli, vobis cavete.

Cur odium Vatinianum inter Monachos & Canonicos?

R. Quia monachis ova, Canonicis gallinæ in deliciis sunt. Monachi accusant Canonicos, quod gallinas devorent, quæ illis ova esculenta parere possunt; contra Canonici accusant Monachos, quod ova comedant, è quibus pulli gallinacei (cibus Canonicorum) excuduntur.

duntur. Iudex & Scabini sic responderunt; Monachorum rationibus perpensis illis assentimur: sed perpensis rationibus Canonice & illis assentimur, itaque neutra pars causa cecidit. Monachorum una ratio est è millibus petita, quia possunt esse gallinæ absque ovis nam Deus in prima creatione creavit gallinas cum nullum esset ovum. Contra Canonici asserunt Deum gallinas non ex nihilo creasse, sed ex materiâ quâdam confusa, quam Iudæi *zohu yabohu*, poëtæ *chaos* nominant. 2. arcte accurateque tenent, gallinas posse produci etiam non existentibus gallinis: idque probant experienciâ. Nam cives in Alcair urbe Turcicâ, in furnis suis calidis ex ovis pullos exilire faciunt: itaque *adhuc sub iudice lis est*, quis victor, quis victus, dubitatur.

Femina formidolosa quanam?

R. Quæ caudam intra crura deponit.

Homo cuius partis orationis est?

R. Participii partis: quia partem capit ab omni animalium genere. Sic multis *struthiocameli* ventriculus est, qui durissima concoquere possunt; aliis adest cor *Leonis*, in quorum numero sunt milites quidam; plures *canis* natura gaudent; quam plurimi suis, omnia promiscue devorantes; infiniti *Asini* complexione delectantur, à Gallis dicti, *Asnes courtes oreilles*.

Quotuplices sunt crepitus ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edunt sonitus, domicella crepitus suos premunt intra nates, exilesque sonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud redolent, quam vinum aromatites, vel anisum conditū: aromatarii nil nisi zingiber in podice habent; procuratores articulant suos crepitus, sicuti causam alicujus processus; advocati (quos auri sacra fames exagitat) nil nisi aurum tonant in suas braccas, experiemini, & proculdubio invenietis aliquid merdæ.

Femina audax quenam?

R. Quæ duos homines per unum foramen expectat.

Quid est Rusticus?

R. Liberalis est, ut dives avarus; delectabilis, ut stercus saccharatum; syncerus, ut miles tempore belli apud pulchram fœminam; amabilis ut podagricus; albus ut civis ex Æthiopia, civilis ut rusticus Montensis. Breviter, Dominus rusticus (cui Deus largitur vitam donec moriatur) est pulchrior monacho sine cappa, mendico sine scutella, advocato sine codice & decretalibus, ebrio sine cantharo. Dominus rusticus est insignis & generosus miles, qui uno oculo torvo tremorem incuteret integro exercitui muscarum, mo scarabæorum; in illius honorem sequens armen pono,

*Rustica gens est optima flens, sed pessima gaudens,
Vngentem pungit, pungentem rusticus ungit.*

Quosnam usus præstat charta?

R E S P.

1. Ut nates mundemus, alioqui digitis illas tergere oporteret. 2. Memoria optimorum librorum chartâ reservatur: hinc extat Ovidius de amoribus, speculum ululæ, quatuor filii Aymonis, &c. probati authores, qui ex incendio Trojæ reservati sunt. 3. Literæ amatorix ad amasiam chartâ transmittuntur. Quid historiographi, poëtæ, oratores essent sine charta? sine gramine campus, & sine crine caput.

Femina meticulosa quænam?

R. Quæ non audet dormire sine viris.

Quis sagittarius collimat ad pedes, & tangit naves?

Crepitus ventris Germani sic efferunt;
Der unghewisse Schutz binn ich ghenannt,
In ätten Länden sehr woll bekant,
Ich ziel dir nach d' versch, und tref dir die Nasz,
Kanstu es mir sagen, du bist ein Basz.

Bona Eunuchorum quænam?

R E S P.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum more agitantur, & quasi in furorem præcipitantur. 2. Moriuntur in suo individuo, sicuti phœnix, avis nobilissima. 3. Habent vocem exilem & musicalen

ficalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.:

*Quatuor occidunt hominem ante tempus,
Uxor formosa, tristes familia, immoderatus
cibus ac potus, aër corruptas.*

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in vino veritatem esse dixerunt, ideo Bacchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui sine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus asserunt vinum esse medicamentum præstantissimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit stomachum; sistit vomitum, & animat homines ad actus heroicos.

Cur asinis sese mutuo fricare licet?

Hoc privilegium omnibus asinis & quadrupedibus & bipedibus concessum, se mutuo scabere, quia genealogiam suam ducunt à tritavo illius asini, cujus maxillâ Cain occidit fratrem suum Abelem.

Quis usus raparum & brassicæ capitata?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis. nam mollificant merdam. Decoctio earum pellit choliam ventosam, quæ sese exferit per posticum, & sensum odoris vellicat foetore maligno.

Quid est homo sine barba ?

R. Piscis sine squammis, ursus sine crine, foemina sine pilis, canis sine cauda.

Mulier nauseabunda quænam ?

R. Quæ nihil appetit, nisi jure perfusum.

Avarus cui similis ?

R. Est similis porco nam nemini prodest, nisi post mortem. Sed invidus, neque post mortem quicquam utilitatis adfert, & in vitâ suâ valde parum.

Crepitus ventris est ne corporale quid ?

R. Ita: probatur sic; ratio corporis organici consistit in subtilitate sensuum. Atqui nihil æque sensibile est ac crepitus. Ergo crepitus est corpus organicum. 2. Ecce alia ratio deprompta ex profunditate meæ braccæ: Ea omnia quæ constant ex quatuor elementis sunt corporea. Sed crepitus sunt compositi ex quatuor elementis. Ergo (*Minorem probo*) quia crepitus sunt sicci, humidi, frigidi & calidi. fac periculum victo dabis manus. Quam pulcrum est philosophiæ operam dedisse! ubique enim locorum nobis adjumento est. 3. Quæ suas habent dimensiones, longitudinem, latitudinem & profunditatem corporea sunt. Ergo crepitus sunt corporei. Quia quidam crepitus magni, quidam longi, quidam breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam largi, secundum magnitudinem foraminis.

Caci.

Ceci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perspicillo, juxta illud:
Vas bath Kertz oder Brill,
Van die Eul nicht sehen will.

Quid remedii pro odoratus amissione?

R. Recipe medicamentum quod in officinis vocatur *Diamerdis*.

Papirus, unde denominationem habet?

R. A priapo, Deo, inter Gentes & amatores, satis noto: anagrammatizet quis vocalas *Priapus* & *Papirus* inveniet easdem literas. Ideò autem à *Priapo* *Papirus*, quia eo amatores utuntur, dum ad amafias suas literas transportandas curant.

Quibus in locis publice licet loculos exhaurire?

R. 1. In Ganca. 2. In Caupona. 3. In Sphaeristerio.

Coitus quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris est ne spiritualis?

R. Ita probatur sic: 1. Quæ invisibilia sunt, spiritualia sunt. Atqui crepitus sunt invisibiles. Ergo spirituales sunt: minorem probo, dum vos oro ut insignem crepitum emittatis, mihiq; indicatis cujus coloris sit, vel metimini mihi ulnam unam, sicuti metiri solet pannus, & vobis, ut in concursu lampada tradam, 2. Quæ habent agilitatem

tem, ut nullus hominum possit eorum ictus evitare sunt spiritualia. Sed tales sunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiamsi crepitus proveniunt ex spelunca, & nascantur sine visu, sicuti talpæ, attamen non sunt palpabiles, sicuti tenebræ Ægyptiorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu est. Crepitus sunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus spirituales sunt.

Famina superba quenam.

R. Quæ tantum magnos intuetur.

Phlegmaticis & pulmoniacis quomodo succurrendum?

R. Clystere auriculati, seu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitosis & biliosis humoribus. Hoc medicamentum heri vesperi (nolo enim numerare, menses septimanas & dies) inveni in aliquo libro impresso triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo sumpto Lens abortiit & pediculus sternutavit. O quam pulchrum est, esse medicum! etiamsi nasum stercorei admoveat: quid tum postea? ex re quâlibet bonus odor lucri: licet stercus & urina sint medicorum fercula prima non curo; modo mea bursa semper sit gravisda Iacobitis; modò meum armamentarium semper probè sit instructum [si non pistolis saltem] pistolettis; sit interim (per me

me licet) medicorum *recipe*, *decipe*.
Quodnam est presentissimum remedium colicæ?
 R. Occludere os, & aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores & in gratitudinem osculamur manus vestras, vos in recompensationem osculamini nostros nates.

Quid est honor?

R. Est nihil apud Latinos, *rien* apud Gallos. Honor est, quod facit fumare culinam; honor est, quod replet granaria & cellas; honor est, superbe vestitum esse; honor est, strenuè evacuare cantharum, honor est 1000. homines in prælio occidere & ne unum quidem procreare.

Mulier Hugenotæ & Papistica quenam?

Hugenotæ est, quæ omni tempore desiderat carnem; Papistica quæ sæpe volvit & tractat aspergillum.

Volatus avis paradisi quam vim habet?

R. Mare reddit humidum & salsum, ignem efficit calidum, & aromata efficacia cordi corroborando.

Quenam sibi honorifice cedunt?

R. Dies cedit nocti, tempus serenum pluvioso, dies sabbati, dici solis.

Quid est crepitus?

R. Crepitus est flatus ventris, quem natura provida sanitatis tuendæ causa per podicem ejicit, materia ejus existens paululum crassa; Hæc est definitio essentialis & quid-

ditativa, constat enim ex genere, quod est flatus, & differentia, quæ est ventris, nisi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno oberato quid jucundissimum?

R. Si terminum dilatationis ei detur eo usque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciscuntur nomina?

R. Si juxta rivum Rheni comedant, Domini Rheni appellatur, si in plateis pediculos colligant custodes platearum vocantur, si juxta exercitum sese scabant, generosi milites sunt, si furentur, patibuli incolæ existunt, si panem petant propter Deum proprie mendici dicuntur.

Quid est femina?

R. Est secunda pars necessaria ad propagationem & conservationem generis humani. Græcus quidam dixit, ignem, aquam & fœminam esse tria mala, atque ita fœminam bonam quis inveniet? Philemon testatur, bonam capram bonum mulum, & bonam fœminam, esse tria pessima animalia. Simonides dicit, fœminas natas vel ex simia, vel ex vulpe, vel ex mustela; alter clamat earum pulchritudinem esse instar rosæ spinis circumdatæ, verba earum fraus, ornatus earum cauda pavonis, amor earum veluti serpens, qui in amplexu strangulat marem suum. Fœmina (quod sub rosâ dictum vim) est homo levissimus vix ponderans duo grana, fœmina constat ex tenuissima materia cujus ulna emitur teruncio.

Qua-

Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligonis, quatuor chartarum reges semper sunt pauperes?

R. Quia continuo sunt in lusu: juxta illud: Ludus homini perditio. Miserrima est præterea conditio eorum regum; Nam si uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem & sicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum sit?

R. Iis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini infervissent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid est melancholicus?

R. Est stultus inter omnes asinos, qui non intelligit carnem perdicum esse longe delicatiorē vaccina.

Famina spiritalis quænam est?

R. Cujus vagina capax est magnarum rerum,

Crepitus ventris est ne bonus?

R. Ita: probatur sic: Illud censetur esse bonum, quod utile, jucundum & honestum est. Cicer. 1. officior. Atqui tales sunt crepitus. Ergo, &c. Minorem probō: utiles sunt crepitus: quia qui animose petit prolongat vitam suam juxta proverbium vulgare; utilitas crepitus inde quoque apparet, quod omnes fere artes ex eo originem suam duxe-

unt. *Musica* ex crepitu orta est, quia tota pendet ex varietate sonorum: sicuti non inveniuntur duo nasi per omnia similes, ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejusdem soni, sed quot peditores, tot soni. Antiqui prædicebant pluviosum aut serenum tempus ex tono & sono suorum crepituum, Ecce *Astrologia*, Germani, quia crepitus emittunt, tanquam ex profunda aliqua spelunca, hinc bombardæ & tormenta bellica iaventa; Galli, hinc confecere pilam lusoriam, quam follem appellant. Nautæ artem navigandi, inde didicerunt, ut uno vento ad contraria loca navigare possint, hac consideratione moti, quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares, Galenus, Hippocrates, Avicenna, Rases, &c. multa secreta quoad medicinam, inde hauserunt. 1. Crepitus est jucundum quid; quia cantat nascendo, & nascitur cantando, Imo quod plus est, unus crepitus clare editus omnes sodales etiam omnino melancholicos, ad risum concitat. Inprimis crepitus canis aulae delectabilis est, quippe qui veniam pedendi largitur Domicellis omnibus horis, dummodo dicant, abigite canem, quia pepedit. 3. Crepitus est honestum quid: quia utilitatem adfert maximam, & hominem vivificat, unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæsar quidam Romanus edicto permisit, ut cuilibet crepitum clare emittere liceret etiam in ipso convivio.

Filii prodigi quinam!

Quorum abavus est Midas. Nam Midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta mutant in merdam, colore eodem, sed odore plane diverso.

Quomodo efferes uno vocabulo latino quinque animalia eaque pilosa?

R. Vultis scire? unico verbo hoc *conculcavimus*. Prima syllaba est *con* Gallicanum, quod Latinis sonat cunnum. Secunda syllaba est *cul* quod etiam Gallicum est, Latinis autem est podex; Tertia syllaba *ca* picardicum est, Latinis cattus, Quarta syllaba est *vi* & est opifex naturæ. Quinta syllaba est *mus* animal fatis notum, Gallicè *souris*.

Mulier debilis quanam est?

Quæ statim in dorsum cadit, simulac eam vel digitulo quis tetigerit.

Quanam est differentia inter pediculum formaliter sic dictum, & pediculum planum, seu inguinalem?

R. Pediculus ut sic totum perreptat corpus, at pediculus planus inhæret mystaci palpebris &c. occupatque, portum posticum; Gallis, *le porc soufflé au cul*. dictum: Dicam planissime, ut cæci videant, surdi audiant, leprosi sentiant. Pediculus inguinalis est instar planetæ fixæ, at pediculus vulgaris instar planetæ erraticæ; aliquando tamen boni amici sunt. ita

ut eadem mensa imò eadem quadra utantur.

Rapæ quomodo prosunt?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitationem, syncopen, anxietatem, pleuritidem, appetitum inordinatum, colorem pallidum, tremorem, vomitum oris sed non podicis. Summa rapæ & brassicæ capitatæ prosunt. Nam brassicæ procreant ventum & rapæ crepitum. Quidam multas comedendo rapas femoralia permerdavit. Si quis non vult credere admoveat nasum & sentiet proculdubio, nisi profusus careat odoratu.

Quis est author ventorum?

Follis confector & podex.

Bona domestica quanam est?

R. Quæ omnibus satis pensi exhibet.

Quid sunt Bohemi?

R. Sunt homines rotundi, quorum nasus, dum vivunt, semper intra duos oculos consistit, qui æquè sordide egrediuntur mundo ac intrant, qui habent ventum in podice æquè ac follis; minimum eorum natura donavit 32. dentibus, qui maxilla instar crepitaculi leproforum. Bohemi plebei equitant super fœminas, at magnates & nobiles super equos, stulti sunt per naturam, estque iis stultitia proprium quarto modo, frigent præ calore, & æstuant præ frigore.

Quinam sunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt podicem.

Quam

*Quam quisque novit artem in hac se
exerceat?*

R. Itaque Philosophus loquatur de Philo-
sophia, medicus de merdis, cerdo (vulgo
aurifex in corio) de veteramentis, barbitou-
sor de barba. Cæcus delectetur baculo suo,
Doctor caputio, monachus cappa, faber se-
cure, nauta navi, &c.

Recita laudes podicis?

R. Dominus *podex* cætera omnia membra
dignitate superat. Nam 1. est *philosophus*, quia
gerit barbam. 2. Est *advocatus* insignis, quia
tam clarè animi sui sensa exprimit, ut nullus
advocatorum audeat nasum suum admovere.
3. Est *capitaneus* animosus, nam aut vult vin-
cere, aut vinci sive mori, ita præfractè pu-
gnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate predi-
tus, sæpe enim vicini sui agrum gratis ster-
corat. 5. Dominus *podex* est excellens *pi-
ctor*, præsertim quoad indusium. Linteamina
eiuam tam citò non sunt extensa, quin pictu-
ras varias adumbret. 6. Est probatus *pharma-
copola*, quia optime conficit confectionem
Diamerdis. 7. Est optimus *musicus*. Nam
quamvis musica divina & vocalis sit jucunda,
nihil tamen ad podicis musicam. Nam vocalis
& musica tantum satisfaciat auribus, at podicis
musica non tantum tangit auditum, sed etiam
odoratum, gustum, visum, tactum. 8. Est
vir honorabilis, quia primus locus ei assigna-
tur.

tur. In conviviiis hoc cernere licet, ubi parietes tapetis ornati sunt & pulvinaria composita, nam ibi audiuntur statim hæc & similia: tu pone podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliasti podicem, tu non satis commode sedes, nimium exaltasti podicem, tu eas allatum in vinum cum tuo podice, tu manes hic cum tuo podice, & ego vobis ago gratias & abeo cum meo podice.

Femina curiosa quenam?

R. Quæ appetit scire, quid quivis possit.

Qui maximè omnium lucrantur?

R. Qui in hoc seculo sunt versipelles, tempori servientes & instar Chameleontis quemlibet colorem induentes, qui cum affirmantibus affirmant, cum negantibus negant, hic quæstus hodie est uberrimus.

Brassicis capitatis quinam delectantur?

R. Fœminæ: idque propter acrimoniam earum, & cum eas miscuerint cum farina zizaniorum, provocant annos, dies & menses suos, suppositis in modum suppositorii: loquor de *Androgynæ*, id est, corpore composito ex duplici podice & quatuor clunibus quod mirifice facit ad conservationem generis humani. Galenus ait, brassicam capitatam admodum utilem esse iis, qui tremori & convulsionibus sunt obnoxii: quare consulo juvenibus, ut omni mane sumant scrupulum unum ut nates tremant, quando virga eis minatur.

natur

natur, fumant item tandem recens nuptæ, ut possint alacrius perficere opus, quod prima nuptiarum nocte exequendum.

Femina gulosa quanam est?

R. Ad hanc quæstionem utpote difficilem, solus respondere nequeo: subvenite viri qui ornati estis more Mosaïco secundum vetus Testamentum scilic. Hem devorare manipulum unum cinnamomi, syncope corripiamini, apprehendite trabem ne cadatis: quid jam dicitis: Illa gulosa est, quæ amat rem delicatulam. Rem acu tetigistis.

Quis nasus est optimus?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum omnes fuerunt nasuti. Numma secundus rex Romanorum sesquipedalem nasum habebat, ideoque nominatus fuit Pompilius, quasi dicas, nasus in superlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant insignem nasum, si fides sit adhibenda Plutarcho. Summa omnes reges Italiæ fuerunt nasuti, excepto Tarquinio superbo, qui ideo etiam urbe & regno pulsus fuit. Quisque apprehendat nasum suum, & videat, num possit fieri imperator. Qui habent magnum nasum cæteris sapientiores sunt, & melius exercent animi functiones, quia melius excrementa exeunt. Vnde Homerus quia erat sapiens nasutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes, qui è longinquo odorantur; & de stupido dicitur,

non habet nasum : & præsertim nasus est indicium brachæ : juxta illud :

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

Quanam est differentia inter sapientem & stultum ?

R. Aliqui mensuræ duæ vini discriminant sapientem à stulto. Nam cum doctor mensuram unam atque alteram biberit ; nihil differt à stulto. Alii qui plus vident quam 25. cæci cum suis perspicillis , sic respondent , nullam aliam esse differentiam inter sapientem & stultum , nisi quod hic publice , ille privatim sive clanculum , suam exercet stultitiam. Certe in quibusdam etsi stultitia foris non appareat , semina tamen stultitiæ intus latitant. Sed qui se putat aliis sapientiore esse , is stultorum imperator dicendus est. Est enim primus stultitiæ gradus sese aliis antepone. Huic quæstioni finem imponens vobis omnibus opto annos Næstoris , divitias Midæ , ipsius autem auriculas iis , qui non habent.

Femina frigida quanam est ?

R. Aquæ potatoribus res ista decidenda relinquitur non vinolentis : qui capite & pedice suum negotium defendunt , sicut cornix , quæ nuces frangere & dejicere desiderat : uno verbo : frigida est , quæ desiderat operiri visibus.

Cur data est barba viris ?

R. Ut sit signum dominii in fœminas , ill-
que

que præpolleant. Fœminæ iratæ Iovem adierunt, petentes ab eo barbam, tum Iupiter subiratus, in medio, inquit, consistit virtus, barbamque illis affixit in medio. Iuro per ambas nates hoc formaliter ita sese habere.

An viri cornigeri sint infames?

R. Nequaquam. Nam cornua portare honori datur. Sol spargens radios super terram, nonne videtur dicere, videte cornua mea. Luna crescendo & decrecendo ostendit cornua sua. Magna pars quadrupedum gerit cornua. Imo ipsi Diaboli si pictoribus sit habenda fides, habent cornua. Monoceros, Taurus, hircus gloriantur cornibus suis. Moses cornutus pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet, *παν* Græcum est, Latinis omne, si addas cornua, idem est ac si dicas, omnia sunt cornuta. Cum igitur in cœlo, in terra, in inferno sint cornua, quare & viris cornua non competere?

Expone versus istius Epitaphii.

O Deus omnipotens vituli miserere Ioannis
 Quem mors præveniens non sinit esse bovem.
 Corpus in Italia est, habet intestina Brabantus;
 Ast animam nemo; cur? quia non habuit.

R. Est epitaphium factum in honorem cuiusdam studiosi nobilis Heydelbergæ studentis, qui cum insigniter genio indulgeret, vinumque non pitillando, ut decebat, sed plenis buccis hauriret, vitam suam abbreviavit.

Illius

Illius sensus est : O Deus omnipotens vituli miserere Ioannis. Vocabatur enim Ioannes Kall seu vitulus. Quem mors preveniens non sive esse bovem. Metuendum enim, ne si diutius vixisset, ex vitulo bos factus fuisset. Corpus in Italia est, &c. cum nobilis esset corpus ejus Italiam versus missum, intestina vero ad Brabantos. Ast animam nemo : cur ? quia non habuit. Certe ebriosi neque vitam neque animam habent.

Quid est barba?

R. Est pilus. Quid est pilus? R. Est barba.

Quinam sunt omnium maxime gulosi?

R. Fœminæ : quia non solum de die, sed etiam de nocte carnes comedere volunt, una vice tantum devorantes ut penè suffocentur.

Qua est differentia inter barbam & crinem?

R. Barba nascitur in fœminis juxta os pubis, at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thrasonis Irrisionem?

R. Quidam cum à Thrasone egregie fustibus muctatus esset, interroganti populo cur se non defendisset, respondit id strenue fecissem, nisi metuerem Thrasonem hunc alio tempore me aggressurum, & minaciter in culum meum sufflaturum, quod pati nullo modo possem quin in illius faciem & oculos screarem, quod redoleret merdam.

Famina diligens quamam est?

R. Quæ bis suum opus perfecit, antequam altera semel.

Quomodo pronunciabis uno verbo, radices esculentas, carnem & pisces?

R. Vocula *Pekulharing*. Pe enim Barbantini sonat radicem; Colonienf. & Germanis *Murren oder gelbe Ruben*, *Haring* est piscis: & *kul* seu testes carnem significat.

An pecuniæ obediunt omnia?

R. Sic? Nam magni mercatores sulphuratorum apud combibones in majori pretio sunt, quam ipse Plato, si maledicto isto metallo destituatur, juxta illud: *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.*

Quenam sunt privilegia scabiosorum?

R. Si tres sodales affideant & sint nisi duo vitra, Dominus scabiosus habebit unum pro se, privilegiatus est, ut solus bibat, solus edat, solus merdet. Si octo hospites divertent in diverforium, in quo sit curta suppellex, & sint nisi tres Lecti, Dominus scabiosus privilegiatus est ut unam occupet (cæteris omnibus ringentibus) solus dormiat, ita bene meretur de omnibus scabiosus. Innumerabilia ejus Privilegia sunt. Hoc privilegiū etiam in eos competit, quod leprosos nitore superent, quodque duo scabiosi oculati plus videant quā ducēti cæci cum suis perspicillis.

Cur crepitus est generis masculini cum pertineat potius ad feminas, & mentula generis feminini, cum pertineat ad masculos?

R. Missos faciamus Chamæleontes, qui nisi ventis & fumo velcuntur, cordatos consulamus. Prima quæstio est, cur crepitus sit generis masculini, &c. agitata fuit in collegio magistri Aliborum. Vos qui estis *Nasuti* dicite sententiam vestram: accedite hic: Nonne veteres Romani condiderunt legem de crepitu propter scæminas? quæ eum intranates suffocabant, & totum sodalitium humectabant sine humore vini vel cerevisiæ, ita ut labia non madefierent? R. Verum quidem est, mentulam proprie pertinere ad masculum, sed quia scæmina ea die nocteque exercenda est, dixerunt esse generis scæminini. Per quam regulam. Esto scæmineum, &c.

Quenam est suppellex mobilis maxime necessaria de nocte?

R. Sulphurata. Nam simulac nox ingruit, candela accendi & focus exstrui debet, hoc autem fit beneficio sulphuratorum; quod si desint jam vicinos importune adire oportet, & precario ab illis ignem petere. Et quam necessaria sint sulphurata hinc apparet, quod magna pars pauperum victum inde sibi quaerit, hinc *Cornucopiæ* pauperum dici possunt quia ex illis victitant quoad necessaria ali-

alimenta scilicet & vestes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in syncopen, aut apoplexiam statim subsidium petendum à sulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inseparabilia sunt) statim candela accendenda ad accersendum medicos, pharmacopæos, chirurgos, quod si sulphurata desint ecce Homo mortuus. Vnde recte belgæ de sulphuratis:

Ein grosz gemach umb ein klein Gelt.

Mulier liberalis quænam ?

R. Quæ nihil deneget petentibus aliquid à se.

Estne mendicus præferendus diviti ?

R. Est. Quia Alexander totius orbis monarcha invidebat Diogeni paupertatem suam, dicendo : si non essem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocet: necessitas enim artium inventrix & ingenii largitor : & revera dum pauperes student, divites abdomini indulgent : & quia paupertas semper in magno pretio habita fuit, ideò mendici immunes sunt ab omnibus vectigalibus, & ubique locorum jus municipale (quod quibusdam in locis multo constat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes, cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare elemosynam, privilegium hoc illis nunquam deerit quamdiu mundi hæc compages stabit, nam mendicos semper habebimus nobiscum.

rura quidem est quod multam adhibeant diligentiam, quo sibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune est cum advocatis, procuratoribus & totâ tribu furunculorum. 4. Cum per mare per terras curta mercator ad Indos, idque sæpe cum vita periculo, soli mendici à latronibus liberati sunt, juxta illud; Cantabit vacuus coram latrone viator. 5. Cum obæratî à suis creditoribus vexentur, in solos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magistratus ullum jus habent: quia calvum velle re difficile est, tonsi sunt usque ad cutem, estque illis domi curtissima suppellex. Itaque petentes ablegant; contra ab omnibus stipentur, cives sunt totius mundi, cum ceteri homines una civitate inclusi sunt veluti Parisiis, Roma, Colonia, &c. 6. Prætere neque sæda usura animam conspurcant, nem illis fortunam invidet. Videtis ergo paupertatem esse malorum refugium, miseræ asylum. 7. Donum pauperis rustici in vola manus portantis pauxillulum aquæ ad Artaxem, nonne superat divitias 100. Dominorum? Pauperibus enim nunquam deest bon voluntas. Et Thebanus Philosophus nisi cognovisset paupertatis prærogativam, nunquam projecisset bona sua in mare, dicens *mergam vos ò Divitiæ, ne mergar à vobis.* Fabricius id quoque exactè cognovit, cum pa sua prætulit auro Samnitarum. Magni

Philosophus nudus exivit civitate Priena, Diogenes nunquam rupisset scutellam suam ligneam, nisi scivisset, naturam nobis de omni supellectili satis superque providisse. Et certè tot homines docti non fuissent amplexi paupertatem, nisi gustum aliquem boni in ipsa percepissent. Breviter mendici quiete dormiunt, non timent crumenifecas neque latrones nocturnos. Neque opus habent Helvetiis ad thesauros suos custodiendos. Et ut id quod res est, dicam, Homo qui paucis contentus est, perfectè dives est, imò ditior quam si possideret opes Cræsi & Alexandri. Pauper nihil potest omittere & tamen singulis diebus lucrum facit.

Qualis futurus est Antichristus?

R. Erit prægnans & pariet 18. Elefantos scarlatos & cæruleos, & hac de causa anseres tam alte vociferabuntur, sicuti solebant ante 100 annos, neque dignabuntur calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

Mulieres cur potius nubunt Juris perito, quam Medicis & Theologis.

R. Poëta neoëtericus.

*Vt juris mystes jus fas rectumque ministrat,
Fæmina sic rectum semper amare solet.*

Meretrix quid & unde?

R. Meretrix rectè à quibusdam dicitur Ephippium Republicæ: ejus avus fuit eques iusticus, & ne ipsa degeneret à stirpe sua,

vocatur eques aurei velleris, sive mavis,
 equus. Meretrix unam manum ori admoveat
 alteram crumenæ, nisi quando assidet men-
 sæ: meretricis unus oculus in patinis est, alter
 in quadra vicini sui, uno oculo ridet altero
 flet, aurem unam aperit culinæ odori, alte-
 ram claudit precibus amicorum. curæ cordis
 que illi est sodalium sanitas, nam eos non si-
 nit stertere nec die nec nocte, & præsertim
 tempore pomeridiano, quod est admodum
 insalubre: habet aures patulas similes auribus
 (salva reverentia) asinorum, os illi est instar
 fornacis, quamvis ad tantam capacitatem
 non accedat. Vno verbo meretricum virtute
 tot sunt, quod sunt muscæ in autumnno, pe-
 diculi in pallio mendici, farcimina Parisiis
 & ne videat eis adulari, est *tanquam equus es-
 emulus in quibus non est intellectus.*

Mendacia adferuntne quid utilitatis?

R. Quod sic. Nam Chaldæi, Ægyptii
 Græci & Romani, cum animadverterent vi-
 ritatem non sufficere populi ferociæ domat-
 iæ, formarunt religiones mendaciis scater-
 tes. finxerunt Neptunum cum tridenti, Cu-
 pidinem cum sagittis, Vulcanum cum fa-
 ardenti aliaque mille figmenta, & mendacia
 quæ excogitarunt ut subditos in perpetua
 obedientia & concordia continerent. Idem
 fecit Minos in Creta, Lycurgus Lacedæmoni-
 Mahomet suis mendaciis totum imperium

stabilivit. Bellorum præfecti, & quæstores ærarii mendacio admodum opus habent, similiter & iudices in suis functionibus, Et Domini Advocati, qui defendunt, quod præter eis mentiri permittat. §. *Nam si cui ex justâ causa.* Mercatoribus & artificibus mendacium panis quotidianus est, ex quo plerique victitant, & multorum res ad restim rediisset, nisi se hoc modo sustentassent. Amatores nunquam ad finem optatum pervenirēt, nisi mentirentur per gulam, Medici, chirurgi, lenones, imo agyræ omnes nonne palam utuntur mendaciis? Iudith nonne mentita est, ut patriam liberaret periculo, quod illam premebat. Et divinus Plato, quamvis magnus zelator veritatis (qui in secunda sua lege omnes poetas exilio multavit, eò quod insigniter mentirentur) nihilominus lib. 2. de repub. dicit: selectas fabulas matres ac nutrices pueris narrare hortabimur, quasi dicas, instilla infantibus mendacia. Et ut breviter dicam verbis circiter 18000. Rhetorica quid aliud est, quam ars mentiendi.

Charitativa quanam est?

Responde, tu qui tantum cerebri habes quantum pulicum in podice canis, qui repletus es sapientia à culo usque ad gurgulionem? Hæreo: dicam ergo: charitativa est, quæ libenter hospitio excipit cæcos.

Quodnam est maximè necessarium & speculativum in domo ?

R. Dicam aperte, ut surdi audient; monoculi & cœci videant, inodori odorem illius participant; est *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de necessitate naturæ, unde excretio opus naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. Latrina est admodum speculativa; nam nos omni scientia instruit. Si quis desiderat esse *Mathematicus*, *Philosophus* aut *Astrologus*, adeat latrinam ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipses cum lunares, tum solares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum suis influentiis, cognoscet ventum Australem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inspiciet horologium, in quo horæ ad amussim indicantur, Si quis discere velit *artem militarem* admoveat nasum suum latrinæ, percipiet sonum bombardarum, tormentorum, &c. Si quis desiderat scire *Muscam*, adeat latrinam, audiet varios sonos, discantum, tenorem, altum, Bassum. Si quis vult esse *mercator* & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, semper janua patens erit. Si quis vult esse *coquus* adeat latrinam, ibi videbit omnes generis cibos præparatos, tartas, farcimina &c.

Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, in quibus enses recondunt. Hollandi vero, Galli, aliique Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filix simplicissimæ sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filix Gallicanæ, Hollandicæ, &c. longe sunt astutiores ideoque signum certius sibi eligerunt: optime enim callent hunc versiculum:

Ad formam nasi cognoscitur ad te levævi.

Recita verba ridiculi cujusdam oratoris?

R. Quidam dum peroraret inter cætera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam valde parum, quantum ad philosophiam sum alter norans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Iuris prudentiam alias rectum *das recht*, ei rei scæminæ vestræ melius studuerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis me audire perorantem de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam. sed quia video aures vestras apertas instar crumenæ advocati vel erectas instar asinorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimatisne vos me sapientia antecellere, si putetis, jam

stulto stultiores estis. Nam primus gradus stultitiæ est ; sese aliis anteponeere. Nonne legistis apud probatos authores stultorum numerum esse infinitum ? An ego vos stultitia supero , dum ridicularia vobis narro ; an vos me eadem superatis , qui ridicularia auditis ? Certe plures sunt stulti , quam sunt syllabæ in Calepino ; dicam aperte ut Surdi quoque audiant , *Die Welt ist der Narren voll.* Vultis probationem ? Nonne proverbium est ? *Oportet stultescere , vel in juventute , vel in senectute.* Itaque stultitia regnat vel in hoc , vel illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam ?

R. Quibus panis, vinum & dentes desunt.

Quare femina non sunt caudatæ ?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis suis mutuo accipiunt.

Porci in quibus homines superant ?

R. In vestibus & cibo. Nam vestes habent naturales , setas scil. & cibus eorum est delicatior nostro , quia est exactè masticatus , ita ut nihil aliud restet , quam ut deglutiatur.

Quinam sunt infortunati ?

R. Qui habent memoriam cuniculi , qui currendo se perditum it. 2. Qui è lecto surgentes podicem elevant antequam nasum elevaverint.

Quenam non saturantur ?

R. Oculus visu , auris auditu , &c. & femina nunquam fastidit virum.

Quid

Quid est hypocrita?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas scapulas, qui habet brachia sua intra manicas, togam supra coxendicam gestat, & podicem intra femoralia abscondit.

Quinam sunt ejusdem farinae homines?

R. Dominus Be fa-be-mi, id est, musicus: Dominus palpator pullorum an ova parere velint vulgo *Hennenteſter*: Rogier bon temps, id est, comestator & Bacchi filius vulgo *Schmerborſt*.

PROBLEMATATA LUDICRA

& Historiola ridicula

A N I M I

RELAXANDI

CAUSA EXCOGITATA.

Quenam sunt raro contingentia & fere contraria nature Civium?

R E S P.

PVella adolescens sine amore: nundinae sine furibus; antiquus Iudaeus sine divitiis; antiquum horreum sine muribus: antiqua vestis pellicia sine pediculis: antiquus caper sine barba, antiqua monialis sine religione.

Quis vulgo dicitur Calcearius Dei?

R. Qui corium furatur & calceos propter Deum dat.

Quis profertur nobilibus sine servis incedentibus?

R. Asini molitoris : illi enim servo comite ingrediuntur.

Cur mendici numerosam habent prolem?

R. Quidam quia levibus utuntur stragulis seu tegumentis ideoque arcte coeunt: hinc Liberorum multitudo : quidam aliter: quia tuto solent coire, exploratum habentes non se sed nos eorum pueros esse educaturos, ipsi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cujusdam aegroti responsio?

Ægrotabat quidam, & cum de ejus vita desperatum esset, cæpit parochus hominem admonere suæ migrationis, & inter alia verba consolatoria ita dixit præpara te ad summam Felicitatem, hodie enim portaberis ab angelis in sinum Abrahami : ad quod ægrotus, Hoc mihi profecto gratissimum est : nam si longa est via non possum ire pedibus, adeo defessus sum & infirmus.

Locus Nauta in ebriura.

Ebrius quidam cum aliis mulis se lacum Acronium trajecit, ac in protra paulum obdormiscens, in lacum est præcipitatus : Socii autem illius cum clamarent ut navem sisteret nauta, quoniam ebrius in lacum decidisset. Ille dissimulavit aliquandiu, surdisque auribus lacum fulcavit. Tumultuantibus vero tandem omnibus ut sisteret, sineretque educi ebrium.

Respondit ridicule: Quam fatui estis, creditis hunc hominem aquâ suffocari? Acclamantibus illis, jam fere actum de vita ejus, nisi subveniret confestim. Stultis, inquit, stultiores estis: vino suffocatus aquam in nullam corporis partem admittit.

De Nasuto Adolescente.

Erant studiosi literarum Adolescentes, qui una iter faciebant, & cum essent cauponam ingressi procax mulier unum ex illis Nasutum cepit irridere. At ille, Deus, inquit, uno eodemque tempore meum & tuum nasum creavit, mihi que optionem fecit, aut tuum eligendi, aut meum: Itaque cum tuus mihi displiceret, ita apud me cogitabam, elige tibi longiorem, & caca in hunc brevior.

Quinam sunt omnium Letissimi?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, & juxta mortuos canunt, & monachi qui die nocteque psallunt.

Quisnam Cauponem egregie decepit?

R. Bavarus quidam qui comedit in ovo integrum pullum gallinaceum, & non soluit.

Quinam sunt omnium liberrimi?

R. Medici, & carnifices: quibus solis licet hominem impune occidere, & cum homicidium aliis capitale sit illis etiam mercedem affert.

Quenam utilitates nasi?

R. Nasus discernit omnis generis odores,

muscum, zibetum, crocum, quæ nasi beneficio in magno habentur precio. Imo ipsi cæci per nasum sentiunt ventum flantem ex provinciis inferioribus.

Quæ res periculo non vacat?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculosum est iis aliquid scribere, qui possunt proscribere. Itatorum proverbium est,

Scherza con infanti, Et lascia star i Santi?

Id est, cum pueris jocare & sanctos finito stare.

Quem universus mundus vocat nepotem?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira descriptio hominis pygmaei?

Narrabo quid ridiculi, unde auris vestra sinistra titillabit, vos qui libenter saltatis ab equis ad asinos, imo qui estis asini ipsissimi arrigite aures; hæc enim faciunt ad palatum vestrum. Pygmeus ille est homunculus rufus cum barba nigra ipsius pileus factus erat in modum syringis apothecarii, globuli ex cæpis constabant, collare ex corio Hispanico, vulgariter Corduano, periscelides ipsius compositi erant ex farcimimbus: veniebat è regione, in qua nullæ erant personæ, flumenta & homines excipias, optimè callebat artem auferendi Lendes è manibus & natibus: sciebat quoque arrodere ungues, despumare lebetem, & quod mirabile dictu est vorabat sicuti Lupus,

pus, bibebat sicuti vacca, Erat bene versatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis aliis Libris, nam quantum conjecturà assequi possum ponderabat circiter Libras 28 casei Hollandici, excepto pileo illius nocturno seu cucupha, quam pignoris loco hospiti reliquerat: memini me illum aliquando vidisse Parisiis in balneo sed tunc erat purgator caminorum. stylus ipsiuserat satis amplus & nitidus & splendebat sicuti matula. Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi sui, sed ipsi non arridebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabolos, sicuti globulos in Ludo pyramidulorum. Nam prædicti autores erant ita obscuri: sicuti tenebræ Ægyptiorum. nihil poterat comprehendere, & nescio an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Rouana esse merdam, alter differebat, non omnes rusticos quadratos esse in terra montensi, quia etiam multi reperiuntur inter crassos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanam esse pucrum ollare pro Angelis in præmium illorum gulositatis, quartus differebat, se in mano cætu, ubi solus erat, ut culinæ civis de cupediis acriter ad sanguinem usque disputasse & vidisse ibi hominem, existentem in prætorio, qui merdaverat in granarium quo magnificum sibi nomen præ rattis & muribus compararet.

*Familia omnium inutilissima & tristissima
que predicatur?*

R. Gallina sine ovis, porca sine buculis,
vacca sine Lacte, filia quæ noctu extra do-
mum divagatur, filius lusor, uxor furtim
bona viri absumens & famula prægnans.

Recita letitie gradus?

R. Si vis gaudere per unum diem radas
barbam, si per septimanam, vade ad nuptias,
si per mensem eme pulchrum equum, si per
femestre, eme pulchram domum, si per an-
num ducas pulchram uxorem, si per biennium
fias sacerdos, si semper vis esse Lætus & gau-
dens, sis sobrius.

Quinam sunt insignes fatui?

R. Fidelis amator puellarum, probus Lu-
sor & misericors miles.

*Quomodo quidam vicinum suum ad prandium
invitavit?*

R. Hoc modo: ò bone vicine, veni hodie
in domum meam & mecum prande: si enim
edulia tecum apportaveris, non nisi ad vini
solutionem te compellam.

Quinam sunt omnium probissimi?

R. Homines rufi scilicet, quia Christus so-
lius rufi Iudæ Iscariotis (quem rufum pin-
gunt) osculo tangi dignatus est.

*Cur pulices plus Mulieres quam viros infe-
stent?*

R. Quoniam postquam cibo sunt exsatu-

rati, etiam flumen & aquas apud illas habent^r
quibus & sitim extinguere possunt.

Recita cuiusdam ridiculum testimonium?

Quidam Tubingensis in testem adductus
tale testimonium dedit, Ego jacui & dormivi,
attamen vidi & audiui, quod actoris caput li-
gone percuteret, nescio tamen an tetigerit
cum.

De Paule Wüft.

Paulus Wüft, id est impurus ex inconditis
salibus & scommatibus cognominatus, cum
Eberhardus princeps noster barbatus rogasset
eum, ut suus familiaris esset Respondit, Pater
meus procreavit sibi proprium fatuum: ut
item, si vis unum habere, facias tibi ipsi, sicut
pater meus fecit.

De Nobili amplexatore.

Rotenburgi ad Nicrum quidam Nobilis in
Caupona amplexaturus puellam: Quid inquit
prænnii acceptura es & passura, ut mea manu
inguen tuum attrectem, nam si clamaverit,
ut Catus, sarcimen ei statim à me dabitur?
Puella subridens, quid tu, inquit, à me vis
auferre mercedis & anum meum inflare: Nam
si vocem emiserit anus, qualem edit cornu
venaticum, continuo leporem ego tibi capiam.

Fatui cur mulieribus grati?

R. Quoniam omne simile appetit sibi si-
mile, vel quoniam pares cum paribus facilli-
me congregantur.

Amor quare api comparatur ?

R. Quia in ore mel, in cauda aculeum habet. Flos veneris rosa est, sed sub ejus purpura multæ latent spinæ.

Principium dulce est, at finis amoris amarus.

Leta venire venus, tristis abire solet.

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Pistor quidam cum in spectaculo quodam Christum crucifixum præsentaret, Iudæi illum probrosis dehonestabant verbis, quod cum patienter tulisset, nec iis commoveretur dixit unus ego hominem exagitabo clamavitque ad eum sæpius *fur Farinæ*; Tum pistor, tace, aut ego te cruce in terram prosterenam.

Facetum rustice Puella dictum.

Quidam Nobiles cis Necharum Sueviæ nostræ flumen præteribant quasdam lotrices rusticas, quarum ob nimium frigus pedes rubebant: unde unus illorum, cur tam rubent (inquit) pedes vestri? Respondit una rusticarum, quia ignem habemus in calcibus. Iterum ille: Rogo ergo ut accendas mihi hanc meam virgulam, educendo virilia. Cui Rustica rejets post terga vestibus, clunes ostendens, dixit: Age, mi Domine, descende & suffla mihi in culinam meam pro excitando igne, qui mihi jam extinctus est.

Quinam nassi pretiosissimi?

R. Rubicundi quique habent carbunculos.
Nam

Nam iste color pluris constat, quam color vestis scarlatæ.

Scientiæne suntne inutiles?

R. Ita probatur. 1. Rhetorica est ars mentiendi, ex albo facit nigrum, hominem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia superat Captum nostrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit; Ars coquinaria gulositatem inducit. Imo Historiographus quidam tradit nescio in quo libro coquos in causa fuisse ut dives ille helluo Evangelicus ad inferos descenderit. Nisi enim cibos opipare conditos illi apposuissent non ita genio indulisset. Summa summarum scientia multa incommoda procreat, inducit vigilias, parit catharros, &c. Qualis autem effectus talis causa. Ergo conferamus nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantia, missos faciamus alchymistas cum suo auro imaginario, Philosophos cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores sicuti Lepores: hoc enim scriptum inveni in vocabulo Reformatorum, quam pravam imaginationem tum perversis quibusdam hominibus ademeris, cum crepitum ex asino mortuo extruferis.

Recita testamentum porci?

R. M. Grunnius Corocotta porcellus tale testamentum fecit. Ego infra scriptus de visceribus meis dabo sutoribus setas, Rixatoribus capitinas,

capitinas, furdis auriculas, caussidicis & verbosis linguam, Bubulatiis intestina, Esiciariis femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam, puellis caudam, Cynædis musculos, cursoribus & venatoribus talos, latronibus ungulas, musicis chordas, epulonibus rostrum, rusticis merdam, sueculis mammas nec nominando coquo do lego, pistillum, quæ mecum detuleram à querceto usque ad haram. Liger sibi collum de reſte. Optimi amatores mei vel consimiles vitæ, rogo vos ut corpori meo satisfaciatis, bene condiatis de bonis condimentis, nucleis piperis ac mellis ut nomen meum in sempiternum nominetur.

*Practica vera in multos annos duratura
aliena ab omni mendacio.*

De Dominis hujus anni.

Plures & varii futuri sunt præsentis anni Domini, quilibet supra alium se extollere studebit, scabella super scamna ascendere conabuntur, ancilla super servos, vir super feminam, in Magistrum dominabitur scholasticus, felis super murem præceps ruet.

De anni qualitate?

Aureus numerus hoc anno parvus erit & modicus, apud pauperes multæ futuræ sunt hoc anno tenebræ, mediæ noctis præsertim tempestate, Scarificare & sanguinem minuire bonum est & utile, quoties hominem necessitas ad hoc impulerit. vitanda tamen maxime sanguinis minutio, quæ fit à rusticis

circa

circa festa Bacchanalia, dum illis farcimini-
 bus repleti sunt. In Martio aliisque Tempo-
 ribus utilia sunt scabiosis balnea & unguenta:
 frictio quoque illis non erit ingrata, In Julio
 ex frigidioribus cellis allata sitientibus sunt
 jucundissima, In Decembri autem tunicae ju-
 mentorum pellibus subductae stomacho &
 tori, ventri sunt opportunae. Imbres hoc an-
 no erunt humidi propter respectum Aquarii
 propter naturalem & consuetum cursum solis
 dies longiores aestate quam hyeme. In
 aestate Lilia & rosae in copia provenient, sed
 timenda tunc tonitrua & fulmina. in Autum-
 no folia de arboribus cadent, & flores de-
 florebut & marcessent. In vere omnis vis ter-
 rae erigitur ad producendos fructus.

De morbis hujus anni ?

Corripientur homines diversis infirmitati-
 bus secundum diversas eorum complexiones,
 ille Laborabit podagra, alter febribus, hic
 dysenteria, ille lumbagine : omnes autem
 avari laborabunt chiragra : aliqui autem con-
 valescent, alii morientur, sani melius habe-
 bunt, quam infirmi, pariter divites quam pau-
 peres. Tam principes quam populares hoc an-
 no timere habent mortem; principes praesenti
 anno sibi caveant à gravib. morbis, tum enim
 sani & bene validi manebunt. Quod si minus
 fecerint timendum ubi morbus invaluerit
 quosdam eorum morituros esse. Communis
 plebs si multum austeri lactis, pruna & similia
 come-

comederit, formidandum ne ex ejusmodi esu ventris profluvium patiantur, si aquam biberint ne iis venter intumescat ac grave periculum incidant, præsertim si indoctum medicum curatorem susceperint. Ex cerasorum esu homines calculosi efficientur, per podicem enim innumeros calculos ejicient,

De Frugibus.

Triticum, siligo, avena, hordeum & quicquid aristam habet in rupibus & saxis tenuiter crescent, in stercoretis autem bene cultis copia crescet omnis generis frumentorum. Non tamen semper pari vendentur pretio, sed nunc pluris, nunc minoris. Ita etiam cæteræ res in fortunæ rota modo ascendunt postea descendunt velut servus & ancilla. In his futuris annis pretiosius futurum est triticum quam milium & milium acceptius quam lolium. Rapæ, raphani cæpæ, &c. Ad Satiætatem in foro reperientur exili prætio. Nemo tamen nimium illis vescatur: tussim enim generant, & crepitum supra & infra, osculumque eorum qui hæc comederint, puellæ exhorrescent.

De Communi plebe.

Calcearii, sutores, peltiones opificesque reliqui & propolæ multa mentientur, & hæc lucri causa facturi sunt. pecunia inæqualiter inter homines præsentis anni dividetur. Advocati & procuratores invigilent bene suis officiis

officiis & causis si venari voluerint sine rete & canibus. opifices & plebei nisi laboraverint patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debilis erunt & brevis memoriae, sed prolixiorum crinium. uxores hoc anno communiter vitis suis imperitabunt, maritisque multa (quanquam non omnia de deo) concionabuntur: meretrices vetulae optimae erunt amasorum internuntiae. Coniunctio veneris cum Iove demonstrat quam plures faeminas praegnantas fore, quae ante gravidae non fuerunt & si masculum conceperint parient masculum si faemellam, parient faemellam, quod si magna coniunctio fuerit martis & veneris, fient & virgines gravidae, quoniam sagittarius in corpus earum aget. multae faeminae quaerent habitus formas novas atque pleraeque delectabuntur choreis, cantibus & instrumentis musicis, nonnullae nocturnis praeliis, omnibus vero gratum erit laudari.

De cantoribus, amatoribus, fistulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam erga mulieres habebunt fortunam, in latere, quo locus pendet & inter pocula de magnis rebus gloria-buntur, plagam autem S. Urbani, id est, ebrietatem vix cavere poterunt.

De populi seditionibus.

Post kalendas Februarii magna futura est populi seditio, tunc enim stultorum erit infinitus numerus. In Octobri ingens sanguinis & cruoris erit effusio, plurimi enim boves, sues, capellæ & hædi mortui in sanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit sacerdotum penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia ecclesiastica penuria etiam Nobilium nam & rustici conabuntur esse nobiles. Erit præterea penuria in Iudæis, quia Christiani usuram & fænus exercere studebunt.

De vino & cerevisia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, fecesque, & supra & infra egeret, Magnas item discordias & seditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus sed intensum frigus extra causabitur dum vacuum crumenam & vestes malas & detritas caluasque faciet, maxime si tesserarum concursu utatur. Vinum Cretense (quod malayaticum vocant) carius erit quam vinum ~~anaculum~~ anaculum, erit etiam melioris saporis, hoc ebriofum testabuntur, nisi eorum palatum flavabile infectum fuerit. Ingentes quoque in se continebit virtutes; nam mane stomachum confortabit, meridie refrigerabit corpus, vesperi

speri sitim extinguet, per totum vero annum refrigerabit, non secus ac hebræorum sichar si uva non bene maturuerit, erit vinum acerbum. Cerevisia erit optima, si nimium aquæ infusum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Mense maio cum sanguis in homine renovatur, quædam mulieres pruriginibus vexabit, pro remedio viri illas scarificare debent, quod si non profuerit unguendæ sunt circa lumbos unguento confecto ex cinere incombusto.

De rebus quibusdam nocivis.

Res quædam hoc anno, hominibus nocivæ futuræ sunt ut serpentes, viperæ, vespertiliones, ova putrida. Ne hinc ergo detrimentum accipias non comedes ulla ova rusticorum abstinebisque diligenter ab ovis zephyris *windeyer*, vulgo *eyer ohne schalen*.

De ventis?

Venti hoc anno instar chamæleontis mutabuntur modo enim flabit ab aquilone, modo ab austro omnes autem venti dirigentur secundum rostrum galli gallinacci super pinnaculum templi stantis.

De quibusdam futuris effectibus hujus anni.

Dies quibusdam plus æquo breviores videbuntur, ut nox longa, quibus mentitur amica. Mercenarios sæpe hoc anno capiet laboris tedium utilius erit pecuniam accipere, quam dare qui vinum cerevisiamque non
sper-

spernet. Conjuges tamdiu inter se pacem habebunt donec litigare inceperint. Nigræ vacæ lac album præbebunt.

Brevissima concio cujusdam parochi.

Parochus rogatus ab episcopo, ut coram seruri sacram haberet concionem: annuit, at aulici, quorum animus in patinis erat, clam insufurrabant in aurem parochi, ne pateret in longum produci sermonem, qui bene in præsens quadraret, sicuti longa farcimina tosta ad ignem, juxta illud vulgare, *Kurtze metten lange bratt VVurst*, Recte ait, parochus monentis, ego potissimum studebo inservire tempori, Et exorsus dicere: cum plusculi; ait, me rogarunt, ut brevibus complecterer sermonem: accipite igitur vos aulici, hunc sermonem Christi servatoris, quo ait, se reprobis dicturum. *Ite maledicti* Quid potest dici brevius? & si quoque vultis in ignem longa tosta farcimina, quandoquidem & illa nobis sunt in promptu, non negabimus comprehenduntur autem in verbis proxime sequentibus videlicet, *in ignem æternum*. Præterea si quis coquos desideret, qui piper aspergant & illi ad manus sunt *Diaboli & Angeli ejus*,

Quare in piscibus sunt ova rotunda in volatilibus oblonga figura?

R. Quia calor movet à centro, & maxime ad figuram pyramidalem, quod patet in
flamma

flamma ignis, quæ tendit in conum, & si
lata sit in basi, & ideo quia Calor fortior est in
volatilibus, quam in piscibus, ova volatilis
sunt oblonga, piscis rotunda, quia calor de-
bilis dispergitur in gyrum,

Principum quænam prerogativa?

R. Principes dum sunt ebrii, vocantur à
familiaribus læti, dum sunt nigri dicuntur
fusci, dum sunt stulti dicuntur probi, simplices
& innocentes, dum tyranni, vocantur
justi,

*In Germania cur tanta copia mendico-
rum vagatur?*

R. Quia mendicus mendicum procreat.
Non enim parentibus curæ est, ut liberi eor-
um honesta aliqua arte sese sustentent, sed
in eo toti sunt, ut eorum vestigia sequantur,
ostiatimque mendicent.

Recita ridiculum cujusdam Parochi, factum?

Quidam parochus cum in facie Ecclesiæ
matrimonium contractum confirmare vellet,
maritum interrogavit *Chonrade quod est tibi no-
men?* Chonradus cum maximo astantium risu,
dicit (inquit) vocor, Nomen enim meum
tu ipse pronuntiasti.

De Vnoculo.

Quidam unoculus, cum duxisset puellam
devirginatam, quam ipse virginem credebat,
acerrime ei exprobrabat læsam pudicitiam.
Ad quod illa, Cur tibi integra esse deberem

quum tu sis luscus careasque altero oculo?
Hoc damnum, inquit vir, ab hostibus at-
que inimicis accepi. At ego meum ab amicis
respondit puella.

Versus leoninus de amore.

Post visum risum post risum venit in usum.
Post risum tactum, post tactum venit in actum.
Post actum factum post factum penitet actum.

*Cur in mundo monstra monstrosiora inveni-
untur, Theologus ebrius, vel avarus, Jurispe-
ritus injustus, Medicus valetudinarius,
qui seipsum curare non potest?*

R. Quia eorum professioni vita omnino
non quadrat.

*Puella interrogata utrum vellet in anserem
mutari an in gallinam, quid dixit?*

R. In Gallinam, quia hæ anseribus sunt
feliciores, quæ quotidianum viderem no-
tunt, anseres vero vernam duntaxat.

*Quanam est differentia inter fures privatos
& publicos?*

R. Fures privatorum furtorum in nervis
atque in compedibus vitam agunt, fures au-
tem publici in auro atque in purpura. Scite
Diogenes videns magistratus quendam qui ex
æratio phialam furatus fuisset, comprehen-
sum ducentes, magni (inquit) fures parvum ducant.

Pulchra etymologia nominis philippi.

Phi, nota factoris, lippus malus omnibus oris,
Phi malus & lippus, totus malus ergo philippus.

Reci-

*Recita historiam ridiculam cujusdam
Itali morituri?*

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à sacerdote manducandum acciperet, adactus solenni Centurionis dictos; *Domine non sum dignus ut intres.* verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum esset in eum locum, *sub tectum meum* quod Italice suggererant his verbis à *casa mia*. Ille vehementer reclamabat, *Non à casa mia*: atque id cum semel atque iterum fecisset, astantibus multum ægre ferentibus, causam rogatus, *Ego inquit, quoad vixi semper in conductâ domo habitavi.* Quod verbum. omnibus ridendi materiam præbuit.

Mors Mordet, Omnia Roſtro suo ad Vitorem.
Disce mori quicumque legis mea scripta viator.
Omnes æqua manent funera, disce mori.
Disce mori frater, discat cum præſule clerus,
Cum juniore senex, cum sapiente rudis.

Quenam est interpretatio harum Literarum S. P. Q. R.?

R. Quod capitolia tot sensus dicebat ille Romani sic exposuerunt *Senatus populusque Romanus*; alii sic, *salutem populi quere Romani.* Sibyllæ de Deo sic, *Serva populum quem Redimisti.*

Beda ut derideret Gothos; *stultus populus quærit Romam.*

Galli, *Si peu que rien.*

Itali famosi Poltroni, questi Romani
Germaniæ protestantes, Sublato papa quietum
regnum.

Catholici Salus papæ, quies regni.

Quare fatui flent splendente sole, & rident
quando pluit?

R. Quia post splendorem solis sequitur
pluvia, post pluviam autem splendor.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum à quodam cæna exceptus es-
set, satis parca & quotidiana, nam pene se
nulli negabat, valedicens hospiti, tacite ei
in aurem susurrabat, *Non putabam me tibi tam
familiarem.*

Milites cui sunt similes.

R. Parochus quidam videns aliquot tem-
plum intrantes, abrupto concionis filo sic
illos aggressus est: vos milites, inquit, simi-
les estis Christo: sicut Christus toti mundo
exosus fuit ita etiam vos hominibus exosi eri-
tis, sicuti Christo multæ fuerunt tensæ insi-
diæ; sic & vobis insidiæ tendentur. Chri-
stus fuit captus vos etiam capiimini. Chri-
stus fuit condemnatus ad mortem, vos
etiam condemnabimini? Christus fuit mo-
rtuus in cruce, vos etiam moriemini sub
patibulo. Christus rogatu cuiusdam fuit
sepultus, vos etiam si qua gratia restat, se-
peliemini. Christus Resurrexit à mortuis, vos
etiam à mortuis resurgetis, Christus ascen-
dit.

dit ad cælos, at vos descendetis ad 100. mille
Diabolorum.

Synonyma quænam sunt?

Vnus Nobilis	----	Duo Nequam
Vnus Magnus	----	Duo parvi.
Vnus albus	----	Duo nigri.
Vnus Carolus	----	Duo Ioannes.
Vnus Astutus	----	Duo simplices.
Vnus Sobrius	----	Duo ebriosi.
Vnus Leo	----	Duo Leopardi.
Vnus audax	----	Duo formidolosi.

Pueri cuiusdam lepidum dictum?

Cum optio quibusdam hominibus data esset, hic se pontificem maximum alter opimum Canonicum, alter quippiam aliud se velle esse asseverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo esse vellem. Rogatus quam ob causam, quoniam omnes mihi culum olfacerent, Est enim mos frequens, ut melones empturi, posteriorem olfaciant partem.

Quot sunt genera stultorum?

R. Quatuor, 1. Quod tantum minatur, quod à nullo timeretur, 2. Quod tantum jurat, quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retinctum, 4. Quod cum non habeat servitorem, sibi servire recusat.

Narra lepidam historiam de duobus sacrificulis?

Sacrificus quidam collectam ex missa pecu-

niam in angulo altaris deposuit cum hac inscriptione, *Ecce locum ubi posuerunt eum.* Alius sacrificus forte fortuna scedulam invenit, surreptaque pecunia chartam aliam inanem & complicatam relinquit cum hac inscriptione, *Surrexit non est hic.*

De impari Conjugio.

Sponsam invenculam, quæ seni marito nupsit, quidam in Nuptiis, ut mæstiores solitò consolatus: Bono animo, inquit, esto: nam vetulus equus tam longum iter potest conficere quam juvenis. *Es tragt ein Schimmel so weit, als ein Hengst.* Huic illa, ductis eximo pectore suspiriis & manibus ventrem demulcens respondet: At non in hac semita.

Insulsum dictum Rustici cujusdam.

Cum cuidam rustico in montibus Helvetiorum uxor omnesque liberi peste obiissent: rusticus indignabundus: Ego semper audivi, inquit, quicquid homini charum sit, aufert ei diabolus.

Duo versus retrogradi.

Posco mihi dones sadai cæli sator alta.

Alta sator cæli sadai dones mihi posco.

Triste mihi tollas sadai præbens rogo leta.

In mendicum qui se pro medico gesserat.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fatemur.

Vna tibi plus est litera quam medicus.

Vtrum qui consuevit multos cibos accipere plus sustineat jejunium, quam solitus parum comedere?

R. Mul-

Multum comedere solitus melius sustinet
 jejunium, quia propter præcedentem reple-
 tionem habet paululum caloris, & ideo po-
 test plus jejunium sustinere: in alio accidit è
 converso.

*Iocus Ciceronis in Vannium, qui paucis die-
 bus consulatum gesserat.*

Magnum ostentum (inquit) anno Vannii
 est, quod illo consule, nec hyems, nec ver,
 nec æstas, nec autumnus fuisset.

Quare avidius vorantes citius satiantur?

R. Quia avide vorantes multum aeris cum
 cibo inferunt per hiatum ructus, vel crebrita-
 tem respirandi, igitur ubi aer vias compleve-
 rit, fastidium cibi fit.

De tribus studiosis Theologiæ historia Lepidæ.

Obsonium delicatum tribus theologiæ ty-
 ronibus oppositum, sed ita pusillum ut una
 vice devorari potuerit. Pacti sunt igitur inter
 se, ut qui aliquid huic rei congruum, ex evan-
 gelicis literis protulerit, toto vesceretur solus.
 primus dixit: *Desiderio desideravi hoc obsonium
 manducare.* Alter ait: *Domum quamquam ingres-
 si, comedite, quæ apponuntur vobis.* Tertius di-
 repto obsonio & una vice devorato, in toto
 Evangelio, inquit, non occurrit huic rei ap-
 tius verbum, quam extremum illud, quo usus
 est Dominus, videlicet, *Consummatum est.*

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus stomachum calefa-

eit, cruditates absumit, calculum pellit, omnis generis obstructions aperit, oculorum vero aciem lædit, & hebetat; ut recte Ovidius,

Nil prodest, quod non ledere possit idem.

An senes possint rejuvenescere?

Tradunt de aquila naturalium rerum scriptores, eam quolibet decennio juventutem renovare, serpentes vero etiam quolibet anno. Sed pennarum ista acuta, non corporis mutatio. Aquila enim cum alis ad volatum haud amplius aptis se impediri sentit, concitato cursu in sublime fertur, ideoque ad frigidissimas aquas conversa, ter iis immergitur, posteaquam in nidum evolans, alis pullorum tecta, in sudorem resolvitur veteribusque plumis exutis novas recipit, unde senectutem ipsam exuere creditur, nihil interim minus, quam mutationem in corpore passa, Serpentes vero cum calorem habeant admodum debilem, & cutem hyberno tempore constrictam, ac fuliginibus exhalare cupientibus exitum intercludentem, ideo quicquid fuliginosi humoris hyeme est coactum in ipsam cutem colligitur, quam siccioremque redditam à subjecta pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut mobiliore evadant. Quod si est rejuvenescere, quid obstat, quo modo & Homini cui excissi sunt dentes renascuntur, & post scabiem exsiccatam nova cutis efflorescit, juvenescere dici possit.

Lepidum dictum Augusti Caesaris.

Augustus Cæsar cum audiret inter pueros, quos Herodes rex infra biennium iussit interficere, filium quoque ejus occisum; ait *melius est Herodis porcum esse, quam ejus filium.*

Vivere nostrum quid?

Ita comparatum est, ut tunc primum nos mori arbitramur, cum extremum ducimus spiritum, quod si animadvertamus, nos singulis diebus & horis ac momentis mori comperiamus, mortem seu inusitatum quid animo concipimus, cum nihil æque familiare nobis circumferamus. Haud aliud est vita nostra quam mors continua, Tandem vitæ decedit, quantum accedit. Qui triens ætatis suæ transegit, tantundem sui parte mortuus est: qui semissem, semimortuus: præteriti nostri temporis portio mortua est, præsens vivit simulque moritur, futura similiter morti mancipabitur. Nemo est qui non est morti propinquior post annum, quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de spatio vivendi demitur.

Locus Ciceronis.

Cicero cum venisset ad Pompejum dicentibus aliis tarde eum venisse, *non inquit sero veni, quia nihil paratum invenio.*

Nigredo Æthiopum unde?

Multis persuasum est, Æthiopes propte-

rea esse nigros quia calidissimam regionem inhabitant. Sed obstat. 1. Quod filii Æthiopum etiam in frigidissimis regionibus nascantur nigri etiam si calorem patriæ nunquam sint experti. 2. Quod in calidissimis regionibus, etiam sint homines non nigri, sed vel Europeorum instar candidi aut fufci. 3. Quod Hispani in Æthiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Causa igitur duplex esse videtur: 1. à regionis æstu, 2. occulta seminis proprietate, qua fit ut è nigris nigri, è candidis candidi generentur.

Iucunda historia de Rege Francia.

Rex Franciæ Philippus clericos quosdam pauperes ad cænâ invitaverat, at unus illorum in fine mensæ caponem abstulit. Illum Rex animi gratiâ semotis arbitris interrogat quam scientiam profiteretur, Theologiam inquit: tum rex! Nonne legisti in S. I. Nolite esse solliciti de cibo. Imo respondit & ego volui deponere omnem sollicitudinem & certus esse, ideo caponem mecum sumere volui.

Crepitus ventris excusatus.

Emiserat quidam ingentem ventris crepitum in densa hominum turba: Objurgatus ob hanc rem ab amico, per Iovem, inquit, meus podex jam dudum loqui desiderat, sed nihil illi deest, præter linguam tuam.

De Puella Strubingensi.

Erat Puella delicata & præpetulans Strubingensi Cauponi cuiquam: hanc lascivus Sacerdos amabat. Fortè miles ex Vngaria rediens apud Cauponem divertebatur qui & ipse Cauponis filiam perditè amare incipiebat, sed ab ea repulsus aliquoties, cepit tandem observare, quem amaret: viditque colloquentem in templo cum Sacerdote. Quadam nocte, cum hospites cœnam diutius protraherent, & puella sæpius ad ingressum domus descenderet miles subsecutus sese occultavit sub gradibus. Intrömmissus ibi Sacerdos & à puella in balneolum deductus atque ibi moras trahere iussus fuit, dum hospites irent cubitum. Pollicetur meretricula se mox rediturum, atque inde in suum cubile secum abducturum. Miles his auditis; ut primum ascendit in superiorem domum puella, statim magno cum impetu in balneolum irrumpit. Patrem se filiæ esse simulat, verberibus mulctat Sacerdotem eique vestem detrahit, & extra domum proturbat: se verò in balneolum confert, & desertam à Sacerdote stationem occupat. Iam ubi hospites cubitum ivissent, celeriter redit virgo, & apprehensum toga sacerdotali militem pro Sacerdote secum in lectulum suum per tenebras abducit. Noctè intempesta ad ostium revertitur exturbatus Sacerdos, & fenestram cubiculi, in quo meretricula cum milite cubabat, longurio pulsat. Illa rata militem esse

istum pulsatorem, monet suum amatorem ut hominem lotio perfundat: Hic inquit, miles est qui has nobis facit molestias. Quæso te mi Domine, hac urinâ madefactum ab ostio remove. Paret miles & sacerdotem undique conspergit. Ille tristis recedit, & iratus meretriculæ. At miles antelucano tempore à meretricula discedit, quasi ad preces matutinas in templum iturus. Progressus à caupona, ubi sacerdotale pallium relinquerat, abit in templum sequitur paulò post meretrix, ut Sacerdotem quereret, & de causa derelictæ vestis eum rogaret. Verùm ubi Sacerdos illam conspexit, iratus exprobrat illi suam exclusionem, & acceptam nocte contumeliam. Dolo militis cognito, veniam puella impetrat, Sacerdos noctu recipitur, miles autò corrumpitur, ut rem istam alto silentio teneat.

Diogenes Cynicus domum epulonis ejusdem videns inscriptam pretio venalem quid dixit?

R. Sciebam aliquando fore ut diuturna crapula Dominum evomeres.

Cur sternutantes salutantur?

R. Romæ aliquando pestis inguinaria fuit tam sæva, ut homines in via, in mensa, in ludis, in colloquiis subito morerentur. Itaque cum quis sternutabat sæpe cum sternutatione spiritum exhalabat, unde, cum aliquem sternutantem quis audiebat, statim accurrens

Deus

Deus te adjuvet, acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur, ut cum aliquem stertentem audimus, Deus te adjuvet, acclamemus.

Senes cur suspitiosi.

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis;

R. Panis ater, caseus, pisa, lentes, olera, carnes bubulæ & vaccinæ, vetustissima cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore, consistentia & sapore, si quis enim cute perspirabili, utatur tenui vino, quod non aspirando est nervis molestum, is non facile ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet ebrietas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier se liberalius vino invitat, ut non facile ebria fiat, diutissime tamen durat illa ebrietas: cerebrum enim in his frigidum, & humidum una cum ventriculo, hinc inopia caloris nativi, unde non facile dissipantur vapores è vino elati.

Homo quâ in re maxime indiget.

R. Eâ, qua medici recusando accipiunt, & recusant accipiendo: quia dicendo *nolo accipiunt,*

epiunt pecunias, ita auferunt apostemata vestrorum mar superiorum eorumque interea plane examinant & purgant. Iocose & eleganter Belgæ, *Rapen is een soo goede cruyt, alle man is om rapen uyt.*

Quando Lupus fuit mansuetus?

Respondit quidam studiosus macilentus quadragesimalis ex Hungaria oriundus: *Lupus fuit mansuetus dum esset in arca Noe*, Tunc enim se captum videns vix obliquis oculis ovem intueri audebat. Recte aliquando etiam olitor est opportuna loquutus.

Quinam sunt stulto stultiores?

R. Aucupes & venatores: hi enim mane surgunt nullâ tempestatis habita ratione, per æstus per frigora, incertæ exiguæ prædæ spe sub die vagantur hyberno maxime tempore, quando feris ananibus insidiæ struuntur. Iam canes secum ducunt, jam accipitrem manu ferunt, jam retibus, amitibus aliisque decipulis ad ficedulas, perdices, conturnices, alaudas, &c. capiendas accommodatis, onusti incedant; tum retia operose explicant, falconis vel accipitris volatum observant, redeuntem anxie expectant, ac sæpe media hyeme, per flumina per nives totum diem sequuntur, non sine valetudinis discidio: completo die vix unam, aut alteram aviculam, domum reportant. Quod si ineat rationem ejus quod in falcones, canes, retia aliaque instrumenta inpe-

inspenderit, videbit sine perspicillis secum ratione insanire.

Anhelitus felium veneficium.

Pravus est anhelitus felium, novi enim quosdam, qui cum noctu in lectis feles secum habuissent, & in lectum ab eis aerem inspirassent, hectica febris tandem consumpti perierunt. Nec ita quidem in monasterio quodam, ubi permulti catti familiariter nutriebantur & in canaculis cubilibusque, & lectis frequenter erant, adeo plerique infecti sunt, ut intra breve tempus, nec missa nec vespera eo in monasterio decantarent. Ex his intelligere est, quam minime fabulosum sit, quod vulgus dicitur, feles infantibus esse exitiales: ipsorum enim ori toto corpore incumbentes, fuliginis exitum & thoracis motu intercipiunt, ac pestifera quando se demittunt, aura, & exhalatione tenellorum infantium spiritus inficiunt & præfocant.

Cum mulieribus infecundis quid agendum?

R. Mitte illas ad Thermas Badenses & reserit in vado: de his enim thermis ita Poggius Florentinus Leonardi Aretino scribit: Nulla (inquit) in orbe terrarum balnea ad fecunditatem mulierum magis accommodata esse: innumerabilem multitudinem nobilium & ignobilium, ducenta millia passuum eo venire non tam valetudinis quam voluptatis causa.

Omnes amatores omnes procos, quibus in delitiis vita est posita, eo concurrere ut fruantur rebus concupitis, multas fœminas corporum simulare ægri tudines cum animo laborent, omnibus unam mentem esse tristitiam fugare, quærere hilaritatem, Non de communi dividundo agere, sed de communicando divisa. Has ipsas thermas. *August. Busbeq. epist. 3. fol. 138.* conciliatrices amorum vocat. quod si sinistro quodam fato balnea ista nihil proderunt uxores, ad Academias mitti possunt, ubi omnium facultatum studiosi facile rimabuntur sterilitatis causas: norunt enim plerunque morbos mulierum, præsertim studiosi medicinæ, quibus pro viva Anatomia esse possunt, facili que Labore sterilitatem abigent, sæcunditatemque provocabunt.

Prescribe mihi aureum dogma.

R. Quæ supra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru, sutor de crepidis, nauta de ventis, faber lignarius de securi, coquus de jure, carne assa, elixa, frixa, de brassica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Vbi visuntur quam plurimi cornuti.

R. Nullibi magis quam in Italia & in primis Venetiis: ubi enim mercatores ultra annum peregre profecti, inferiorem corporis partem, instrumento quodam ex ferro & chalybe confecto, & Gossypio artificiose reflecto

circum

circumdant & obseratam relinquunt, sed quam vanum hoc sit, palam est.

Mus miser est antro, qui saltem cluditur uno.

Sie wissen mehr locher als eines in vitam namque, custodire æque difficile est, quam in ferventi sole gregem observasse. Et licet eas custodiretis, non secus ac pater Acrisius suam Danaen.

*Quam turris ahenæ Robustæ-
Que fores, & vigiliæ canum
Excubia muniebant. Horat.
lib. 2. od. 16.*

Imo *VVanu jhr sie an die seiten henget, VVie ein Fuhrmans tasch*, consilium tamen inveniendū quo vos eludant, certius namque est, si nullis repagulis clauderentur, fortassis fideliores essent, sed si Argum apponas, aut Atlanteram custodem constituas, erumpet tamen & evadet maneat potius quilibet domi, ne longæ ipsius exspectationes pertæsa, uti Clytemnestra cum servis, qui tenentur operas Domini præstare, se commisceat, *Dan wenn jhnen dasz fleisch hebt an zu jücken, uchmen sie was da ist*, & secundum Bechmannum,

*Non herbis hic fit rigidis quos educat hortus
Carne opus est illis sisaturare
velis.*

Hinc etiam Dianira anxie conqueritur, quod ob crebram mariti absentiam, ea voluptate destituatur, qua alia mulieres solent.

rent oblectari, qua ratione & viduam se nominat.

*Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes,
Monstraque terribiles persequiturque feras.
Ipsa domo vidua, votis operosa pudicis
Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.*

Certè, quo sæpius mariti proficiscuntur, eo sæpius uxores eorum obliviscuntur, unde Helena Menelai uxor de marito absente conqueritur,
----- *prorsus ne sola jaceret,
Hospitis est tepido nocte recenta sinu,*

Scitum Demadis dictum.

Cum Athenienses vellent Alexandro divinos honores impendere, dixit Demades, *videte (inquit) nedum cælum custoditis, terram amittatis.*

Est ne ducenda Aulica.

R. Nullo modo, caveat sibi qui liber ne ducat talem, *Den sie siegen gemeiniglich mit zerbrochnen geschirren zu jubiliren.* Moneo harum sectatores, ne semper amabiles sperent nescii auræ fallacis, nec nimium illis fidant, sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ, ancillæ thermis & balneis inservientes, meretrices & nutrices sub eodem militant vexillo, juxta illud.

*Hoff-Magd, Bad-Mâgd, huren und Ammen.
Gehören zusammen in einen stamm.*

Tot enim & tam multi Equites, & Domi-
celli

celli virginum claustris & thesauris latronum more infidiantur, *VVe jederman an jhnen zu Ritter werden*, partim Lenociniis verborum, amorem extorquent, & cum puellulis istis (*Non sit, quæ lonas molliat apta manus.*)

His saltem de rebus colloquuntur quæ ad amorem faciunt tantos obscænos sermones proferunt, quibus ipsum plutonem ex infernis producere possent, *Da sparet man beyderseyts der Ehren, und behilfft sich alleweil des Scandirens.* Ibi prudens & ætate confecta Gynæcei magistra (à Iove principium) à quot olim prociis sit adamata narrat, quibus muneribus dignata, quibus blanditiis ambita. Hæc enarrat, quot gemmas, quot monilia, quot catenulas extorserit, quot strophiola, quot basia illa reddiderit. Alia commemorat singulari quodam dicendi lepore, quoties nuper cum hoc vel illo collocuta fuerit, ô inquit quæ dixit eorum recordabor quoad victurissim! Tanta pietate præditus est, adeo si cum eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus est; altera illius sermonem interrumpit & de Comædiis tragædiisque incipit quisque melius suam personam expresserit, facete dijudicat. Tandem discessa gynæcei magistra Pamphilus adest, qui glycerium suam benè absolvit: Hisce sermonibus tempus terunt, & quæcunque dicunt, se cum aliarum admiratione dicere putant, si recte considerabis internum non externum Aulicarum habitum inyc-

invenietis sub formosis istis pellibus turpissima monstra latitare : memores enim aulicarum deliciarum earum non obliviscuntur, & qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt, notum est, ubi sperant se in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miser maritus afficitur; quoties cogitur legere *Matthiam de Afflictis*, dum illa legit *Ioannem in extravagantibus*; ferenda omnia, dissimulandae hancitantes, & patien- di factus. Quod si maritus extravagationes prohibere velit incipit illa stomachari & rixari *VVirst mit Schelmen und Dieven umb sich, sonderlich wenn sie Margaretha heist derer sieneb dem Teuffel die hollen zu eng machen Margarides septem spoliassè feruntur Avernum*. Interdum, cum amatoribus paciscuntur, ut maritum bene contusum & communibus impensis delumbatum remittant, quod injuriam sibi factam viciscantur & vindicent, eos adamata occipiunt, quos antea nihil pe- debant.

Vnde *Ovid. lib. 2. de arte amandi non im- merito de ira sceminarum ait,*

Sed neque subvvs Aper media tam sevyus in ira est.

Fulmineo rapidus dum rotatore canes.

Femina quam. &c.

Cur canes sublato altero pede posteriori mingunt

R. Ne

R, Ne sibi urina calceamenta contami-
nent.

Historia jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum stipem opi-
mam mendico erogaret, mendicus illi gra-
tias egit, multaque fausta homini precabatur,
atque inter cætera optabat, ut angeli animam
ejus in paradysum veherent: dives averſatus
hoc votum, respondit *piu sero che puo esser*,
idest, serius quam fieri potest: divitias suas
cognitas, cælestibus ignotis & adhuc speran-
dis præferens.

*An alterius uxoris custodienda absente mari-
to causa nos solum de die sed etiam de no-
cte adesse cogitur?*

R. Negat id Nov. 134. sap. 9. Verum nos
contrarium asserimus, valde enim periculo-
sum solum dormire præsertim sexui fæmi-
neo, propter lemures, spectra nocturna,
incubos à quibus valde infestantur, qui timi-
dum muliercularū animum facile consterna-
re possunt, sic ex nimia solitudine oritur
melancholia, quæ difficulter curari potest,
ergo eam ut proprium corpus defendere te-
netur. Multæ fæminæ inveniuntur, quibus
talis consuetudo innata est, ut ne unam no-
ctem solæ dormire possint, nec illud ullo mo-
do evelli & eradicari potest, qui vero id fiat
nos latet, siquidem non omnium rerum ratio
reddi potest, præter quod dicimus, tantam
consuetudinem iis esse alteram naturam, &
propterea,

Na-

Natura sequitur femina quisque sue.

Circa hoc tamen estote providi ut hanrezetis in occulto, ne habeatis mercedem vestram in propatulo, vitam enim qui in amoribus habet, os habeat obseratum oportet, *Gu. Horol. prin. l. 2. c. 12. Mann musz schweigen wenn einem Barmhertzigheit widerfahren ist.* Facile enim contingere posset, ut te repudiato alter admittatur.

Locus de quodam Helvetio.

Helvetius quidam in alpibus pascendi pecorum curâ detentus, quod rarissime in templa Deorum veniret, semel instigatus à vicinis suis in hebdomada magna, quam & sanctam vocant, matutinis interfuit. Et cum solito more extinctis luminibus tumultus fingeretur, quem Iudæi concitasse creduntur in captione Christi, ille extracto gladio, in angulo fani stetit summo timore percussus: cumque lumina rursus accenderentur, vicinum suum acclamans, quæsiuit anne vulneratus esset? Et interea vidit Sacerdotes imaginem crucifixi portantes; & quoniam non novit imaginem, dixit: Ego benè cogitavi tantum tumultum non finitum iri sine homicidio.

Historia de Rege Philippo.

Regi summo Philippo obviam factus mendicus petiit largam elee mosynam quia frater ejus esset, quæsiuit rex ex qua parte, de Adam inquit; rex jussit ei dare mummulum

lum. Et cum hic diceret, hoc non est donum regis fratris, respondit rex: si omnibus fratribus tantum darem, nihil penitus retinerem.

Quæritur: an quis cum sponsa nondum ad maritum deducta hanc vitæ committere dicatur?

R. Quidam negant: Nos affirmamus *arg. l. 13. 83 ff. ad l. lul. de Adulte.* & verbum plectitur, ut facit *l. 1. de v. 5.* Concedimus quidem, quod uxor Domini non sit ut est textus *l. 12. ff. de ritu Nupt.* uxor tantum esse intelligitur in his, quæ ad ejus honestatem pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum etiam spes nuptiarum violari non debet, & quamvis carnaliter non cognoverit, *Ist noch nicht mit der ledern seil driber gewesen*, tamen ipsius uxor est & sponsus æque ac maritus subjectum patiens & bonus vir diceretur. Et quis ignorat cingendum haberi pro cincto, moribundum pro mortuo, condemnandum pro condemnato, sponsam copulandam pro copulata, repudianda pro repudiata, *Cad. de v. 5. ad 5. 12. nu. 15.* Alii distinguunt inter sponsalia de futuro & de præsentī, ut faciunt canonistæ in *c. pen. x. de spons.* quam tamen distinctionem usus fori hodierni non observat, ut notat *Treit. de nupt. lb. r.*

Locus Diogenis in Aristhenem.

Diogenes ita in Aristhenem magistrum jocabatur: ipse me pauperem fecit ex divite,
&

& pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pæna Hæreticitatis quanam?

R. Licet apud multas gentes gravis pæna constituta erat Hæreticis, tamen Germanos ullam pænam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis virilia exsecabantur, alibi naribus amputabantur *Diodor, Sicul. lib. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsione puniebantur pæna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiosa. Apud antiquos germanos mos fuit, ut rebellionis seu conspirationis in Imperatorem Rom. rei, canem imperii, ignominiose in dorso gestarent. *Spang. in Chron.* Interesset Reipub. ut singulis diebus fectic. spectante universo populo duo cornua cervina capite gestaret *Cornutus.*

Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint quid faciendum?

R: Diligenter sibi caveant ab illis, quos vulgus vocat studiosos sive studentes, adeo enim rapax est hoc genus hominum, & ita salutem mulierum pariter ac virginum insidiantur, ut fidem omnem exsuperet, circumveniunt eas ut rugientes leones, occasionemque quærunt qua mulieribus & virginibus impune possint imponere, tam humaniter tam amice se gerunt, ut putares esse parvos angelos, cum revera sint meri Diaboli; in pellibus ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt lupi rapaces, *Sie z erbrechen den hafen, und lassen*

sen euch die Scherben außz lecken, Sæpe ad templa non quidem orandi gratia veniunt sed ut uxores vestras filiasque, quæ in uno tertio cum illis conveniunt, spectent & videant, nutibusque vel gesticulationibus amorem suum illis patefaciant. Et si caveæ illas incluseris, ut Tamerlanus rex Scytarum Bajazetem regem Turcarum *Munst. fol l. 4.* vix ab harum harpyarum incurso essent securæ. Quilibet igitur hunc versum in frontispicium domus suæ scribat:

*VVer sein hausz wil halten keusch und rein,
Laz kein Studenten und Huren hin ein.*

Didicerunt enim ex Terentio studiosi *Quod non sit vitium adolescentem scortari.* Quando ergo ex accidenti videtis illos domum vestram introeuntes, scitote quod non orent pater noster. *Bald. in l. natal. ff. de probat.* Nam Veneri studiosos esse deditos ex eo patet, etiamsi in domum conductam meretricem ducant, non tamen possint inde expelli, cum locator debuisset prius considerare, quod studiosus non viveret castus. *Bald. in l. eadem c. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiaris copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen*, Quod si videatis ejusmodi sinistrae famæ mulieres domos vestras intrantes, cogitate quod finis instet, & quod de nostro corio jam ludatur, solent enim esse juvenum Mercurii *Pest-botten*, Postilion, vestrae famæ insidiarices, & quantum possunt, alias reddere

sibi similes satagunt. Interdum etiam citantur à propriis sororibus & ancillis ad exercendam erga bonos maritos infidelitatem. expellite itaque illas, vobisque & uxoribus vestris consulite, ne post hac cum Euripide dicere cogamini: *malarum fœminarum introitus me perdidit, quæ mihi loquentes hos persuaserunt sermones.*

Abstrahite etiam uxores filiasque vestras ab illis hominibus qui inversi spurci, *Die scandieren, oder mit der Sâwen zu Marckt geben.* Corruptunt enim bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavet, ut quicumque, in præsentia mulierum usus fuisset sermone lascivo, non secus ac homicida puniretur, & etiamnum die iudice nostro L. 15. S. 16. 17. 18. 23. ff. de injur. Huc refer quoque cantiones obscænas. Item picturas, quid illæ efficere possint. Terentianus ille Cherea satis innuit *T. dr. in Eunuch. Act. 3. Sc. 5.* Et Propert. 2. Eleg. Hanreitis originem obscænis picturis attribuit, quandoque hæc intuentes in libidinis cogitationes ruant.

Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas.

Et posuit castra turpia visa domo:

Illæ puellarum ingenuos corripit ocellos.

Nequitiaque suæ noluit esse rudes.

Hinc merito Aristoteles publicam pœnam stabilivit pictoribus, qui talia proponunt quibus libido inflammatur, & Hanreitas propagatur.

Convivia, quoque, & Spectacula publica, qualia sunt. *Abendantz, hochzelten, Comedien, &c.* Quodam modo Hanreitatem dilatare solent, *arg. l. 2. c. de Repub.* Hoc cum suo dedecore expertus Imperator Aurelius, cujus uxor Faustina invito marito Spectaculis quotidie intererat, teste *Guevara Horol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amasios ipsius ad summa officia, promovit. Huc respexit Ovidius Veneris ille triumvir :

---- *Ludi quoque semina præbent
Nequitia.*

Sublatis namque Spectaculis choreæ incipiuntur, *Damusz der pücklichte harssen peter auff seijn.* Hic cum illis libere loqui licet, palpitare, oscula basia & suavia figere, mordicus detractis caligis & nudato capite delambere, hic divaricatis tibis artificiose bibitur *Arschkerbenbier* ex bona charitate in fraternitatem & sororitatem. Hic in certarum esse solemus manuum, *Hir gibst blinde griff,* interdum etiam *ein zuchtigen Ehrengriff,* easque sursum versum in omnes angulos inferre & immittere in more habemus, & frequenter tanquã oves erramus, presertim si lumina intercidant ad latebras, ubi liberiuscule omnia sine periculo peragi possunt confugimus, ubi *ut Virgil. lib. 1. Æneid.*

---- *Cythara crinitus Iopas*

Personat humana, docuit que maximus Atlas.

Quod si non saltatur vel bibitur etiam præsentente marito sicca & inani tussicula *Ehums*

Ehuni, oculorum nictu, sculpturitione pedum, compressione & tactu manuum, quæ solet esse fallax, propinatione poculi, furtiva oculorum luxuriantium mollitie, vel aliis indicibus affectum suum declarant (videatur hic, *Eleg. 4. amor. lib. 1.* ad quem omnes amando utpote hisce temporibus admodum utilem & necessariam.) Interdum maritus ab Amatore inebriatur ut neque oculus neque pes suo officio fungi possit, domum deducitur quem uxor ne forsitan cadat, comitari vult, attamen precibus emollita manet, benedictionemque expectat, quæ si commode ob præsentiam aliorum impertiri non potest, ad ædes Lotricum & nutricum (*Bey denen die Ehre gemeinlich auffholtseren Stelisen gehet*) se conferunt, ubi actio de communi dividendo intenditur per quam corporaliter fit rerum divisio *L. 2. b. 1.* Cui adhæret actio de in rem verso. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum deducitur, vix crapulam concoxit, surgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pyra, nuces.

Castaneæ molles & pressi copia lactis.

Ficus, mala punica, persica, cerasa, factum panem S. Marci confectum, seu, ut ille vocat, defectum (quæ tantum differunt in causa & effectus) omnis generis Caseum, & illibenter uxor videat, quia

Abbreviat socium quem diligit illa.

Tamen ne amorem suum prodat, clanculum ipsius esum ipsi desuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valetudini, propter difficilem concoctionem, *sey zu acht ungesund*. Euge bone cornute, ita sunt excipiendi hospites, ita tui rivales affervinum, infunde, salta, & talem te gere, qualem volunt.

Tandem cum tempus discedendi videtur hospes, hospitem ad posticum comitatur, ut maneat rogat, satis adhuc superesse temporis, ille se excusat, alio tempore reversurum se ait. Hoc facto illius domus arctius obsidetur quam olim Carthago à Scipionibus, tum circum ambulant rivales, unius ejusdemque rei consortes, fenestras inspeçant, parietes transcendunt, ad fores excubant, per transfennas sollicitant, regulas deiiciunt, angulos obsident, dieteria scribunt, conficiunt cantiones amatorias, cithara pulsant *heckerling und haberstroh*, cantionem gratiani, & alias innumeras astutias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam scopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus. quod si parum majestatem tueri conatur maritus, *Fahrt sie auff als ein furtz im bad*, quam me putas, ego credo te me meretricem esse existimare, amicis & cognatis meis ista dicam, si aliquid in animo haberem, te revera spectatorem non apponerem, &c. Quid vero ille seipsum & horam nativitatis incusat, hospiti

nuper suo uxoriq; omnia dira precata interim tamen nutrit murem in pera, serpentem in gremio & ignem in sinu.

De puella quadam.

Quidam minatus est puellæ, se ad eam noctu clam venturum, illa sub interminatione mortis prohibuit: qua cultrum sub lecto se collocaturum, quo eum interimat, testatur. Ille verò noctu veniens, invenit eam jacentem, quæ altum somnium finxerat: unde calidè se simulaverat exiturum. Cui exeunti, puella evigilanti similis, dixit; Mane: quia non habeo cultellum.

Factum cujusdam Francigenæ.

Quidam Francigena (ut est genus hominum fallax & versutum) in civitate Ticino à quodam cive centum aureos mutuo accepit, oppignorando ei aureum torquem; atque illius uxorem accedens, dixit: Hoc accipe, centum atque unam noctem voluntati meæ obsequaris. Mulier prædæ dulcedine capta (cùm sit nummus optimum expugnandæ pudicitiae instrumentum) consensit. Francus postridie expletâ libidine virum accessit, suum torquem exegit, quoniam aureos omnes uxori illius reddiderit, quæ conventa non potuit negare, frustra que Franco fuit obsequiosa.

De eo qui uxorem in flumine peremptam querebat.

Alter uxorem, quæ in flumine perierat, quæ-

quærens, adversus aquam proficiscebatur. Tum quidam admiratus, cum deorsum secundum aquæ cursum illam queri admoneret, nequaquam hoc modo reperiretur, inquit: Ita enim dum vixit difficilis ac morosa fuit, reliquorumque moribus contraria, ut nunquam nisi contrario & adverso flumine, etiam post mortem ambulet.

Medicina ad tollendos fatores anhelitus provenientes à cibis quibusdam.

Sectile ne tetros porrum tibi spiret odores.

Protinus à porro fac mihi cape vores.

Denuo satorem si vis de pellere capæ

Hoc facile efficient allia mansa tibi.

Spiritus at si post etiam gravis allia restat

Aut nihil, aut tantum pellere merda potest.

Quinam sunt nimium audaces?

R. Qui lupum in Ianuario non timent, rusticum in carnis privio & sacerdotum in jejuniis quando confitendum est.

Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet?

R. A Lectione Amadisæ, Ovidii de arte amandi, Euriali & Lucretiæ, à Darton societatis, equitis ponti, Galmi, Babbist de campo frogoso, præsertim vero fugiant Ioannis Bocatii librum, quem Cento Novellarum inscripsit. Hic enim magno interstitio cæteris post se relictis æternum nomen sibi comparavit: hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis feliciter jactis, quam felicissime praxin exerce-

re possunt, nihil enim aliud sunt quam callidissima Hannibalicorum stratagemata & strophæ, & nulla unquam fœmina fuit, quæ non ejusmodi lectionibus, & historiis ad furorem adacta fuerit, quia in illis miscetur utile dulci.

Cur posteriora hominis tam turpem habent fetorem.

Respondent quidam, quia obstetrix neglexit eam partem, nec satis abluit. Alii autem huic sententiæ plurimum refragantur: nam aër illius regionis ita pestilens & fœtidus est, qui eum locum occupavit, & ventus qui perflat, non locus ipse.

Cujusdam terribile factum.

Quidam faber ahenarius Basileæ suspensus erat, & alius nescius rei cùm ad forum Basiliense, intempesta nocte maturaret, & nimis festinatione clausas adhuc portas suspicaretur, cepit sub arbore, non procul à patibulo quietem, Non autem multo post tempore venerunt alii, & ipsi ad forum properantes: qui patibulum intuentes atque suspensum cognoscentes, illum in clamaverunt, si vellet, ut secum ad forum iret. Quibus verbis ille excitatus (quem dixi, primum quietem cepisse sub arbore) acclamabat, Expectate, ô boni socii, ego veniam. Unde illi mortuum loqui existimantes, adeò extimuerunt, ut celerrimâ fugâ pœnè exanimarentur. Ille verò semper sequutus; Manete, inquit, rogo, ego vobiscum ibo, & quan-

& quantò plus clamavit sequutusque est, tantò magis illi festinârunt: adeò ut semianimes tandem ante portas urbis reperirentur, atque non nisi longo demum tempore sanitatem pristinam ex longa conternatione receperunt.

De quodam suspensò, qui ante mortem tumulum sibi construxerat.

*Hunc sibi Belnensis tumulum quem cernis inanem.
Struxerat, invidit cui loquens tumulum.
Debueret certe fors sisoret omnibus æqua.
Tardius hic fieri, vel prius ille mori.*

An possit uxorem repudiare maritus si forsam Amatorem cum ea Ludentem invenit? quem Iusum interpretantur manuum in sinum immissionem (hand schuchmachen nostrates vocant) aut ad pectus ejus vel ad alium locum, unde turpe esse possit?

R. Affirmant quidem Borch. cap. 8. de feud. num. 28. Rosenthal. cap. 10. conclus. 54. & Thomas Cant. Oscula quintam viam ad amorem vocat. Nos vero illis contradicimus, omnesque prædictos refutamus: requiritur enim ut in ipso actu & in rebus venereis & in ipso facto deprehendantur, seu ut Plautus ait, corpus corpori incubarit. *Act. 4. sce. 4. in Amphit.* velut *Lucian in Eum.* cum reperire habet membra in membris. verum apage illos cum rigido iudicio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Æthiænos fratres, quibus in ferendis carbonibus, usui esse possunt.

Quinam optime Viros fallunt?

R. Vxores hospitem, *Castgeberin*: Hæ enim ex tam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt; habent enim neminem quem timeant, quia in uno loco diu moratur.

Queritur num id facere conveniat:

R. Rationem dubitandi movent Politici quia peregrini officium nihil præter quod sui muneris est agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius messem falcem immittere. Est enim pacis publicæ turbatio, cujus poena est Bannum. Alii aliter suam sententiam probare nituntur exemplo Marii, qui obstupratam vi hospitem ditæ mortis genere duos milites affecit, ut Capitolinus refert. Nos distinguimus inter id quod fit licite, & inter id quod fit coacte, Hospita enim si ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, suscipit enim nos, fovet, cibatur, & omnia præstat, quæ potest. Nos igitur decebit ut favorem favore compensemus, & duplicemus, fortunamque quæ sese offert non omnino despiciamus. Tale diversorium fuit olim Antverpiæ *zu Tausend mitteln*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *und da der wirt ein hanveii ist, sieben die Gäste gerne ein*. Deinde si aliquid supererit, si triorches eris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui reminiscatur. Fontes enim tui deriventur foras:

De eo, qui multas cunas emerat.

Quidam in Francia Orientali, cui uxor, quam ante quatuor hebdomadas duxerat, cum peperisset filium, mox properavit ad quoddam forum, ubi tot cunas emit, ut quadrigas impleret: atque domum rediens, cum interrogaretur quid sibi vellent tot cunæ, dixit: Opus habeo, si enim uxor mea tam fœcunda est futura, ut in brevi tempore sit semper paritura, vix hæc sufficient.

De quodam Heluone.

Heluo quidam pupillis à magistratu datus tutor: cum patrimonium illorum universum absumpsisset &, iussus tutelæ gestæ rationem reddere, nihil super est, hanc rationem accipite, aliam nescio: verum magistratu urgente, ut libellos offerret, qui acceptum continerent & expensum, ille os primò ostendit, deinde podicem; illic recepta esse subindicans omnia, hic exposita.

Ebrii cuiusdam dictum jocosum.

Quidam homo facetus, cum diversis vini generibus se ingurgitasset, ita ut diutius continere non posset: dixit astantibus sodalibus ad vina bibita: Inite inter vos concordiam, aut ego vos è fenestra præcipitabo.

De Caupone & Viatore.

Divertebat apud Cauponem Viator, atque dum, pro cœna mensa non esset laute, atque pro Cauponis voluntate instructa, dejecit ipse:

Caupo ex fenestris orbem unum, quem nos discum vocamus. Hoc viator conspicatus, pocula omnia, vasaque vinaria, & quicquid in mensa erat, dejecit, Caupo stomachosus, cur hæc faceret interrogabat? Putabam, inquit Viator, nos inferius cœnatueros.

Hanreium faciens quo nomine est indigtandus.

R. Quidam eum vocant Domesticum inquilinum *hansehan*, *verwalter*, *hausz-genossen*, quod frequenter domum tuam adeat, Alii eum vocant Amicum, sed is qui clam & inuitus alterius ejus occupat, amicus non est, diverso tamen respectu esse potest. Nonnulli hostem, sed perperam. Hostis enim is est, qui nobis, aut nos illi bellum decrevimus. Privati verò sibi bellum denuntiare nequeunt: regale enim est, & summo principi ex natura majestatis in se considerata soli competit. Aliqui Cucurbitam vocant, sed male siquidem id devasallo uxorem domini hanreizante dicitur. vocabuli hujus derivationem vide apud *Cala. Hort. feud. in verbo Cucurbita*. miramur valde quod veneranda antiquitas in perscrutando hoc vocabulo non fuerit curiosior. latinissimo vocabulo nos vocamus Capellanum, vicarium, seu ut Munstero libet matrimonii coadjutorem *Ehe helffer unbesoldete* substituit, qui cessante marito onera matrimonii suppleat.

*Scorta cur alicubi per convitium pulmones
appellantur?*

R. Quia vilia sunt aut vento quodam turgida, & vere vana. Cum matrona quaedam puellam lascivientem hoc verbo criminata maledicentiæ pœnas dedisset, gravi insuper adjecta mulcta, si denuò verbo mulierem laceraret. verum non ita multo post cum exanderet, quo pœnam effugeret, periphrasi quadam usa ejusdem conviti. Et quid, inquit, ego te nominabo? Caro es, quæ egreditur ollas constat enim id genus intestini in decoctione tumescere, & sic plerumque lebetes transcendere, ut vi sua erumpat, ac dejiciat etiam opercula.

*Vxores hanreizantes quomodo debent
appellari.*

R. Hanrifici certant, & adhuc sub judice lis est.

Meretricis nomen (quod genus hominum sine præfatione honoris nominari nequit) illis non competit. Nam hæc à merendo dicta est. Ulpiano dicuntur practicæ seu questuatiæ *Ehnehren sich mit der hand, da sie auff sitzen*, pecunia suam exercent militiam, multorum libidini servit, & est vidua, ut pote, quæ 23000. virorum absorbuit ictus. Hæc nulla accepta pecunia, sed amoris, qui est furoris species, & benevolentiae causa hanreizat: Econtra meretrix se prostituit in silvis, ut propter Noribergam.

gam, *im Newen wald*, quem locum sæpius
 in viso. *Leipsiæ auff dem Rubeht*, da sie das grasz
 mit den hintern abmaijen, Vnde vocantur Nym-
 phæ silvestres, pecora campi *wald Göttingen*.
Antverpiæ in dielepelstraet, ubi die nocte-
 que meretricum cochleationes visuntur, Fran-
 cofurti in foro piscario, &c. Hæc vero est in-
 violatæ existimationis, quia amoris vi cuncta
 solis amantibus sui copiam facit. Errat igitur
 hic *Connanus lib. 8. cap. 13*. Qui illam mere-
 tricis nomine indigitat. Rectissimo ab Ovidio
 & aliis vocatur *Amica*, cum quibus consenti-
 mus & facimus.

Hanreitas quid est?

R. Est vocabulum mere Germanicum, sed
 in latinitatem jam olim degeneravit, ex anti-
 quissimo vocabulo han qui est Gallus, & voce,
Rein, quod chorea, sive *dantz*, quasi dicas,
 Galli choreus, nostrates vocant *hanrein geschlos-
 sene gesellen*, monte cuculos vocat, item Cor-
 natos; cornua enim gerunt satis manifesta &
 conspicua, extra pileum sæpe proturbantia, &
 ne omnibus appareant, pileum non detrahunt
 etiam si aliquem prætereant, & hoc est verum
 Hanreicæ gravitatis signum, Conveniunt in
 hoc cum Gallis, quia licet gallus proprias ux-
 ores habeat, quæ tamen etiam ab aliis visita-
 tur, ita & hi licet proprias uxores alant, ab iis
 etiam alii admittuntur viri. De cornua ferre,
 multi multa scripserunt. *Niceph. lib. 2.
 de in pere Andr. Constanti.* sic inquit: *Longe alii
 fuit*

fuit adronici luxu & libidine præditi intentio, qui cornua Cervorum, quos venatus erat, insignia & rare aliquid habentia in porticibus fori suspendebat specie quadam ostentandæ magnitudinis ferarum quas cepisset, cum revera civitatis mores & uxorum, quas ipse corrumpebat lasciviam notaret. Atque ad multas gentes (opinor) promanavit, ut qui malitia vel injuria suas conjuges adulterari sinerent, probroso sane convitio cornua ferre dicerentur. Germani injuriam rei verbo leniori mitigantes vocant *Einen frommen ein saltigen mann, der seiner frauen nicht genug thun kann.*

Cur femine amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam mixtæ cum farina lolii provocant earum annos, dies & menses, modo iis utantur per modum suppositorii. Hæc est vera *Androgyna* composita ex duobus culis, & quatuor natibus. messiores per postam in corbe huc veni, ut hæc nova vobis annuntiarem. Credite veracitati veritas nulli cedit. Caput capiti opponam sicuti cerevisiarii exportantes vasa, putatisne me vel fugere? nullo modo apponam potius frontem fronti imò barbam barbæ sicuti duo podices, qui bellum gerunt: o quam libenter surdus talia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in meum commodum. Si mea bursa inanis esset, vestra plena

plena pistolettis, si ego essem asinus, vos docti, per me fiat mutatio stante pede, & ero plane novus homo. Item si tu haberes faminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut aliquod remedium amoris, vellesne mutare?

Quid est vetula?

R. Est antiqua dementia, Harpya, Diabolus in veste faminea, & ut omnia uno verbo complectar, est concionatrix loquacula, quæ non Evangelium; sed convitiatorum plaustra evomit.

Quid est pedagogus?

R. Est advocatus Lutosus, collegii pestis, cujus supellex est bibliotheca, qui canat mane ne de nocte permerdet lectum, qui totius collegii anitergia colligit ut pulvem avenariam calefaciat & pugillum unum carbonum lucrifaciat. est alter Euclio. Est miles animosus, qui statim hosti calcanea suorum sandaliorum vertit & sese salvat in gymnasio. qui jurat per tabulam rasam Aristotelis, per Bucolica Virgilii, per veneris nates, per testiculos Saturni, per pecus Melibæi, breviter per omnes aurores tam Latinos quam Græcos, rem ita sese habere.

Quid est advocatus?

R. Advocatus est, qui amat ducatos, eosque pluris facit ipso sacco mendicorum, etiamsi confectus esset ex finissima tela Hollandica. Advocati raro visuntur in hospitibus sed

sed sæpe sunt in domibus suis & alibi consul-
tando, libenter audiunt cantilenam *Dammi*.
Hic dator illis adhæret in matrice animi ab
æterno. Natura advocatos fecit ex argilla tam
pulchre madefacta ut nunquam habeant ma-
nus frigidæ & ideo idonei sunt conficiendæ
glacrei tam in æstate quam in hyeme. Advoca-
ti viderunt quoque titulum veneris sed tri-
bus perspicillis.

De quodam Advocato.

Quidam advocatus, post multas causas, in
quibus victor evasit, Monachus factus est; &
cum in negotiis monasterii præpositus, mul-
tis in causis succubuisset, interrogatus est
ab Abbate. Cur omnino in causis agendis
mutatus esset? Respondit ille: Non audeo
mentiri ut ante, ideo amitto causas.

Musca culinaria quanam?

R. Est Dominus *parasitus*, Germanice *Tel-
lerlecker*, qui cibum è flamma petit, qui
constringitur non funibus, sed farciminibus,
cujus uxor pro uno ovo cum matre sua, bur-
sam naturalem seu vulvam venalem habet.
Iam incitavi ad risum asinos clamore magno,
uti vos estis testes.

Historia jucunda de quodam sacerdote.

Quidam sacerdos suis rusticis concionatu-
rus dixit, *salutat vos Lucas medicus*. Ut ha-
bent sacræ literæ, sed postea præ pudore ita
obstupuit ut ne unum quidem verbum ulte-
rius

tius enarrare nequerit, illud ipsum subinde repetens, tum ex senioribus unus assurgens, dixit, habeat gratias, atque si quando ad eum reditis, dicitis & illi nostro omnium nomine plurimam salutem.

Pueri quomodo sapientes efficiendi.

R. Podicis cappa illis detrahenda ipseque podex virgis cædendus, ita enim sapientia è podice ad caput evolabit.

Supellex pædagogi quænam.

R. Est ferula sub axilla cum bibliotheca, quæ constat ex Despauterio impresso tempore laurentii vallæ, sed siste gradum lector alteratissime, (hem literatissime volebam dicere) Bonum mane, Bonum mane, bonum serum hoc est saluto per totum diem.

Virgines cur libenter nubunt Iuris peritis.

R. Vt juris Mystes jus fas rectumque ministrat.

Virgo sic rectum semper amare solet.

Quonam in loco pluris venditur aqua.

R. Vbi caupones vino exotico aquam admiscunt, sic enim aqua vini etiam cari pretium potest contingere.

Cerevisia unde dicitur.

R. Aliqui dicunt, cerevisia quasi ceteris vinum. Alii sic:

Vnde sibi ducat quæris cerevisia nomen,

Quod cerebrum invisat sæpe Sabelle tuum.

De Potatione.

Ad primum morsum, si non pota vero morsum.

Gaudia sunt nobis maxima dum bibo bis.

Ad trinum potum lætus sum, dum bibo totum.

Lætificat quartus cor, caput, atque latus.

In quinto potu, vasto potamus hiatu.

Dulcis & ipse cibus dum bibo sex vicibus,

Potu septeno lætus sum corpore pleno,

O nos felices octo bibendi vices.

Nona cherubinum pingit potatio nasum,

Si decies bibero cornua fronte gero.

Vndenaque vice tibi præbibo dulcis amice.

Et bis post decies est mihi tota quies.

Postea dico satis sed cum pota vero gratis.

Tanillum digitum lætus eo cubitum.

De scorto.

Corpus, opes, animam, consortia, fœdera, famam,

Debilitat, perdit, necat, odit, destruit aufert.

Dies macilenti quinam?

R. Sunt dies jejunii in quibus saturamur pane cœlesti, cibo spirituali eoque levi, qui non generat per se in stomacho cruditates sed tantum per accidens.

Hymnus in quo omnes note musicales comprehenduntur.

Ut queant laxis Resonare fibris Mira gestorum Famuli tuorum, Solve pollutum Labus reatum, Sancte Ioannes

Igniaria & sulphurata quibus odio sunt?

R.A.

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus suum peragunt sine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandestina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Hercules in quo peccavit?

R. In eo quod occiderit scelestum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quasi recens exclusus *VVe em jung hun das Erst auß den Eyer Schalen kumpt.*

Historia jucunda de parocho.

Militem puerulum è baptismatis fonte suscepturum, parochus interrogavit, Domine miles tune idoneus es huic muneri sustinendo, ad quod miles, puto quod sic, tum parochus, nostine præcepta Dei? ad quod miles, quidni: tum parochus, quodnam est primum præceptum? respondit miles, non vorabis, *Du solst nicht fressen*, erras perverse miles, inquit parochus, primum enim præceptum est, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio vestra fallitur; Nonne enim Deus statim à creatione præcepit: *de Ligno scientiæ boni & mali comedas Gen. 2.* Tum parochus ô miles magna est fides tua superas me eruditione vel potius astutia.

De quibusdam simplicibus Rusticis.

Prope patriam meam est vicus agrestis, nomine *Mundingia*, istic dicuntur imprimis esse
sim-

simplices Rustici, illorum unus semel ad forum Ehingense profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos sibi invicem suo cantu respondententes. Erat autem in sylva Mundingenæum, alter in sylva finitimæ villæ; Et cum cuculus alterius sylvæ suum clamore superare videretur, ille demisso equo cui infidebat, ascendit arborem, atque suum cuculum stridore illo incomposito adjuvabat. Interim lupus equum illius devoravit. Quare Rusticus repetens domum suis compaganis conquestus est; quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumentum gratiâ, quod suum cuculum juvisset, accepisset hinc non mediocre damnum. Vnde illi consensu communi & impensis, damnum illius sublevaverint: indignum judicantes, ut qui pro salute & honore publica laborasset, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus nostris notissimus, atque bellator egregius, cum publicus esset cujusdam Imperialis civitatis hostis, atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendisset, portantem pannos pro vestiendis confratribus suis, ille partem panni Monacho abstulit, ut & se vestiret, Monachus indignanter abiens, minatus est in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, abstulit ei reliquum pannum atque pallium, dicens: Quum ta-

lem

lem mihi dilationem & tam diuturnum terminum solvendi concedis, ego si possem, tibi etiam monasterium auferrem.

Christiani & Iudæi disputatio.

Matthias quidam Vlmensis, parum prudens, in libris tamen Bibliorum multum exercitatus, disputabat cum Iudæo de fide ejus & Christianorum, utra melior vel verior esset. Tandem dicebat: Vos Iudæi non signati baptisinate, in extremo judicio, sicuti canes à carnifice in urbibus non signati, à dominis cædemini: Nos autem signati, impunes erimus. Tum Iudæus interrogavit, Vbi estis signati? Matthias respondit, Caractere baptisimatis (ut loquuntur Theologi) qui est impressus animabus nostris. Ad hæc Iudæus dixit: Cum in extremo judicio aderitis cum corpore: nemo poterit videre hoc signum animæ: nos verò Iudæi sumus circumcissione & præputio signati. Cui Matthias, O impudentissimum Iudæum, inquit, velles tu in cœtu summi Iudicis atque tot millium hominum ostendere virilia, & pudenda educere? Vade ad patibulum cum tua impudentia. Itaque victor se iudice abiit.

De Martino.

*Martinus chlamydem pro paupere dimidiavit.
Ut faceremus idem nobis exemplificavit.*

Secreta quoniam aperiunt?

*R. Si secretarum seriem vis noscere rerum.
Ebrius, insipens, pueri dicent tibi verum.*

Epitaphium in signe ?

*Hic in propriâ recubat villâ
 Pater Aistulphus cum ancillâ :
 Cui à dextrâ sorte Mamillâ
 Dat Pater oscula, deficit illa.
 Sed per spatia ævi pauxilla
 Post hæc funera vivit in villâ :
 Nam dum sapit huic admodum squilla
 Cum bene Japidâ cocta anguillâ,
 Dum dat famulo cællæ sigilla,
 Vi depromat vina Cyprilla.
 Vivere desinit Pater in villa,
 Sitis urgebat quippe pusilla.*

Incerti autoris.

*Ex minimis, vitium, cælum modulamina, ca-
 stra,
 Venit, alit, penetrat, mitagat, exuperat.
 Seditio, requies, oratio, cæna, favilla.
 Maxima, longa, brevis, semibrevis minima.
 Quare multi ad magnos honores mundanos
 perveniunt.*

R. Hoc sæpe fit ob commodatam domino uxorem. Hinc hic fit secretarius, ille senator, hic comes, & iisdem artibus à magnatibus multi præpinguia venantur officia, uxores quæ ob id non immerito superbiunt, quarum radiis maritus fulgeat. Item se illas esse, quarum amore princeps gaudeat, dicunt, nullam, ex Domini hanreizatione fieri impudicam earumque maritos, qui ineptis Hir-
ci

ci videri possent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos antecant. *Paulus Iovius in vita Galeacii sforziæ*, & à prudentibus nulla alia compendiosior via ad honores adipiscendos, quam hæc ipsa habetur. Exemplo luculentissimo nobis erit historia Euriali ab Ænea Silvio conscripta. videatur hic ultimus. *Nevez. lib. 4. num. 82.*

De quodam Consule Vlmensi.

Quidam Consul Vlmensis, quum venisset in legatione ad Dominam Mechthildam ducem Austriæ: atque inter orandum crepitum ventris ædidisset, nihil commotus est, sed processit in sermone. Quod cum domina audivisset ac dissimulasset, virgines autem ejus ac pedissequæ se invicem aspicientes, occulte riderent, pepedit & una ex illis. Quod Consul ille audiens, atque ab instituto sermone digrediens: Procedite, inquit, ex ordine, & postquam me ordo rursus tetigerit, ego redincipiam. Unde omnes sunt in risum effusissime commotæ, dominaque facetâ ejus responsione permota, magnifice eum tractavit.

*Possuntne mulieres peregrinari illæsa
pudicitia?*

R. Vix quidem: quia viæ teruntur ab omnis generis hominibus, qui prætio illecebrifque, nec non vi Hanreitatem expetunt? Sic Dina, *Genes. 34.* & Angla illa, de qua *Sylva. epist.* peregrinationis fructus uberrimos protul-

tulerunt, & Comicis frequenter peregrinatrices sinistrae sunt famae: nam bene sciunt, absente se fe saltare mures. Imo in peregrinationibus adeo fiunt applicabiles, subjectibiles, & tractabiles, ut Theologiae studiosis pro cathedra quam conscendant, Iuristis pro pulpito, cui corpus imponant & Medicis pro vivae Anatomiae-subjecto, ac denique nemini non interserviant.

Carmena in quibus omnes primae literae incipiunt ab F.

Femellas furtim facies formosa se sellit.

Fortuito faciens serventi furta furore.

Fur foritas fertur futuens flagroque seritur.

Carmen jucundum.

Hircus cum pueris, puer unus, sponsa, maritus.

Cultello, lymphæ, fune dolore cadit.

De anu per crepitum animam exhalante.

Vno animam crepitu Iana pepedit anus.

Gallice sic.

Vous qui passez, priez Dieu pour ceste Dame

Qui en petant par le cul rendit lame,

Comparatio mulieris & canis.

Comparantur à nostris canes & mulieres, illi dum volunt, mingunt: hae dum volunt flent, ut Iuven. Saty. 6. & Ovid. Ut flerent oculos erudiere suos.

De rixosa Muliere.

Habebat quidam jurgiosam imprimis Mulierem, adeo ut, siye ex caupona rediret, siye

laboraret, aut comederet, maledictis ab ea impeteretur: quicquid tentavit, semper ei Mulier maledixit, atque quanto eam frequentius verberaverat, tanto contumeliosior reddebatur, magis jurgabatur. Quod cum verbera nihil profecissent, alia via aggrediendum putavit, atque quotiescunque ipsa ei maledicebat nihil movebatur, sed continuo tibia, cuculus erat indoctissimus, canebat, Quod cum fecisset, ipsa acrius maledicere cæpit. Ille vero persistente in proposito, ipsa præ ira saltare cæpit: quo pergente, ipsa ex manibus ejus tibiam excussit, qui cū nihilominus resumpserat tibia sine commotione caneret, mulier indignantissima domum exivit, asserens se posthac non perpassuram nequitiam viri, & temulentiam illam intolerabilem. Et cum postero die cum solita maledictione rediret, vit ad solitum cantum reversus est. Quare mulier se victam ostendens, imprecationibus abstinuit, beneyolentissimamque se futuram viro pollicita est, modò tibiam seponeret. Memorabile exemplum, pertinaciam muliebrem variis artibus frangendam esse.

F I N I S.

THESES
DE
H A S I O N E
E T

HASIBILI QUALITATE,

De quibus sub presidio

FABII STENGLERI
LEPORINI,

Respondente

LEPIDO CAPITONE,

Pro gradu in eadem facultate as-
sumendo.

Disputabitur

Horis Pomeridianis, vespertinis & nocturnis
in magna frequentia omnium ejusdem facul-
tatis studiosorum ad Calendas ediles,
ludiles, bibiles in Auditorio majori
Phantastarum.

*Quis vetat Hasoni ridendo
dicere Verum,
Socratico & leporem fatuum
condire lepore.*

il
n
p
v
a
c
h
q
v
re
id
N
n
f
f
tus
ab
me
tat
ciu

T H E S I S I.

SI Naturum hominis, prout nunc est, moresque & conversationes humanas pœnitus inspexerimus, videmus occurrere adhuc novam aliquam facultatem, quæ ad nullam quatuor specierum referri possit. Unde prædicamentum illud non satis ab Aristotele explicatum esse manifestum est, sed addendum novum aliquod ens, quod est H A S I O & H A S I - B I L I S qualitas.

2. Erit ergo hæc nova & quinta species, ac illi homines, qui hac qualitate ornati sunt, ex quinta essentia constant, quos ob id neque homines, nec per omnia lepores, sed mixtura quid quasi ἀνθρώπων δ' αἰσίου seu hominolepores, sive lepore homines, aut homines hasios dicere possumus.

3. Nec pueriliter putandum hanc speciem idem esse quod passio & passibilis qualitas. Nam licet plerumque in conviviiis Hasiones sint in passibili qualitate, tamen sæpenumero sunt in agibili nempe tunc cum currunt, ut inferius patebit.

4. Est autem Hasibilis qualitas morbus ortus ex superfluitate & Privatione intelligentiæ albæ in cerebro, in quo spiritus turbati, humores vitiiati, & elementis gravitatis & levitatis immixti, confusionem temperamenti faciunt in cerebro, ventremque gravidum faci-

unt iisdem vitiositatibus, & pedes manusque crebris gesticulationibus. Hoc morbo laborantes hasiones aut lepores vocantur.

5. Ex qua autem terra & regione hic morbus epidemicus primò ortus sit, variæ sunt sententiæ. Quidam enim ex Cæphali, quidam ex Turpeti, quidam ex Franconali, quidam ex Italica regione ad Germanos traductum esse volunt. Cum autem sub iudice lis pendeat, animadvertendum, ex qua regione conterranei plurimi hoc morbo laborare videantur. Nam similis simili gaudet.

6. Ex definitione verò supra posita facile intelligi potest non esse tantum simplicem hujus morbi speciem, sed multiplicem. Quædam enim hasibilitas consistit in spiritibus, quædam in humoribus, quædam in elementis, non secus ut febris quædam.

7. Nam hasibilitas in spiritibus consistens omnium maxime conspicua est in viris magnis, spectabilibus & doctis, aut etiam in iis qui cum tales non sint, tales esse volunt: hi enim habent altos & elatos spiritus, qui omnes inferiores præ se contemnunt, sua laudant & prædicant, etiam si aliquando graviter mentiantur, & nihil nisi sententias & versus proferunt, aut jubent à se carmina conscribi, ut fiant candelabra patriæ, & variis linguis loquuntur.

8. Ut exempli gratia, cum quis in conviviiis bonorum virorum solus totum colloquium

quum vult habere, & ordinare omnia in mensa pro suo arbitrio: omnia solus dirigere, qui gloriatur de sua doctrina, & tamen stultus est: qui semper vult disputare, qui vult canere, qui vult strenuè bibere, & tamen nihil horum potest, qui multa dicit de opibus suis, semper in ore habet centum mille, millena millia, & tamen pauper socius est: qui gloriatur de virgine sua, cum vix ac ne vix quidem locum habet apud ancillam, & tandem qui profitetur omnes facultates & semper nova dogmata, novas artes Methodicas invenit, & reliqua omnia vult refutare.

9. Eiusdem farinae sunt qui in platea ensati atque ansati incedunt, caput jactitant, pedes ad æquilibrium movent, nasum erigunt, ac si velint in cœlum conscendere, ac observant diligenter ubi quam plurimi homines convenerint, ut illos prætereant, quo digito monstrentur: ac qui nobilem se jactat cum rusticus sit, & pedissequum habet, qui ipse nunquam fuerat factus Dominus: quique aureos annulos gestant cum adhuc non deceat. Omnes enim hæ & similes species, ex elatione spirituum, qui sunt in summo gradu, oriuntur.

10. Hasibilitas ex humoribus est quæ in sobriis nunquam est sed crescit tunc cum cerebrum aut gula, vino, aut cerevisia imma-
dait, ut sunt omnes, qui, cum sunt sobrii, optimè se quidem gerere possunt, sed quam

primum conjuncti sunt ; ibi pessimè hunc morbum contrahunt. Et hæ species iterum variant secundum quatuor humores, sanguinem, bilem atram, bilem flavam & phlegma.

11. Ex humore sanguinis oritur hasibilitas quæ in risum exit, quo seipsum quis facit ridiculum, seque aliis spontè deridendum exponit, aut cum vexatur & se ab alijs vexari omninò non intelligit, se alios vexare putat & quidvis patitur sibi persuaderi.

12. Bilis atræ hasibilitas est, cum quis in convivijs exhilarationis gratia institutis sedet ut Mopsus aut Corydon, morosus, nihil loquens aut ridens, sed ac si omnes vellet devorare, quod ideo facit, ut convivæ dicere debeant, eum in profunda melancholia sedere doctum esse, & rebus gravissimis intentum, vel speculari in divinis.

13. Hasibilitas ex flavabile in illo est, qui audito inter joco, vel unico verbo sinistro statim arma corripit, & vult homines omnes trucidare, & vivos mortuosque mactare, præ nimia virilitate ut caper, quod ideo facit, ut homines dicant eum equestrem hominem esse, nec devorare orbem casei.

14. Phlegmatica hasibilitas est orta ex nimia bibendi fidelitate, qua fideliam nimis sæpe elevans cogitur vel in mensa, vel in lecto, vel in medijs choreis infimo vel supremo ore vomitum edere & realia verba proloqui. Hic humor, illo exonerato & fideliter depo-
sito,

sito, definit statim esse hasio (cum reliqui etiam post factum nomen retineant) & propterea non Hasio sed Grobianus & Rulcius dicitur, & cadit sub exemplum gravitatis.

15. Restat hasibilitas quæ est in elemento sita: Sunt autem duo genera elementarium corporum, grave & leve. Vnde secundum hanc διχοτομίαν hasibilem dicuntur alii hasiones gravitatis seu probitatis; alii levitatis seu sutilitatis.

16. In hac autem specie multi superiorum concidunt, quod mirum non est, cum omnes sint ex una stirpe orti, & sub una omnium genere contineantur, Gravitatis autem hasibilitas se maxime exerit in moribus: quo facile videre paterit, an quis etiam suam civilitatem morum studuerit, qui secus fecerit, ad hanc classem referri debet.

17. Ut qui virginibus inservit & vel bonum *ἰπλόσιμον*, vel bombum prolocutus fuerit; vel alias caput justo tempore non aperuerit, & expecta verit donec prius salutetur: Et alium salutans per digitos transpiciat. num etiam resalutetur. Summa qui Grobianum egregie calent, Hasiones gravitatis vocantur,

18. Hasibilitas levitatis ultima est, sed omnium frequentissima & omnium latissime patens. Huc enim spectet varietas vestium, gesticulatio, manuum osculatio, pedum varia vibratio in choreis vel cum virginibus, vel cum adolescentibus,

19. Ut exempli gratia, qui nunquam ex patria exierunt, vel brevi tempore à maternis mammis abfuērunt, & redeuntes gladium, plumas, varias formas vestium, magnum ventrem, (in quo gestari pulli dicuntur hasionum) amplissimum pileum, magna col-laria, acutas caligas ad formam Y literæ Pythagoricæ (unde hæ caligæ vocantur Pythagoricæ vel ypsilonicæ) duplices crepidas & similia gerunt: Qui item manus osculantur, frequenter nutant, pedibus verrunt terram, & innumeris utuntur eminentiis, reverentiisque.

20. His cognati sunt qui vestes partim Gallicas, partim Germanicas gestant, & vestes habent variorum colorum rubri, flavi, virides, albi, ex quorum numero nigri excipiuntur.

21. Nec tantum levitatis hasiones in vestibus sunt, sed etiam in choreis & aliis actionibus, in quibus saltant, circumcursitant, jam Italicam, jam Polonicam, jam Anglicam, jam Germanicam choream affectant, & se omnibus modis familiares reddere student apud virgines, quo evenit, ut hi hasiones simul amatorii & Venerei hasiones dicantur: & sæpissime viam in gratiam hujus vel istius puellæ iterant, & se omnibus modis applicabiles puellis, reddere student.

22. Symptomata harum hasibilitatum sunt

sunt omnes his affines qualitates, Cornelius, Ciglio, Eulenspiegelus, Paul cave tibi, Papa de calvo monte, Claus Stultus, omnis ignorantia, superbia, amor, cochleatio, helluatio, scurrilitas, impudentia, beatitas in plus, in altero minus. Summa totus cursus cum arudine longa.

23. Signa sunt risus, cachinnus, vociferatio, circumeursitatio, gesticulatio, saltatio, oculorum gyratio, capilli longi & muliebris figuræ, vestes, incessus. Quibus addere plura, qui conversationem hanc arte considerat, & seipsum in sua cute examinat, facile potest juxta illud: Stultorum plena sunt omnia, Ergo nullibi dantur vacua, & per consequens veteres male dixerunt vacuum esse in rerum natura.

CORONIDES.

1. **A**N hasibilitas contingat masculis & sceminis? affirmatur.
2. An hasio sit generis communis secundum regulam, Que conveniunt: &c. affirmatur.
3. An aliquis tangendo proprium nasum, apprehendas hasiones secundum qualitatem & quantitatem? utrumque affirmatur.

4. *An due vel plures species hasionum possint esse in uno subiecto? affirmatur.*

5. *An virgines cochleando hasificent vel hasificentur, vexent vel vexentur: & an idem etiam verum sit de adolescentibus cochleantibus? utrumque affirmatur.*

Disputationis.

DE

HASIBILITATE

curfus Secundus.

THESIS I.

A

Bsolata superiori disputatione, quæ partim Logica, partim Physica fuit, de Natura, & proprietate Hasionis; Reliquum nunc est, de ipsa Hasibilitate seorsim agere, quatenus in considerationem Medici venit, juxta illud Aristotelis: Vbi Physicus desinit, ibi incipit Medicus.

2. Neque vero supervacaneum est, de hac materia tam prolixè agere, quia veteres dixerunt: Nosce te ipsum. Et cum omnibus hoc seculo nihil magis volupe sit quam disputare; habet hic unusquisque semper quod agat sicuti scabiosus.

3. Breviter igitur rem comprehensuri, à

Deff-

Definitione exordiemur, quæ cum superius prolixè tradita sit, brevioribus eam hic verbis repetemus, pro intentione nostra: Nam quod pulchrum est, bis terve repeti non est absurdum.

4. Est autem Hasibilitas, sive morbus, sive depravatio intelligentiæ in cerebro, dependens ex superfluitate spirituum, aut Humorum.

5. Hæc definitio perfecta est, omnibus enim suis partibus constat.

6. Genus seu Formam diximus esse morbum: manifeste enim lædit actiones; **SED SINE DOLORE**: & est hæc Lues magnæ **ACTIVITATIS**, quia ad **SIMILITUDINEM AGIT TRAHITQUE** maxime secundum Formam.

7. Ut autem uniuscujusque morbi magna est latitudo, ita & Hasibilitas alia magna est, sive vehemens; alia parva, sive remissa; alia diuturna, alia brevis: alia recens, inveterata.

8. Subjectum universale est Cerebrum; statuerunt enim veteres, & sapientiæ & stultitiæ sedem esse cerebrum. Pro varia igitur ejus læsione, variæ emergunt differentiæ: vel enim totum laborat, & tunc febrientibus, aut etiam furentibus interdum similes sunt **HASIONES**: vel pars tantum affecta est, & sic mediocriter currunt, Præterea pro illius varia constitutione naturali, variæ etiam actio-

nes oriuntur, mediante tamen causa, de qua mox.

9. Causa efficiens est superfluitas spirituum, aut Humorum. Hinc alia hasibilitas humorosa est, alia flatulenta.

10. Si enim ex spiritibus est, aut extrinsecus originem traxit, aut intrinsecus. Extrinsecus quidem, ex conversatione aliorum, qui infecti sunt, quorum contagium facile quisque contrahit. Vel saltem ex re aliqua lepida, quam sive videt, sive audit. Intrinsecus vero ex parentum hæreditate, ex morbo, ex mala educatione, innata libidine, licentia, luxuria: Inde enim fit, ut paulatim Spiritus ex depravatis visceribus ascendentes, capitis domicilium occupent, & hinc inde accrescentes, multis modis id molestant, ut laborantes ad quidvis persuaderi, aut converti possint, Unde tot generum ineptiæ, nugæ & culpæ de quibus supra.

11. Quod si ex Humoribus hic affectus sit, pro varietate intemperiei, variæ erunt differentiæ. Hinc alia Hasibilitas sanguinea est, alia pituitosa, alia cholericæ, alia Melancholica. Et cum hæ causæ cum subjecti constitutione, & *κράσις* magnam affinitatem habeant, ejusmodi humores ingluvie nati, ab anni tempore, ætate, regione, & natione adiuti, cerebri substantiæ conjuncti, prout sunt, alia atque alia Symptomata proferant.

12. In his autem & Quantitas consideranda: si enim exigua copia fuerit, non agit quidem hæc lues, ut quamvis in corpore hæc ipsa sit, non tamen manifesta sit ejus actio, & licet non agat, lædat tamen actiones, sed clanculum, ut homines non animadvertant. Imo experientia sæpe testatur, quod cum per annos aliquot hoc malum latuisset, tandem magis magisque auctum, sese ut forex prodiderit suo indicio. Sed sunt nonnulli, qui etsi hunc nequam in sinu habeant, tamen aut verborum subtilitate, & lepore, aut alias Dominatione, & autoritate sua præcellenti tegere possunt: & tamen infecti sunt, si verum dicere velimus.

13. Motus etiam causæ considerandus; nam quædam materia tempestive moveretur, quædam tarde, quædam medio modo se habet. Unde actio & Critica & Symptomatica emergit. Et hoc est, quod in conviviiis passim videmus, quod quidam valde cito currunt, alii tanquam Balistæ sequuntur, & alii dimidio vento navigant, juxta versiculum.

CURRITE FELICI SIDERE

VOS LEPORES.

14. Qui etiam si vehemens erit motus materiæ, vehemens etiam actio. Si continuus, talis quoque actio. Si interpolatus, interpolata actio.

SIGNA.

SIGNA DIFFERENTIARVM.

13. His ita examinatis, ad differentiarum signa accedendum.

16. Et quantum ad Formalis causæ, signa ea quidem medenti innotescunt ex relatione astantium, nequaquam verò ægrotantis: nemo enim vult HASIO videri, cum maxime sit.

15. A subjecto sunt: Rarò dolor capitis, & is quidem per *πυραφλας* ventriculi exhibitione: Præterea ea omnia, quæ constitutionem Sanguineam, Phlegmaticam, Cholericam, Melancholicam sequi dicta sunt disputatione superiori.

18. A causa efficiente quæ sumuntur, eum jam nominatis conjungentur, & similiter ante disputatum est: nunc ea denuo recensere, supersedemus. Hoc saltem in genere hic annotamus, magnam esse Discrasia humoralis analogiam ad Nationem, ætatem, anni tempus, aerem, & cæteras non naturales. Siquidem enim hæc omnes in uno eodemque gradu simul convenient, habebis utique signa talia, quæ absolutissimo Hasioni debentur.

19. Objectum verò spirituosum, seu vaporosum, denotat status non fixus, sed errans, & quidem tensivus, sine pulsatione, & gravitate, subtilis interdum, interdum crassior, nonnunquam ructus aut crepitus edens: & hæc omnia cum magna latitudine.

20. Qualitatis verò vel magnæ, vel parvæ signa sunt, antecedens vitæ ratio, sive in
con-

convivio, five alibi, & vel liberalior, vel par-
 cior tractatio & quæ incitamenta solent acce-
 dere: habitus item corporis, prout is est.

21. Criticam actionem arguunt Crisim
 futuram monstrantia, ut sunt motiones ani-
 mi, oculorum, capitis, pectoris, expecto-
 rationes, exspuitions, pedum strepitus, gesti-
 culatio, vertigines, rubedines, multi & magni
 loquia, &c.

22. Symptomaticam vero, si ab aliquo
 objecto extrinseco, aut affectu interno alio
 oboriatur, Reliqua ex astantibus petuntur:
 Quia ex agroto per vehementiam morbi
 tunc non licet.

INDICATIONES,

23. Post hæc signa, dicendum de indica-
 tionibus, quæ ex definitione petendæ. For-
 ma & causa, vendicant sibi locum rerum præ-
 ter naturam, ideoque sui ablationem indi-
 cant. Subjectum occupat locum rei secun-
 dum naturam, & sui conservationem denotat.

24. Quantum ad subjectum conservans,
 vel alimentum administratur, vel respectu vir-
 tutis totius, prout debilis est, vel fortis: vel par-
 tis respectu affectæ. Specialis autem consti-
 tutio specialem tractationem cupit. Hinc
 aliter Hasiones sanguinei quam cholericæ tra-
 ctandi, &c. Semper autem indicans prohiben-
 tibus cedit. Et notandum præceptum Hip-
 pocratis, Imputa corpora, quo plus nutries, eò
 magis lædes. Et hoc esset idem, ac si stulto ba-
 culum porrigeres.

25. Forma quidem ratione vehementiæ anodyna, & narcotica indicat, ut sit in crassioribus.

39. Causa etiam indicat contraria. Flatuosa designat discutientia. Objectum immateriale; alterans. Materiale; Evacuans & penitus eradicans. Quantitas ejusdem postulat remedium majus, vel minus. Motus vero Revulsionem, si vehemens sit, aut Derivationem, si lenis. Causæ autem omnes externæ si adhuc adsint, removeri postulant.

PROGNOSTICA.

27. Post has indicationes, colligendum ex Methodo prognosticandi. In genere quidem prognosticare licet, affectum non esse negligendum, quia nobile membrum laborat. Ex adverso vero: curationem esse difficilem, & tardæ operationis; quia est morbus contumax. In specie sic licet: à forma, si vehementia adsit, & vigiliæ multæ, & potationes accedant, &c. metuendum ne æger delirio, aut Melancholia corripiatur. Si cum tempore, loco, & quiete ad se redire potest; is non ita est in periculo, quamvis vexatione non careat.

28. Porro inveteratus affectus, recenti deterior. Et ratione subjecti, præscimus, si per symphariam saltem laboreat, facile terminari & ratione efficientis, immateriale diutius durare, quam compositum, curatuque esse difficilius; quia spiritus sunt instabiles.

Et hoc fit contra communem Regulam.

PRÆSIDIORVM MATERIE.

29. Postremo de materiis præsidiorum agendum est, quæ si in vulgaribus rei Herbariæ scriptoribus non inveniuntur, nemini mirum esse debet; peculiaribus enim & novis morbis, peculiaribus & nova inveniendâ sunt remedia, satis est, intentionem nostram, à communi scopo, non abhorrere, & nos eum assequi.

30. Diffutientia igitur, & alterantia erunt, hæc leviora: frequentes cachinni, derisiones, punctiones: & hæc fortiora: jocus ludusque serius, vexatio, tribulatio, explosio, Cornelizatio. Quæ omnia exacerbanda, vel minuenda pro magnitudine morbi.

31. Purgantia sunt: Vellicatio, Tornatio, verberatio, dispositio, humicubatio, mulcatio, syncopizatio, Mysterismus, nasi suspendium, ciconisatio, condylismi, apocoracismi & omnis generis ludibria, pœnæ atque mulctæ. Tum, si grossities materiæ ita exigat, aliquot Hellebori, aut Antimonii libræ intrinsecus, & extrinsecus unguentum ex cineribus incombustis, cum magno & frequenti ictu & frictione. Trahantur etiam nares & pili, & digiti fortissima ligatura duplicati stringantur, in extremitatibus sine omni misericordia, (nam hoc faciendum sæpe, ne in syncopen deveniant) & sues habeantur cum porcellis coram facie ejus quotidie.

tidie in loco secretiori qui cogantur clamare fortiter, ut stipticetas solvatur. Interdum probatur baculatio ad sanguinem loco plebotomiæ. Sed hæc posteriora Grobianis propriè conveniunt, & Beansis, quorum nominetenus paucissimi sunt, re ipsa vero innumerabiles juxta illud: *Narraverunt patres nostri.* & hic notandum non posse semper observari præceptum Hippocratis ubi docet: jucunde esse curandum. Sufficit hanc jucunditatem in medente esse.

31. In corroborantibus numeramus extreme tenuem victus rationem, juxta illud Hipp. aph. 8. 10. 11. lib. 1. Imo ipsam à victu abstinentiam, donec hanc cruditatem concoquat, & ad frugem redeat æger, alias enim facilè in recidivam incidet. In medicamento-
sis habemus Objurgationum, admonitionum, laborum, & negotiorum variarum ana. aliquot quotidie uncias, ad lubitum.

33. Atque hæc de curatione breviter & rudi Minerva, difficile enim est scriptis hæc auxilia complecti. Multo & facilius, & gratius, est, hæc praticare, & ad oculum demonstrare. Est enim Medicus sensatus artifex. Quod qui experiri cupit, in seipso exemplum st atui jubeat.

PROBLEMATATA.

I. Hoc Primum quæritur? an locus Cicer. 2.

de

de Oratore : Ineptus est, qui ante tempus quid postulet, non videt, aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum, quibuscum est, vel dignitatis, vel commodi rationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinnus, aut stultus est, &c. ipsam *Hafibilitatem* sufficienter explicet? *Aff. quod sic.*

2. *Hinc etiam queritur; cum Cicero loco citato. nationem Græcam eruditissimam, hoc tamen vitio cumulatam dicat, an non multo magis id de aliis nationibus sit prædicandum? Creditur quod ita.*

3. *Sic etiam non incommode queritur; An qui curationem Hafibilitatis suscipiunt, ipsi sint Hafiones? Resp. Secundum quid, non simpliciter.*

4. *Præterea etiam; an Hafiones in Paroxismo habeant sensum communem? Negatur.*

OMNIA PROBATE, QVOD
BONVM EST, TENETE.

F I N I S.

FLO-

F L O I A

C O R T U M V E R S I C A L E

D E

F L O I S S W A R T I B U S

illis Deiriculis, quæ omnes fere Min-
schos Mannos, Weibras, Jungfras, &c.
behüppere & spitzibus Schnafis ste-
ckere & bitere solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO

ex Floilandia.

Cortum Versicale de Flois

A Ngla flôosque, canam, qui wassunt pul-
vere swarto

Ex VVatroque simul steitenti, & bla-
fide dicko,

Multipedes deiri, qui possunt huppere longè
Non aliter, quàm si sloglos natura dedisset,
Illis sunt equidem, sunt, inquam, corpora kleina,
Sed mille erregunt menschis matrasque plagasque.
Cum steckunt snastum in livum, blautumque ru-
bentem

Exsugunt: Homines sic, sic vexeirere possunt,
Et que tandem illis pro tanta lonia testant,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum,
Sunt variæ plage, quibus ob sua Sûnda, suamque
Ob mutwillitiam strafit Menrosque Frâasque

Ipse

Ipse Deus, cœlam & sternas, qui fecit & Erdam,
 Hunc steckit slangus, lopit Dulbundus in illum,
 Et bitit in livum, ut cogatur fundere Geistum,
 Ast alium VVolffus fretis verusque toritit,
 Hic heffit multos lujos, & tempora nullo
 Fredam heffit, lopunt per Kleidros, valdeque bitunt.
 Ast reliquos inter deiros non bosior ulla est,
 Nec magis anfechtit minschos, illisque molestas
 Erregit plagas, quam suvart & turba floorem
 Non illis satis est finstri sub tempore nachti
 Steckere, & seïto meudos upweckere slapo:
 Sed quoque sub dago perkrupunt undique kleidros,
 Nunc huc nunc illuc huppentes scarpibus atque
 Bitentes schnastis, sic ut de lifide blautus
 Sape fluat, pleckique rubri cernantur in huto.
 Glöfite quæso mihi, mihi glöfite quæso sodales,
 Sæpius expertus redo hoc, cum VVolckibus aliis
 Deleuchtunt Sternæ; schinit Mane undique lechte,
 Et vadent slapum volbringere tempora finstra,
 Solum verhindrunt tardum Juvarita apimina flapum,
 Nunc heffunt lustum perVVeickum springere Bed-
 Nunc vero upstigunt Beinios, Beinisque relictis
 (dum,
 In me dio situnt liivo propè nabliis runda,
 Nunc quoque per Bordum krupunt, dant custia
 mundo,
 Custia quæ smertant, ogos nasosque bekickunt
 Deinde juvat rursus warmum sub krupere Beddum
 Et schuldros, armosque handosque in visere, quic-
 quid

Sæpe etiam wandrunt infra, ruckumque beseukunt,
 Et rundos lendos driventes uni dique lustum!
 Sicut quando etiam wandrit Morderus in Holto,
 Non tantum wandrit longum verdrivere tempus,
 Sed schiagit, steckit, warpit, donditque Subinde,
 Si qui begegunt Ludi, qui Beulia plena (gunt
 Geldo hoffsunt, Kleidrosque bonos in corpore dra-
 Sic quod nigrorum damnanda caterva florum,
 Non tantum in Beddo krypit, Kleidrosque be-
 kickit,
 Ob longam quoniam, sed quando cernit in esse
 Cleideribus blautum, & schonum quoque merckita
 thurum
 Esse nec ob dictum veluti morderus adhuppit,
 Vthsteckit schmakum, sub quo sum anglia scarpa,
 Anglia sanguineum deipe que steckit in hutum,
 Vt sugit blautum, nescitque uphorere, donec
 Livum cum blaso swartum bene fulluit intra,
 Nec sugit tantum, verwundit & undique livum,
 Vt schlangus steckit, furiosus bittit ut hundus.
 Et post se multos plectos, mablosque relinquit
 Rotigenos, Sclapens bec quando seultit, iu hogum,
 Cum livuo sese VVerpit, VVegstotit & handis.
 Deckbeddum, scurit neglis, schadamque beseudit,
 Sed quanno mortram gledro vertrisit ab uno,
 Mox flous exstundo bhendus wegghuppet, & alium
 Dat wundum, si nec fleddo quoque tutus in illo est,
 Rursum alio spingit, proque una vulnere steckit
 Plurima, ut ille semel qui sclapo upwakuit alto,
 Non iterum possit meudos thoschlutere ocellos,
 Se VValtrit misere ruckit, flaukitque, Kifitque,
 Inse-

Insequiturque flous, solitque incorpore, verum
 Gripere cum tentat, blotum sibi gripit in hutum,
 Sæpe igitur totos sine schlapo ducere nachtos
 Cogitur, & multas ludit martrasque Plagasque
 Nec saltem hæc fiunt beddorum ligimus alto,
 Sed quoque cum lesumus, cum scrivimus, & imo,
 Bedere cum volumus bene plagitur undique corpus,
 Præcipuè beinos intra, tenerisque sub armis
 Summis in kragiis hic, hic sunt regna floorum,
 Hic kreflunt, steckunt, bitunt, kit Zlunt que sa-
 binde, ut

Patere non possis, cum schuras neglibus hutum,
 Et quod der VVundrunt omnes, non ullus in Erda.
 Lebit deiriculus, nonnullus inaëre schwebit, (unus
 Qui tam magnanimus, tam sit quoque kenus, ut
 Exiguusque flous non fruchtirat ille potentes,
 Kerlos: non Babsti krona verschricket ab ipsa,
 Bokum perkrupit sanctum lopitque behende:
 Donec beroret blotum cum schnaflide livum,
 Cogit ut huic Pabstus flotos crutzumque sacratum
 VVerpere de manibus, deirumque fugare bitentem.
 Non fruchtit Keyfros, non Reges, non Patriarchas
 Non Cardinales, heudos qui margine breido
 Dragunt in Koppis, verum nihil achtit hic heudos
 Nec stasos goldo decoratos, steckit in hutum
 Handus ut ex koppo, fallatque ex bandile stasus,
 Nec flous an Doctor sit fragit situe Magister,
 Ille vel ad backum vel se bene seuit adhalsum(tum,
 Adque anglum scarpum, per dunnunm drucitat hu-
 Vi sedrum dextra leva smitatque papyrum. (dam.
 Ipse Ego dum schribo hæc, possum non heffere fre-

Pumphosios nunc upmato & seuto undique floos,
 Nunc hosenbendros uplofo, & nadia circum
 Kito, & non findo, mox quando rursus ad ipsos
 Me seddo beutros, prob quam tunc plagere primum
 Incipiunt: sæpe upspringo, propterque dolores
 In stuba circumdantzo, ti foque sed illi
 (O bõsi deiri) nihil hæc scheltwordia curans,
 Sed quia lidendum est aliquid, lido illa sed absque
 Murmure non lido, nec eos VVegspringere lato,
 Cum krigo, me stum nemo, VVegschnidoque Kop-
 pum.

Anne fido quisquam est in toto audacior orbe,
 Non lopit quando drosceri steglide Kornum
 Vtbschlagunt, plagunt, ut vix arberere possint.
 O kleinum deirum, tu non armenfia spernis,
 Agmina, Schweinherdos, Scapios, VVechtros-
 que tudentes.

Betlerosque armos misere per strata schreientes
 Visere non dubitas: Schelmos Deisosque besois,
 Cumque illis vitam latis cruce, ac sarlicte rado
 O te felicem floe si vortelia noffes,
 Inque rauchis beltzis tantum stoltisque woneres
 Kleidris, in warmis hofis, sic tutior esses,
 Quam si bedleros miseros miser usque besokis. (das,
 Nunc ut ad VVifras veniam Iung frasque beben-
 Quedam bereuram t quando non omnia possim.
 Flõgia turba hominum generi non syndior ulla est
 Quam VVifris: VVifre stridunt noctesque dies-
 Deiris cum swartis, teinunt in krigia dira (que,
 Ut sæpe blakto sittant: schrecki, bile visu,
 Sed multæ reliquas vincunt schelmstuckibus argis,
 Ampli-

Amplius & didicere olim quam, fretere brotum,
 Hæc quando ex dorso lepunt sub tempore fasti,
 Atque coxantes peddenu hõrunt ex fontibus üt zos,
 Quos non audivere prius, tunc se, se Crützere
 dextra,

Incipiunt, s' V Vartosque floos beschwerere wortis
 Vt nito loperè, springere trupere turba nigella
 Cogatur Stubis Kamris Bedisque Jalisque.

Qui tantum wortis vinci potuere sed illa
 Dum fiunt Desflo Duflus wegtri fit, & omnem.
 Ex huso pulicem. Sunc deinde ex jungfride turba
 Que bittrum, kakunt dranckum de flore lupini
 Perq; omnes Kamræ wincklos non spargere cessant,
 Donec mane flõus pereat qui liggit in Erda.

Ast reliqui lopunt per agros, balrutque virentens
 Herbam, qua pulecum cepit pulicari nomen.

Quam quando Sunus non dum de wolckibus altis
 Schinit, per Kamras spargunt, tunc nigra caterva
 Insittit gruno folio. atque exugit acerbum
 Sastum, ut non valeat rursus verlarere blatum.

Tunc nemit besmum virgo wegkerit & herbam
 Atque floum simul uthkerit, dreckoque bedeckit.

Quid memorem? Cordus doctissimus ille poëta
 Nos ex orcifare docet nigra agmina versu?

Hic etenim schrifit septeno carmina libro:

Nec te nocturni pulicesque fatigent,

Hunc ex orcismum candide lector habe:

Mansula, corrios budigosma tarantula calpe,

Rhymmula dinari galba caduna trepunt

Hos novies lectum scansurus concine versus

Tresque meri calices ebibe quaque vice.

Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam ?
 Ovos felices VVifras si talia vobis
 Nota essent cunctis , non vel flous unus in Huso
 Bliferet : wordis , aut brancko , aut frutice bittro
 Schwartes deiriculos stundo doderetis in uno.
 Sed quid de rickis dicam , splendente potentes
 Auro , sæpe floum vidi sibi kruçtere grotum
 Et seu captivum helben si in schludere goldo ,
 Ut tandem upgesat tenebroso in carcere geistum
 Quid vero VVifræ que non didicere volantes
 Arte floos kleidris , ipsisque uthdrifere beddis,
 Hæ sæpe erregunt cum deiris , krigia grotæ ,
 Nunc kragium uplosunt , & evekunt titia circum ,
 Nunc tengunt magis & wisunt sua ruckia blota
 Ut fengant schlagantque floos , nunc scurere lendos
 Incipiunt , handos substectunt scortisque beinisque,
 Quid seggam ? sæpe & soccos detrectere futis
 Vidi illas rockumque updeckere & undique soccos
 Nunc huc nunc illuc besckere , strickere sentos ,
 Namq; sciunt VVifræ , quod gerne in soceine wo-
 Nec quando inVVullã semel in cessere rugosã nant
 Hinc possunt facili rursus wegspringere , jam cum
 Affertur foccus , Deus o bone quanta floorum
 Agmina mit bringit , veluti si semini swarto
 Esset conspersus totus . Tunc bella videres ,
 Tunc angstum magnum drisit captiv. floorum
 Turba , atque arbeitet toto cum corpere , snastum
 Utreekit , beinos ad saltos setrit adholtit
 VVolla vel eludit , tunc fengunt ordine VVifræ
 Nigrantes schelmos , & tollunt banckio in barda
 In discum ve , hic hi mordunt , handisque tremendis

Inuahiunt se tenuit niglos in corpora swarta,
 Et gnickgnackspelunt, ut circum blautus in Erda
 Fleitat, nec prius uphorunt, nisi tota caterva
 Tradita sit Dodo. Tunc legunt agmina tanta,
 Vitam qui latuere suam, ut wegrapere posses
 Handis, sed besmo wegkerunt, saepeque fullunt
 Ingentem moldum, schudelumve & flumine mer-
 gunt.

Quid memorem jungfras, megdasque? schonunt-
 ne vigillis (fast est,
 Deiriculus? schenckunt vitam? non schenkeræ
 Ajunt Nam quando debent hæc spinnere VVockum,
 Vel quando Holnadium scarpis uthnehere nadlis
 Sittunt, nulla illis Freda est, sit swartus in huto,
 Huto molliculo flous & se sanguine mekæ
 Fullit repletus per kleidros springit & huppit,
 Vexeritque adeo, aut Iungfrae seque absque pudore
 Vprapant sese & Beinos, Bauchumque bekiekant,
 Et scurant, donec paulum VVehtagia cedant.
 Sæpe etiam Cragium upmakunt & Titia rundæ
 Defendunt, arcentque floos ne snaflide lædant,
 Et blautum uthsugant. Namque hic embehrexe raut-
 tum.

Non possunt. Eadem Megdæ faciunt, & ad unum
 Si fieri posset, vermos ad tartara nigros
 Projicerent. Vidi quasdam, non lego Gasellas,
 Si quando vaccas herdo nachdri fere vellent,
 Solo himbdo indutæ poterant non hissere fredam,
 Nunc bando inruckum fulebant nunc sua neglis
 Tittia crantzebant, nunc lendos, nunc Knigiosque.
 Nec scio quid reliquum schurebant torve tuentes.

Hæc ideo vobis ô fratres scicko fideles
 Sæpe ut denckaris , gutumque leschatis amicum,
 Et quoties bitunt vos nigri schnastide deiri ,
 Et quoties handis vestris ingripitis hosos,
 Fengerè nempe floos , tales effundite wortos:
 Iam floos , Hamburga quem schickunt urbe politus
 Oldus Bekandus , blodum me steckit in hudum,
 Scilicet utdenckamque sui , denckamque jocorum
 Pufforumque simul. Denckam ergo , cedito rursus
 Parve floe & nostrum misere quoque plage Be-
 kantum
 Frundum , ut sit memor & nullis vergettat annis
 Nostri, sic durat Frundschoppia. Nun is & urbe.

Disputatio Physiologica.

D E

JURE & NATURA
PENNALIVM,

*Per multas quotidianas decisorias conclusiones,
cum valentiis & fallentiis, ex generali Univer-
sitatum Studenticarum styli observantia col-
lecta:*

Ad bonum omnium modernorum practican-
tium in foro vexatili tam Activè quam
Passivè versantium.

Quam Præsidente

ONVPHRIO PALÆOTTO,
*Pennalium Cardinalis ordinis Crucigerorum &
miserabilium personarum in curte Regali advo-
cato famosissimo;*

Excutiendam proponit

D. N. LVCAS DE PENNA,
Utriusque Grobianitatis Candidatus,
studens pro tempore in studio juridico
apud Formalistas in Academia Actua-
ricensi.

T H E S I S I.

Pro declaratione rubricellæ facio vobis notum, quod duplici modo conducat hæc doctrinalis materia. Vno modo studioso, ad quod faciendum obligetur, quia turpe est homini studioso jus & naturam penنالium ignorare cum quibus versatur. Altero modo pennali ad quod patiendum teneatur. Quia etiam si illud nesciat, hoc tamen sibi non esset prospicuum. Nam respondetur ei, quod hæc est ignorantia juris quæ neminem excusat: & quod paria sunt, scire & scire debere; hunc allegans propriam turpitudinem in tali casu non esset audiendus.

2. Ideo decrevi in præsentia quasi in breviculo comprehendere, omnes intrinsecas, & extrinsecas qualitates & astutias penنالium, & ad quid studiosis obligentur: Item actiones inde competentes tam directas quam contrarias, tam civiles quam penнаles, quas possitis sequi in fiducia in practicando. Quia magnus est error circa hos modernorum tam quoad excessum, quam defectum.

3. Et quia in omni materia scibili debet in principio declarari quidditas entitativa eius rei, quæ venit in scriptionem; Ideo ponam vobis ob oculos formalem definitionem penнаlis secundum longitudinem, latitudinem & profunditatem suam.

4. Definitur autem quod sit *animal brutum habens neque modum, neque mensuram rusticitatum suarum.*

5. Et dicitur pennalis ab abjecto proprio, quia assuetus est gestare pennas in theca sub cingulo suo ad excipiendum omne verbum, quod cadit ex ore præceptoris sui.

6. Et notate, quod nomen hoc fuit valde bonum & honorabile; quia & idem cum Scholari, & nemo dicitur erubescere ob id quod est sui officii, quod est ad eò necessarium, ut quod militi est in bello hasta, hoc est clerico in schola penna. Sed hodie propter quosdam magnos Monseuros; qui non sunt multum studentes; sed tantum sunt ambulantes basilicè in stratis cum gladio tanquam ad guerram, & ideo despiciunt scholares qui non sunt sibi similes; Vnde factum est id nomen odiosum, nimirum in tantum ut pœnè habeatur pro infami. Verum plus obtinere dicitur in rei veritate quam quod est in opinione.

7. Humanistæ juvenalem vocant, vocabulo leniori tristitiam rei mitigantes, & hoc dupliciter; Vno modo univoce, quia recens venit ab ubere matris suæ, & non est diu, quod positor dedolavit eum, & labra sua sunt glabra, nimirum ut appareat quasi modo genitus, vulgò Neovistus, *Ein Rabschnabel* Germanicè.

8. Altero modo æquivoce; quia est Juvenis quoad vitam Academicam; licet non

quoad vitam scholasticam, quia diu sedit in primo scamno primæ classis, & solitus est proxime ire ante præceptorem, quando deduxerunt funus; Et quia est Veteranus gerens barbam tres ulnas longam sicut caper.

9. Sed pro majori intelligentia deducam vobis aliquot pulcra collectaria & apostillas definitionis præmissæ: quia utile est hoc, & facit ad multa singularia.

10. Et primo advertite, quod dico in definitione animal brutum; quia scriptum est: pennalis indomitus est veluti lascivus vitulus. Non enim possunt se accommodare ad mores burfaticos, quia de istis subtilitatibus non quilibet gustabit asinus. Et animalis homo non percipit ea quæ sunt studiosorum, Et est ei stultitia, & non potest id in grosso suo cerebro concoquere.

11. Et licet aliqui quoad hoc teneant contrarium dicentes secundum viam Thomisticam & Scholasticam, quod animal in quantum animal possit esse tam bene fundamentum in scientiis, neque tam experimentatum in poetica, neque tam zelosum in concionando, sicut est Pennalis, tamen eo non obstante dicite, quod hoc non est absurdum in terminis logicis, quia fictione juris habetur pro bruto, quoad infalsitatem suam.

12. Qua occasione quæro; An Pennalis possit ire ad virginem, & respondetur, quod multa permittuntur quæ ignorantur, quæ tamen

tamen non conceduntur si essent obvia:

13. Igitur quæro; si de facto Pennalis se-deat apud Virginem, an teneatur surgere, & eam studioso cedere? Videtur quod non, quia qui prior est tempore potior est jure. Sed vos contrarium determinate; Quia Pennalis non habet legitimam personam standi in conspectu studiosorum, & hoc est tutius propter periculum tumultus.

14. Sed si Pennalis petitor est cochleando ita ut virgines malint apud ipsam sedere, quam apud studiosum? Licet præsumptio stat pro Pennali quod ex diuturna actione contraxit habitum, tamen nolite hoc virginibus indulgere propter lubricum consilii: Quia præsumuntur laborare contra propria com-moda. Tum quia est res mali exempli.

15: Vtlerius quæro: An Pennalis possit gestare aureos annulos in digitis suis, aut plu-mas in vertice, aut gladium ad latus? Quia Pennalis est incapax omnium dignitatum stu-denticarum, & non habet jus aureorum an-nulorum, sed debet pro gladio virgas, ut cui-que suum tribuatur, & omnia fiant decen-ter, in ordine & republica.

16. Et licet id de facto quidam facere præsumat; tamen hoc non dicitur vobis præ-bere scandalum; quia tempus degradationis suæ nondum venit. Nam ad extremum cadit omne malum super proprium caput suum, & tunc coguntur deslere, ordinamenta sua in fac-co & cinere.

17. Ideo dabo vobis bonum consilium, qui estis adhuc in statu innocentiae, ne praesumatis affectare, quod vobis non debetur, aut videri quod non estis. Quia mendaces sunt filii Diaboli: & melius est alienum nomen non assumere quam assumptum cum infamia deponere. —

18. Et pro hoc suggeram vobis sententiam definitivam, quae fuit lata in causa magni cujusdam stutzeri, qui gerebat se publice pro studioso & ibat per plateas plumatus & gladius & habebat magnum adspicere, & virgines urbis pendebant ab ore ejus: quia post ea innotuit, quod adhuc esset *bucebans*, passus est status quaestionum, & degradatus est, & fuit ruina ejus ingens valde; & traditus est in manus depositoris, donec persolveret extremum quadrante. Quod tenete menti quia possit adhuc de facto contingere.

19. Sed revertendo ad definitionem dico ulterius; *Habens neque modum neque mensuram rusticitatum suarum*, ut distinguatur à bacchante. Quia hic cogitur habere suas scurrilitates in freno propter ferulam; quia delictum suam habet paratam executionem sine ulla appellatione.

20. In simili debetis annotare, quod dicit quidam antiquus glossator, quod Pennalis est sex studiosorum, videns sibi multum, pectus gerens stultum, caput sine fronte, mucro sine acie, multos adhuc in crinibus gerens ramos
de

de cornubus. Et hoc bene perpendite, quia est profundum nimis & habet in se multa doctrinalia.

21. Vltimò volo vos advertere, quod Pennalis quoque dicitur monstrum, quia natura quando voluit cum facere studiosum aberravit, & fecit eum pennalem; & ideo dicitur studiosus occasionatus. Sed ob hoc nolite triftari vos juniores, quia natura, nihilominus possunt ad finem suum pervenire, remoto obstaculo; Quia eodem modo dissolvitur, quo quid colligatum est.

22. Nunc ex prædicta lectura vos observare quasdam notas physicas, quibus possitis pennales à studiosis discernere. Quia Reipubl. interest publice tales homines à quolibet agnosci, & hoc non erit vobis admodum difficile, si adferatis attentionem. Quia aures Midæ possunt quidem tegi ad tempus, sed non in totum abscondi in cappa.

23. Pro primo notabitis, quod Pennalis est natura tenax & avarus, in tantum ut citius digitos suos è manu sua amittat, quam unum nummum è bursa. Quia dicit ex sua Grammatica quod est magnum vectigal parsimonia. Et tenete menti: quia est unum necessarium requisitum & proprium in quarto modo.

24. Et pro hoc referam vobis unum pulchrum exemplum de quodam Eremita, cui cum priyataret popularis suus superveniens par-

partem farciminis abscidit, ipse ivit ad Rectorem plurabundus postulans ut hoc per triduum ei unaret in carcere.

25. Ideo rationabile est statutum quo talis depositori juramentum præstare, quod non velit pecuniam ex Academiis secum domum ferre: quia si hoc non esset ipse fieret unus mercans, aut Iudæus fænoraretur super pecunia sua, & congereret grandes divitias, & ita in totum non intraret in regnum cœlorum.

26. Sed ego audivi quendam fundamentaliter contra arguere: quod hoc argumentum non est servandum; Quia vi & metu esset extorrem, & esset contra bonos mores, & invitaret juvenes ad profusionem: quod remitto ad Theologos, quia est res spiritualis, quæ concernit animæ salutem.

27. Pro secundo notabitis, quod Pennalis est valde attentus ad rem, advertens graviter quæ non sentias: Et ideo abscondit argentum sub stramine culcitæ suæ, & unus obulus est ei totus mundus. Et in symposio numerat omnes haustus canthari, & nemo possunt sibi ad curram facere: quia filii scholæ sunt prudentiores filiis Academiæ.

28. Et circa hoc volo vos admonitos, ne cum illis eatis in cauponam, aut vobis impu-
tetis, si quid metunt, ubi non seminarunt, & bibunt quod non solvunt. Nam tolerabilior est ejus prudentia & crumena, quam impudentia in eute. Nec enim quicquam faciunt
pro-

propter naturam suam, quia Pennalis turpiter facit, quia est Pennalis: non verò turpiter se gerit, quia est Pennalis.

29. Pro Tertio notabitur, quod Pennalis amat occupare primas sessiones in mensa, & non vult videri ultimus: quia est adsuetus disputare propter primum locum ex regulis Syntaxeos, vel syllogismis Dialecticæ, ubi dedecus est & plagabile esse ultimum. Et talis consuetudo est sibi altera natura, Nec possunt facile ab ea recedere, quia omnis subita mutatio est periculosa, ut dicunt Medici.

30. Ideo vidi quendam, qui postulabat à Magnifico certum sibi locum in Collegio & apud mensam assignari; quia dicebat, omne bonum consistit in ordine, & quod est magna confusio, ita doctos inter indoctos sedere sine aliqua prærogativa.

31. Pro quarto notabitur, quod in conviviis solet carpere lautissimos bolos à patinis, & est valdè discretivus in eligendo cibo, & renes cum adipe sunt ei delitiæ suæ, quia est adhuc delicatus puer, & non est diu quod venit à mammillis matris suæ, & mater sic docuit eum & renes dant sibi vires apud Cortisanas suas.

32. Pro quinto notabitur, quod semper vult haberi primus apud virgines, & puellæ diligunt eum; nec alius quisquam audet eas comitari ad secretum, & anitergia præbere, & marulam effundere præ illo in tantum, ut He-

roes suos eligent solos Pennales . quia possunt decenter cochleari , profundè basiare , & viriliter manum movere , & pulchras galliardas saltare , & sibi facere bonas currasias , cum citharis cantilenis suis .

33. Et declarabo hoc per exemplum , quod meo tempore contigit in Virgine ; quæ multos & veteranos studiosos habuerat pro amatis , & postea tamen elegit Pennalem in maritum , quia iste erit vir secundum voluntatem suam , & spiritus singularis erat in eo , & poterat fortia prælia præliari , & studiosus à multis annis non erat ei similis in gratia & virtute .

34. Pro sexto notabitis , quod Pennalis est audaculus & rixosus valdè , & provocat ad cambionem unum quenque , & vult se cum omnibus pallistare , & putat quod nemo est fortior se . Est enim benè experimentatus in schola super scamno , quia poterat virgam præceptoris sui comprehendere , & caligas è manibus calefactoris subtrahere , asserendo se in libertatem , & nemo audebat dicere , Quid facis ?

35. Pro septimo notabitis , quod Pennalis est meticulosum animalculum quoad statum suum . Quia putat quod quilibet scriptas habet in fronte omnes iniquitates , unde Poëta ait ;

Pennales animos timor arguit .

Et ideo si fiat mentio status sui , sedet raci-

tus, & non audet attollere oculos suos, quia est peccator magnus; sed percutit pugno pectus suum, dicens: O Domine, sine hunc annum abire in pace & festinatione?

36. Pro octavo notabitis, quod est bonus latinifator valde doctus & sapiens, & eruditio pendet ei ex naribus & ore sicut vermes; quia per multos annos fuit primanus, & dudum contrivit Grammaticam totam sub calcis suis, & omnes potest Metaphysicos terminos recitare ad unguem, tanquam Pater noster, & scribere commentaria super Euclidem, disputare pro & contra in summa Philosophantium corona, & multa paradoxa statueret contra B. Priscianum & Aelium Donatum. Et nemo est qui possit spiritui suo resistere, & ideo possunt Magistrum sumere quando libet.

37. Nono notabitis, quod Pennalis est valde superbus & insolens, & nemo potest sibi comparari quoad autoritatem suam; Quia scientia parit cristas & producit grandes Spiritus; ideo comparate cum pavoni, quia turgescit quando doctrinam suam adspicit, tristatur cum statum suum recognoscit; Quia res ferox & res submissa est pennalis.

38. Decimo notabitis, quod Pennalis est valde disputax, & in conversando vult ad omnia respondere, interrogatus & non interrogatus, & unumquemque confundere in sermone suo, & nemini cedere, ne quidem Diabolo.

10. Quia pulchrum est digitis monstrari & dicitur hic est. Et scientiæ non visæ ut thesauri absconditi nulla est utilitas. Ideo scriptum est: Luceat ars vestra coram studiosis, ut videant bonum intellectum & manifestatur gloria vestra & nomen vestrum.

39. Ultimo notabitis finaliter, quod Pennalis est homo loquax dicax, mortax, vorax bibax, rapax, tenax, scapax, in tantum ut omnia in Ax sint generis Pennalis; qui in scholâ cum T A X, T A X, sonaret in tergo suo inde impressa sunt sibi monstrosa vocabula.

40. Et hoc tenete fideliter menti, quia unum ex his est vobis sufficiens commonstrare quem queritis, & tunc signate vos sancta cruce & dicite. A tali Pennali libera nos D O M I N E.

41. Pro cautione tamen volo vos scire, quod Pennales quidam sunt multo astuti circa hoc ut nævos suos occultent. Quia quilibet præsumitur honori suo consultum velle: Ideo ex circumstantiis multa aëtori relinquo, sunt enim hoc facti, quæ cum infinita sunt, non posset in unam regulam generalem includi.

42. Sed quia inter pennales & ingenia eorum varia est differentia ideo debetis meminisse quod secundum Magistralem distinctionem gl. vulgaris. Pennalis est vel animorum vel morum vel temporum & morum simul. Ex quibus posteriores, omnium deterioris sunt.

sunt conditionis, quia ex illorum statu nulla est redemptio, in tantum ut ad extremum in eo possint promovere in porcum, Quia senex Pennalis bis Pennalis: Et veterana mancipia non facile est reformare ad meliores mores.

43. Pro his est bonum remedium quod dicit Scriptura: Indica fratri tuo errores suos, & reduc eum ad sanitatem ut desinat à malo, & faciat bonum. Et si tu hoc solus non posses facere, assume alios ad TE, qui sunt fortiores te. Qui si nihilominus noluerit vos audire, tunc fustigate eum: Quia sua interest, ne moriatur in delictis suis.

44. Et tunc cum eo nulla est compassio habenda: Quia præsumitur potius consuetudine peccare, quam ex imbecillitate labi, immo ipse vobis habebit aliquando multam gratiam, & dicet: Bonum est, quod humiliastis me, quia postquam vexatus sum egi pœnitentiam.

45. Nec enim dicitur propter id irasci, quia amicus ex mente debet perpendere voluntatem amici, & nemo præsumitur eum vexare ex quo diligit amicum suum, reprehendit eum.

46. Immo ne cui officium suum sit damnosum, tenetur ei quandoque vocationem dare, & facere sibi amicos cum Mammonæ injusto, ut se recipiant aliquando in ordinem suum.

47. Et hoc faciam cum bona gratia: Quia hila-

hilarem datorem diligit Deus. Et scriptum est, Pennales estote subditi studiosis, & nolite murmurare contra eos, qui modici temporis afflictio transfert vos in diuturnam requiem. Et tunc quod quisque juris in se aliis concessit, idem ab aliis vicissim postulabit.

48. Sed quæro? Si Pennalis nolit hoc pati, an tunc possit se actori opponere? & concludite quod non: Quia injusta est defensio, ubi justa est offensio. Est enim Pennalis in prædicamento passionis, & ideo patibilis qualitas debet esse in eo, & de eo prædicari multiformiter.

49. Quod si pennalis est duræ cervicis, & incrassatum est cor ejus, & frons exiit omnem pudorem, ut non intelligat subriles terminos? Tunc quia nemo tenetur divinare alterius sermonem debet sibi dici per directum, quod per indirectum non potest capere.

50. Sed quid si multa quidem messis sed pauci operarii? & dicendum quod nemo debet se ad hoc excusare, quia qui patitur penalisare pennalisantem, is vires administrat audaciæ, & talis censetur penalisare cum eo.

51. Immo qui hoc facit, habebit aliquando mercedem suam, quia qui reducit errantem in viam facit opus misericordiæ & caritatis,

52. Sed quæro: Si studiosus fuit olim suus optimus frater, & iverunt simul ad unum amicum, & fuerunt Collegæ in una
classis

classi; an tunc possit illum transjuvare ne vexetur? Quod negare in totum, quia hoc publicani causam continet, & Reipublicæ interest, ne delicta maneat incorrecta. Immo talis fieret prævaricator, & incideret in pœnam I Cti Turpiliani.

53. Circa hoc tamen suggeram vobis utile consilium, ne acerbe nimis eam potestatem exerceatis, quia modica tantum correctio vobis concessa est, & nimia sævitia culpæ au-
numeratur.

54. Nam quandoque miseris venit in præcordia virtus, & tunc habes pugnos & malleos, & bajulant ut rustici, neque possunt dare plagas ad mensuram, quia sunt agrestes nimis; & hoc vult vos annotare, ne cum detrimento & post facto sapiatis, sicuti id sæpe in foro nostro vidi prædicatum cum dolore.

55. Prædicta observat etiam quoad secundum genus, quia isti debent ejus naturæ æstimari, quæ magis in eis prævalet.

56. Quoad temporales vero major occurrit dubietas, an debeant immunes esse ab omnibus oneribus vexaticis. Quod videtur, quia tempus non est modus inducendi delictum, ideo non dicitur graviolem esse pœnam, quàm fuit culpa.

57. Sed vos contrarium determinate, quia præscriptionis tempora præcise servanda sunt, ne sufficit unum adimpletum ubi duo conjunctim requiruntur.

58. Vn-

58. Vnde pro declaratione prædictorum resolvam vobis aliquot pulchra notabilia, & quæro primum: An quoad hoc vexatio sit justa? Videtur quod non. Quia est injuria verbalis, quæ ejus existimationem apud bonos viros & pulcras puellas gravat. At nemo debet alterius pacto prægravari.

59. Contrarium tamen sequimini: Quia est utilis & dat intellectum, ut habet vulgaris Theoria, & est quasi purgatorium mundanum per quod absterguntur omnes maculæ penalitatis, donec completo tempore perveniat ad studiositatem.

60. Præmissa conclusio ampliatur, & extenditur, ut etiam procedat in eo, qui est ultra vulgarem modum doctus in tantum, ut possit unam septimanam magistrare, & post duos menses doctorare; quia doctrina non mutat statum.

61. Immo licet præsumatur talis, habere omnes regulas Ramisticas in scrinio pectoris sui, adeo ut de ejus eruditione dubitare sit instar sacrilegii: non tamen præsumitur scire notiones primas & secundas, quia ista sunt arcana Academiæ, quæ non cadunt in Scholares.

62. Secundo ampliatur & concludit in eo, qui est Nobilista vel Cortisanus, licet enim talis habeat aliquam præeminentiam quoad jus civile, non tamen etiam quoad naturale: quia natura omnes æquales fecit, & communi
vicio

vitio commune est remedium : inimo Nobilista , qui peccat , duplici pœna puniri debet propter exemplum.

63. Tertio ampliatur , ut etiam valeat in eo , qui est admodum civilis , & possunt facere virginibus pulcras credentias & subtiles basimanus , & nudat caput suum pro omnibus : quia licet sciat ea quæ sunt communis civilitatis ex gesto suo , non tamen etiam ea quæ sunt consuetudinariæ localis : quia quilibet præsumitur ignorare stylum alieni fori.

64. Sed quod si etiã æmulari affectet? dicite quod jura constituentur ex eo, quod ut plurimum accidit : non ex eo quod raro ; & quod semel aut bis accipit, non attendunt actores.

65. Quarto ampliatur & deceditur in eo, qui solet dare vocationes , & vult videri magnificus , & ostendit se præter naturam liberalem : quia nemo in necessitatibus liberalis existit , & talis se potius quam alium respicit : ideo dolus dolo vindicandus est.

66. Sed quid ? si fuit Bassista , aut Tenorista , & potuit graviter infimas voces murmurare , velut unus frater cappatus in choro, vel leniter discantum fistulare , ut virgo 10. annorum : vel si in totum fuit præfectus in cantoria , vel carenda ? Ad hoc idem dicite, quia tales præsumuntur imperiosi , eo quod multos habuerunt sub baculo , & quando dixerunt uni , cane , cecinit : & alteri Solmiza , solmizavit.

67. Sed si sit magnus Signior apud Damascellas, ut periculum sit, quod taliter vexatus cadat per corbem, & perdat omnem amabilitatem suam. Tunc mitiorem sententiam amplectimini, & quia talis præsumitur multa sibi ab iis acquisivisse clenodia, non debet multum torqueri, quoad vexationes, sed magis visitari quoad vocationes.

68. Supradicta conclusio limitatur & restringitur, ut melius procedatur cum eo, qui pœnè tempora sua adimplevit. Quia cingendus habetur pro cincto, & desinit esse miles vitiorum, quia factus est miles virtutum.

69. Adhuc limitatur, ut non procedat quo ad extraneos; quia quo ad hos pennalis cenfetur legitimus, ideo contra hos debet honorem suum defendere usque ad cutem & sanguinem, quia vita & fama pari passu ambulant.

70. Vnde incidenter quæro: An Pennalis sit honoratior Schmutzone? Omnino dicite quod sit: Quia quod studiosus est inter penales, hoc est pennalis inter pices & amplius.

71, Facit quod pices illi sunt infames quibus non patent portæ dignitatum; quia in malitia sua devorant sanguinem studiosorum, unde dictum est: O quo vadit anima picis! Sed quæstio hæc est minus dubitabilis, ideo supersedeo eam latius declarare.

72. Nunc revertendo ad priores terminos: an Pennalis pro tali vexatione possit studiosum ad

sum ad guerram vocare ? Quod videtur , quis crudelis est , qui famam suam negligit. Sed hoc nolite sequi ; quia pennalis præsumitur inhabilis ad pugnandum , & virgas magis quàm arma tractare posse.

73. Et licet videatur habilis de facto propter robustitatem , & tamen est inhabilis , de jure debet gladio privari & virgis onerari : Quia qui gladium sumit , peribit cum eo. Et hoc observat totus mundus.

74. Quæro ulterius : an possit agere de injuria verbali , puta quando sibi dictum est pennalis ; Dicite quod non , tum quia est animal , in quod nec jus , nec injuria cadit , tum quia veritas convitii satis excusat conviciantem.

75. Sed quid si sibi facta est injuria realis , puta , quod est fustigatus in foro , aut bajulatus in plateis , aut inundatus in aqua ? Et videtur negativa amplectenda : Quia pennalis est servus , & ideo capite non minuitur , quia nullum caput habuit.

76. Sed vos amplectimini distinctionem lugalem : quia si id fiat in eo loco , in quo est nullum jus fuit versandi , aut ambulandi , maxime si alter proclamavit , ut abiret , neque ille abivit , sed reclamavit : Tunc damnum quod ipse accersivit , ipse mussitabit , & sibi imputabit.

77. Quid si id fiat in sua domo , ubi dedit vocationem ? illud dicendum est , quia sua cuique domus tutissimum refugium est. Et

nemo dicitur duplici damno onerari; nisi fortè ibi fuit valdè importunus & inutilis, & voluit habere magna verba solus, nec dari Cæsari, quæ sunt Cæsaris.

78. Quæro iterum: An possit se pœnalis vexatione liberare à vexatione; Licet de subtilitate juris rigorosi id non videatur concedendum; tamen vos utilitatem æquitatis sequimini; quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum taliter qualiter redemptum voluit.

79. Sed quid si sit valdè obærat, & non habeat multos obulos in bursa? Tunc adhibete cautelam, ne vos decipiant: quia sunt astuti valde in occultaneo thesauro suo, ideo non debet talis excusatio facile admitti, nisi præstito juramento paupertatis, quia nemo præsumitur vacuus ad peregrinas regiones migrare; maxime si sit charus filius, vel cecinit in cantoria.

80. Si tamen hoc de facto contingat: tunc quod non habet in ære, luat in corpore; & sic vexetur bene, quia non perfolvit plenè. Quia licet prædictus puniatur mitius quoad pœnam pecuniariam, quàm alius bene nummatus: debet tamen puniri gravius quoad pœnam corporalem, & ita servatur in praxi.

81. Pro cautione tamen notate. quod tales interdum habeant privilegia miserabilium personarum, si sunt valde lamentabiles; quia tunc satis ipsa paupertate premuntur, afflictio non est addenda afflictio.

82. Sed quid si sit valde simplex, ut non possit unum puerum offendere, & habeat magnam devotionem, & eat precabundus per civitatem? Atalibus cavete vobis, quia veniunt ad vos in vestitu ovium, sed intus sunt lupi rapaces, & habent Diabolum sub cappa sicut frater aliquis pœnitentiarius.

83. Sed quid si Pennalis lateat & non faciat sui copiam? Tunc si non potest haberi de die, solet visitari de nocte, & interdum cum Musica instrumentali cantari sibi unum bonum carmen, ut exeat sonus in univèrsum Museum; Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus.

Vitrum nostrum gloriosum

Per omnia kling klang klangorum.

Et hoc de consuetudine loci, licet jure destituamur.

84. Circa tamen hoc estote providi, ut faciatis id cum moderamine, & in occulto ne habeatis mercedem vestram in propatulo, quia posset hic allegari pacis publicæ turbatio, cujus pœna est Bannum, quod parit multos & miserabiles Cornelios in cerebello.

85. Nunc ad extremum tradam vobis modos, per quos dissolvitur pennalismus, quorum primus est: Præscriptio, quia de jure Saxonico, si pennalis vivat in studio Academico per annum & mensem unicum; talis præsumitur didicisse mores civiles & bursaticos, & ideo habetur pro studioso, nisi mores fortè contrarium suadeant.

86. Dico utilem, ut supputetis tempora climactericè, ex quo stetit in Academia animo studendi, non verò commorandi tantum: ne alioquin is fiat studiosus, qui per naturam studiosus esse non potest.

87. Item ut intelligatis id tantum valere in præsentibus. Quia quoad absentes non valet præscriptio, etiam si tempus interveniat, cujus initii non extat memoria.

88. Circa hoc quæro: An pennis discens ante completum spatium ex Academia, postea reversus nihilominus habendus sit pro studioso? Et decidite distinctè: Quia si in continenti, redeat, tunc habet jus postliminii, & dicitur tempus, quod abfuit, suppleri alio tempore in duplum, ut ita procedat præscriptio.

89. Si verò ex intervallo, tunc quia censetur interrupta præscriptio debet tempus suum de novo inchoare, & ita ad studiositatem pervenire: quia res devenit in eum casum, à quo incipere non poterat.

90. Quod si in totum domi remaneat, & fiat ibi Magistellus, aut Baptizans, vel Vxoratus: tum per fictionem Leg. Cornelii censetur nunquam in Universitate fuisse, & ita in statu suo mortuus.

91. Iterum quæro: An pennis possit deponere pennalimum in Patria? Sed hanc quæstionem supersedeo determinare, quia est salubrosa nimis.

92. Secundus modus est Emancipatio, puta si Pennalis sit valde acceptabilis apud Virgines, & sciat gravitatem Academicam tenere, potest talis vocationem dare aliis studiosis, ut absolvatur à peccatis suis, & emancipetur à pennialismo.

93. Et ad hanc requiruntur certæ sollemnitates, quia debet Virgo aliqua primaria, quæ ejus rei scientiam habet, in judicem eligi, & debet præter alia cognitio causæ intervenire, an persona supplicans sit habilis ad hanc dignitatem. Quo examinato debet pennalis ante virginem super genua procumbere præstando ipsi juramentum, quod velit pennaalem exuerè, & induere studiosum. Sed hic modus est valde periculosus, quia una sollemnitate omiffa totus actus annullatur.

94. Quæro tamen, an talis bullatus studiosus censeatur quoque legitimus, quoad alios qui non fuerunt in vocatione & absolute? & dicite quod non, quia privatorum pactis jus publicum inverti non potest.

95. Tertius modus est Legitimatio per subsequens Magisterium, puta si pennalis intra annum fiat promotus Magister aut Baccalaureus, tunc enim habetur pro studioso; quia cum infamibus portæ dignitatum non patent, censetur per istum honorem abolita omnis macula pennialitatis, & per Magisterium purgata omnia antecedentia.

96. Sed tamen quia talis fecit contra jura-

mentum suum, quod dedit Depositori, ideo debet super eo gratiam facere dando ei vocationem, ut anceps periculum perjurii evitetur.

97. Ultimus modus est legitimatio per Rescriptum principis, puta, si princeps aut alius qui famæ habet restitutionem, det alicui hoc privilegium, quod non debeat esse pennis, & hoc publico diplomate testatum faciat, debet hæc voluntas principis pro lege servari; quia videtur respexisse ad doctrinam & merita personæ. Et ideo qui vocat eum pennalem, Committit crimen læsæ majestatis.

98. Sed quia tale privilegium non præsumitur violari, ideo debet Bulla sibi data præfenter inspici an expresse scriptum sit, quod talis non debeat vexari, & tunc tenor ejus circa hoc servandus est. Si verò hoc non scriptum sit, sed tantum simpliciter indultum, quod non debeat esse pennis; Tunc possunt nihilominus vexari. Quia censetur Princeps se conformasse ad juris communis dispositionem, & non voluisse uti plena potestate.

99. Pro additamento debetis scire*, quod hodie per Nov. Constit. omne jus vetus circa pennalem abrogatum est, per quas omnes Beani naturalibus restituuntur ita ut statim à primis depositionis incunabilis una atque simplex studiositas illis competat, id est eadem quam habent studiosi à multis annis.

100. Dura quidem lex est, verum ita scriptum est, non tamen credo, quod practicatur
ab

ab omnibus quia stylus curiæ in viridi obser-
vantia positus, ipsa lege quandoque poten-
tior est, unde sit ut Novella Leonis hodie in
foro non attendatur. Circa prædicta haberem
quidem aliquot adhuc pulcra notabilia, sed
quia odiosa sunt restringenda, ideo remitto
vos ad praxin, ut ista omnia aptius ex ipsis re-
rum documentis in usu quotidiano cogno-
scatis.

*Ad Mandatum regium cum
Privilegio.*

Procancellarius manu prop.

Explicit, explicuit, cætera praxis habet.

F I N I S.

DISPUTATIO
DE
CORNELIO,
ET
EJUSDEM NATURA,
AC PROPRIETATE.

Cujus Positiones

SUB PRÆSIDIO,

Ampliss. Famossiss. Clariss. Spectatiss. & celeberrimi Viri,

Dn. VESPASIANI CURIDEMI
omnium facultatum Doct. in Illu-
stri Gaudecapensium Aca-
demia,

Publicè proponit

ZACHÆUS PERTINAX
Hierosolymitanus.

*Habebitur disputatio in Collegio medico ad fontem
Arethuse, quoties lubet.*

THESIS I.

Vanquam scriptitandi caeoëthes nostri seculi homines supra modum intoxicavit, adeo ut omnes mercatorum, clericorumque Bibliothecæ voluminibus farciantur: nemo tamen inventus hucusque mortalium est, qui utilissimam de Cornelio materiam in apertum eruerit.

2. Cujus rei causam nos contra Thelaugen, qui sterilitatem pro causa adfert, in ejus difficultate sitam defendemus.

3. Est enim nodosa, cerebrosa, & rugosa frontis materia, ut recte dixisse videantur Ultramontani, non esse eam bonæ fidei, sed stricti juris.

4. Nos igitur de re literaria bene mereri operam dantes practicabilem hanc materiam proponemus, ut huic labori addictis fenestram aperiamus penitus introspectendi & meditandi.

5. Id quod nulla ratione aptius fieri censemus, quam si quis egregie pictus, hoc est ut Zonaras interpretatur, probè fustigatus, variisque, coloribus à licitoribus ornatus, secum solus ambulet, in locis, quæ hominum frequentiam non facile admittunt, ibique crumenam suam ære vacuum assidue inspiciat.

6. Quid autem sit Cornelius, & unde di-

Stus, variæ sunt literatorum sententiæ, nulla-
que ad eo facultas est, quam non strenue Cor-
nelius hic exercent.

7. Theologi quidem in sacris bibliis hanc
quæstionem non attingi affirmant, nec esse
de talibus admodum inquirendum, cum plus
fatis sit, si rem ipsam habeamus. Qui enim
Cornelium habet, non multum sollicitus est
de substantia aut nomine ejus, quin retro ad
causam ejus ut plurimum oculos flectit.

8. Juris peritis Cornelius est defectus pe-
cuniæ, qui ei, qui multum debet, faculta-
tem satisfaciendi eripit, & eundem subterfu-
gere facit, sicut & fugitivus indidem nuncu-
patur, in *l. 5. C. de recept. arbit.* Verum hæc
definitio cum nimis sit angusta, recte explo-
ditur à *Don. Anton. de Crampaignis tract. de
sum. & scam. c. 6. n. 194.*

9. Neque vero cum Medicis facimus as-
ferentibus Cornelium esse passionem animi,
quæ contraria causa reprimatur: nec enim
semper contrario repellitur Cornelius, quod
videre est in irato verberato rustico adversa-
rium suum demulcente pugnis, quem certe
Cornelium habere nemo ibit inficias: hic si
pulsari deberet ab eo quem ille tam castigat,
in tantum per hos contrarium Cornelius ejus
non tollitur, ut etiam augetur.

10. Philosophi existimant illi Cornelium
esse nomen inane sine re, ortum ex festivity-
tate quopiam: Cum enim in comico loco
quidam

quidam Cornelii nomine, Conscientiæ personam sustinuisset, isque ex scenis prodiens, eorum semper lætum inventum, subinde digrediens tristem ac mœrore plenum reliquisset, abiisse has affectuum vices in proverbium, ut quoties quis solito mœstior esset, diceretur Cornelium habere. At hæc sententia communiter improbatur, cum aliter in praxi edoceamur.

11. Nos igitur, utpote qui nulli facultati nos mancipamus (simile enim sumus Achilli illi Perseo, qui de omnibus materiis æque feliciter dissertabat) censemus Cornelium nec hominem simpliciter esse, nec spiritum. Omnino enim cum Lactantio statuimus duos Dæmonum genera; cœlestes & terrestres: & putamus Cornelium esse spiritum corporeum ex atræ bilis copia conflatum, qui certis exacerbatus causis hominem inquietat. Vnde Germanicum illud ariolamur esse, quoties Corneliosum quem contuentur, ut dicant, *Er schlägt sich mit dem Teuffel.*

12. Derivato nomine à Græco κορέω, id est, satio seu saturo, & νηλεής, id est, im-misericors, seu crudelis, dicaturque Cornelius quasi κορέων νηλεως, id est, crudeliter satians. Testatum enim experientia fecit, eos qui hac peste onerantur, ita inhumaniter excipi, ut per unicum modo diem laborantes jam tum ceperit Cornelii satietas.

13. Causam efficientem si quærimus, non

unam reperimus, idque hac in materia mirum esse monet Hypocras Guidone *de sect. venar.* c. 7. Cum enim alias unus filius uno saltem patre possit gigni, hic tamen unus filius, id est, Cornelius pluribus ex causis, iisque separatis nascitur.

14. Pro varietate autem temporum & locorum, personarum item & circumstantiarum aliam atque aliam matrem agnoscit Cornelius. In his enim est ex defectu pecuniæ: in aliis ex amore: in aliis ex crapula: in aliis ex verberibus: in aliis ex chartis lusoriis: in aliis ex melancholici humoris ebullitione, &c.

Sic nonnullis Cornelius invadit tempore matutino cum surgendum est, quo tempore etiam meditationes suscipi consueverunt de solæcismo pridie per vinum commissio; quosdam vespertino tempore cum caupo se diutius potum daturum renuit: alios post meridiem quando amica in horto relicta ad urbem redeundum: alios media nocte cum ad caveam, seu ut Romani loquuntur, ad carcerem migrandum.

16. Pari ratione quidam in conclavi suo Cornelium sentiunt, dum labores, libros, præceptores, & id genus aliud nugarum inveniunt, nonnullos autem compototes aut confabulantes; quidam in templo, dum concio nimium protrahitur; quidam in area nuptiali, dum amicam abesse suam comperiuntur: quidam in lecto, cum lectus denuo bi-

bit, quæ ipsi sub vespere biberunt: quidam in foro dum amasiam suam præterituram præstolantur, quæ tamen alii juncta patrono ægrotum hunc parum curat, hinc illæ lachrymæ, dolor, fletus & stridor dentium.

17. Quidam juxta alios incedentes, Cornelium inde concipiunt, si alteri superiore locum relinquere debeant, qui tamen longe & dignior & honestior est. Hi tam possunt Corneliosi vocari, quam asini & Cnolli, qui sibi vel Fabiorum profapiam vel Solonis sapientiam imaginantur, cum tamen, ut Propheta inquit:

Non est in toto corpore mica salis.

18. Præterea has omnes nonnulli passim jugibus Cornelii speculis, tanquam Furiis agitantur, eumque sicut ædes testudo, assidue secum portant, quales sunt ii, quibus fumus est in domo, id est, quibus mala herba, seu, ut vulgus ait, mala mulier est: Item, qui ad scientiæ & doctrinarum mercaturam in Academias ablegati, omissis literis alias sibi merces, ut sunt vinum, meretrices, alea, folles, equi, & id genus aliæ, comparant: & postmodo domum revocati à parentibus, tabernam suam aperire erubescunt: mercium enim emptarum pudet & numerorum consumptorum tædet, jamque sunt & manent miseri socii, cogunturque vel agriculturam, vel cauponariam, vel cerevisiæ coctionem, vel tale quid arripere, suntque

que ministri, cum esse domini potuissent,
in quos cadit illud Prophetæ :

*Consumptis tandem fœcunda in pocula nummis,
Hoc veri invenio : nil scio, nil habeo.*

19. His accedunt & illi quos avaritia,
omnium malorum radix, obsedit. Hi enim
si iudices sunt, partem nullam læta expediunt
fronte, nisi sciant:

Quod possit gravis ære domum sibi dextra redire.

Si mercatores sunt, nunquam satis nequi-
ter aliis imposuisse se credunt, hi scilicet enim
aliquando audiverunt, licere se mutuò in em-
tionibus circumvenire, idque dicunt Iuriscon-
sultos concedere, *l. in causa. 16. §. 4. ff. de
minor.* Si alterius generis sunt homines, qua-
les Aristot. 4. ethic. 7. βαυκοπανῆργός indigi-
tat, quales sunt monachi, & id genus homi-
nes alii, nihil humanitatis à se faciunt profi-
cisci, nisi videant brachia Græca & manus
dativas, summa omnia faciunt gratis sed da-
tivo casu.

20. Materia Cornelii ex definitione colli-
gitur: cum enim humidum radicale sit tenue,
& calor natus imbecillior, oritur spiritus
quidam siccus & frigidus, ater, tristis, raro
subridens, sui impos, qualitercunque con-
densatus & incorporatus, & breviter tale
monstrum, cui nec Homericus Polyphemus,
nec Virgiliana Fama, nec Ovidiani gigan-
tes, nec Horatiana pictura, nec ullum vel à

Wigoleisa, vel à Seufrido, vel ab Amadiso, vel à quopiam necessariorum ejus, debellatum portentum comparari queat.

21. Formam Cornelii intuentibus, pro diversis subjectis in quibus dominatur, varie se instar Protei manifestat. Quidam enim hominum consortia fugientes ad loca solitaria properant: alii versantur quidem cum mortalibus, sed taciturni, cernui, morosi, quibus dici solet, eos Calendaria componere, aut speculari in divinis, aut claves quærere, aut Cornelium habere, quorum postremum prioribus tribus verius nos existimamus; nonnulli, presentibus aliis, ubicunque recursis spatiis deambulant

Spectantes terram, manibus post terga rejectis, & succincentes sibi melancholico murmure, cujus harmoniam nec ipsi, nec alii, sed solus qui eos vexat, Cornelius intelligere potest.

22. Finis est, ut agnoscant mortales omnes, verum esse quod scriptura dicit: Omnis stultus est fatuus, & omnis fatuus est stultus:

23. Objectum Cornelii sunt res, Actiones & verba. Res ut calcei, vestes, uxor, ligna, candelæ, sanitas, morbus, vinum, virgines, cerevisia, compotores, corrivales, pulices, pediculi, quamque primo decuisset loco poni, pecunia, & similes. *Actiones*, ut si cochleatorem impediatur mariti presentia, quo minus osculari ex voto possit Venerem suam: si quis concubitari se norit, quod tamen

tamen mutari nequit: si patientiam Socratis addiscere quis tenetur: si quem pulices infestant, ubi capere dedecet: si puella superciliosa, quæ se Dianam aut Iunonem esse persuadet, ne nimis demissa, aut humilis videatur, procum suum asperius repudiavit, quem tamen perdere amat, & reverti iterum ac instare, tacite exoptat: ille vero nihil de ea sollicitus aliam, quod ajunt, quercum excutit, similis cordato illi Canonico Hebbipolensi, qui concubinæ suæ electionem dabat, utrum appellari mallet *ein Ertzhure*, an vero *ein Landhure*. Verba, ut si cochleator amasiæ suæ verba duriuscula extimescit, & reconciliationem redimit annulo, armillis, serica tunica, molli thorace, aut ejus generis pretioso Xenio, aut si lepus quidam, cui cor in caligis, Thraſonis alicujus minis perterrefactus, pacem & requiem emit aliquot Ioachimicis, aut ducatis, aut florenis, in convivium commune exhibitis, memor istius Maronis *Æneid.* 11.

Nulla salus bello, pacem te poscimus omnes.

24. Effectus Cornelii interdum bonus est, interdum tolerabilis, interdum vero pessimus

25. Bonus est cum resipiscit morio, seque peccasse intelligens, mores abinde corrigit: ut si puer mechanicus aut mercatorius, alparum impatiens, à magistro, domineve suo aufugit, sed postea miseriarum impatientior, reverti-

revertitur & pati consuevit. Item si adolescens cum loculo turgente ad Academias accedens, inque omnibus convivii primas obtinere cupiens, magnificus, munificus, pugil, eques, miles, dimicator, venator, aleator, clamator, scortator, portator, viridis, gilvus, ruber, cæruleus, flavus, fulvus, rarus, Italus, Gallus, Iberus, Anglus, nunquam Germanus, nec verbis, nec re, nec veste, & paucis loquendo, *ein Dollerhundi oder Stutzers*, tandem dilapidatis nummis, absumpto tempore, ætate provec̄ta, deceptis, offensisque parentibus, cum vidit se stolide egisse agnoscens barbam crēscere, patrimonium evanescere, pallium vilescere, & caput nihil discere, ad meliorem frugem rediens, vitam emendat, & in virum magnæ dignitatis evadit, id quod tamen rarius praticari in foro testatur, *Gail. 3. observ. 40. n. 34.*

26. Medius effectus est, quod impediatur orexin, inducat pellorem, rugas, taciturnitatem, extinguat sales & omnes delicias, &c.

27. Pessimus est cum invalescentes spiritus impuri vires hominem adigunt:

Vt nodum informis lethi trabe nēctat ab alta,
 alius, non poëtaſter, sic effaretur, ut se suspendat. Verum cum hoc Cornelii genere nihil nobis est negotii, sed Theologis & Iurisperitis hoc elaborandum relinquimus, qui id existimant, & læsæ conscientiæ vulnere pululare. & Iuvenal. Sat. 1. vocat mentem criminibus

minibus frigiditatem, nec medici ullum repererunt antidotum præter laqueum stupeum, quem adeo dicunt infrigidare, ut hanc frigiditatem prorsus extinguat.

28. Nunc in gratiam valetudinariorum hac peste correptorū, pauca subjiciemus contraria seu remedia, quibus hic semispiritus fugari plærunque soleat; quorum in numero primo rectè collocamus somnum; qui enim dormit, non peccat. Et hæc est vera ratio, non ea quam adstruit Virg. Æneid. 6. quod sopor fit lethi consanguineus. Quanquam minus hoc in Virgilio miramur, cum sit poëta, id est, nugi vendulus, ut rectè objicitur poëtæ in bello grammaticali, Quod si Corneliosus dormire nequit, aptissimum est ut vigilet, sed res non caret difficultate, teste Hippocrate Sect. 2. aphoris, 1.

29. Quod si somno non vinceretur, recipe tres congios vini Malvatici, tertio purificati, cum pane bis cocto, & misce ut fiat cibus; si parum id juverit, adde sextantem spiritus vini mixti aqua nota; si nec dum incalueris, accede ad ignem Terentii calesces plus satis.

30. Nonnulli suadent recipiendos esse novem sacculos, mediæ magnitudinis, Ioachimicorum, cum totidem sacculis aureorum, qui misceantur, & fiat permutatio in tabernis cum rebus, quibus indiges, Hic modus su-
nandi tam à Theophrasto, quam à Galeno & Averroë præteritus est, sed nec Dioscorides,
nec

nec Vesalius ejus meminerunt, quod mirum est, cum alias viri fuerint doctissimi.

31. Nos Verò non tædebit arcanum quippiam communicare, quod à nemine mortaliū literis proditum est, & tamen præsentissimum juvamen (cupimus enim de omnibus benè mereri) recipe igitur tonnam electri, auri puri, addito complexu virginis, vividi coloris & succi plenæ (sunt enim & aliæ virginum species) & utere quoties lubet, non ultra quinque in singulas 24. horas, ne nimio suo calore laborantem exsiccet & languesciat.

32. Hæc de medela satis, ne quis nos empyricos aut seplasiarios credat. Nunc dubia quædam de Cornelio subnectemus, à paucis hucusque prodita.

33. Questio elegans est, an perpetua morositate laborantes, sicut Arcopagitæ illi, qui in Trophoni antro somniasse videntur, quos vulgus Mopsos appellat, Corneliosi nuncupari queant. Nos à negantium partibus stabimus, quia rectius murrosii vocantur.

34. Corneliosum non posse bona conscientia ridere multi adfirmant, quod falsum est, nam conscientia in risu non consistit, sed in corde & animo.

35. Invidum rectè dicimus Corneliosum cum omnibus ethicis: toties enim paroxismus effervescit, quoties cum alio benè agi cernit. Verū qui perpetuo livore turgidus, alios opprimere sedulo conatur, potius virum malum
nomi-

nominari censemus qui una cum Cornelio in Insulam deportetur, ut vocant Iuris consulti.

36. Qui Cornelio tribulatur, testis esse in iudicio utique non cupit, quia non est mentis compos, ac testes tamen habere potest, nec enim propter Cornelium civis esse desinit.

37. Suspendendus an possit Cornelium habere nonnulli ambigunt: Communiter tamen affirmant, id quod & nos credimus contra Palæmonem.

38. Corneliosum posse bonum virum nuncupari probabimus: idq; vel eo solo, quod Cornutus, id est, cuius uxor est communicativa, possit Cornelium habere, cum tamen ipse bonus vir sit, quia patitur, quod multi non paterentur.

39. Cornelium esse spiritum ex humore natum diximus: sed de sexu quaeritur, an Cornelius sit etiam mulier. Nos putamus Cornelium esse generis masculini, sed in foeminis tamen potenter quoque dominari, praesertim in virginibus annosis, in quibus tam alte suas extendit radices, ut etiam in fronte & facie passim promineant.

40. Qui insano amore compulsus matrimonium promittit, uxorem ducit, & postea nihil habet, quo sibi victum quaerat, posse eum Cornelio tactum dici putamus, sed tamen beneficium impune esuriendi non est ipsi denegandum.

41. Quoties Corneliosus inebriatur, pulchre

chrè dubitatur, an ipse Cornelius ebrietatem sentiat, quod omnino asserendum arbitramur; Videmus enim ebrios Cornelio plerumque non vexari, quod utique non contingeret, nisi Cornelius quoque inebriaretur, ille vero vino delectatus, malitiæque suæ oblitus, hominem tunc lætari finit usque in crastinum.

COROLLARIA.

I. Grammaticum.

AN Cornelius possit declinari? *Adfirmamus, præterquam in genitivo casu, quem non putamus declinabilem.*

II. Dialecticum.

An Cornelius in homine habeat respectum subjecti occupantis, an subjecti occupati? posterius affirmamus: nam falsum est, quod vulgo dicitur non habere Cornelium. Nos enim Cornelium non habemus, sed Cornelius nos habet.

III. Rhetoricum.

Dictum est, suspendendum posse Corneliosum esse, queritur, quo tropo hoc dicatur, respondemus per ταπεινωσι seu μειωσι, est enim non mediocri extenuatio.

IV. Musicum.

Cornelius licet per omnes declinabiles casus possit cani, suavissimum tamen in ablativo stauimus,

tuimus, ibi namque vim suam exserit Lydius, teste Cassiodore 2. variar. 40.

V. Arithmeticum.

An cadat numerus in Cornelium? negamus, Continetur enim monade: at monas non est numerus, sed numerorum origo, teste Macrobi. somn. lib. 2. c.

VI. Geometricum.

Potestne Cornelio applicari quod Geometris celebratur bis bina bis esse solidum? adfirmamus, quia Cornelius est quadratus, hoc est, rusticus & impudens qui etiam non vocatus & ad inuitos venit.

VII. Astronomicum.

Cui signo conveniat Cornelius, in Zodiaco respondemus, Capricorno per omnia.

VIII. Theologicum.

An Cornelius in aere degat inter alios male conciliatos nebulones, respondemus negativè, semper enim cum hominibus versatur.

IX. Juridicum.

An Cornelius possit contra Corneliosum agere interdicto uti possidentis. Negamus, quia Cornelius vi possidet, cui non datur hoc interdictum l. 1. §. ult. ff. uti possidet.

X. Medicum.

An Corneliosus, quatenus Corneliosus est, possit dici Cacoehymia laborare: atque sic phlebotomiam utiliter adhibere. Negamus, nisi per

per accidentiam, si nimirum Cornelius tenacior sit.

XI. Physicum.

Cornelium augmenti & decrementi esse capacem, atque ita subicere alterationi, arbitramur, contra Arist. de generat. & corrupt. lib. 3. c. 33.

XII. Metaphysicum.

Cornelium esse Ens, putamus, & propterea est in loco, nimirum intra capitis territorium, ubi etiam jus dicit & accipit.

XIII. Philologicum.

Dubitatum meminimus, uter sit natura prior, ipse nènè Cornelius, an vero Corneliosus. Hunc esse priorem statuimus, tanquam subiectum adjuncto suo.

XIV. Politicum.

An deceat in benè constituta repub. Corneliosos habere, negamus: tunc enim, teste Platone, beata est respub. cum cives sunt beatissimi. At beatus nemo dicitur propriè qui Cornelio afficitur. Ergo, &c. Si qui igitur cives Cornelium habent, id de facto fieri apparet.

XV. Historicum.

An Cæsar cum acceptis vulneribus veste faciem tegetet jam moriturus, sub illa veste Cornelium habuerit, negamus. Est enim hoc cornelii genus irregulare, rectiusque dicitur egrotus esse, qui vulneribus confectus animam agit.

THEMATA MEDICA,

DE

BEANORVM,

Archibeanorum, Beanulorum & Cornutorum quorumcunque, affectibus
& curatione,

Ad quæ Presidente

ADMODUM PRÆCELLENTISSIMO

Et Exquisito Cornelio Ceraſto Cornano Medico & Chirurgo Regio Beanorum,

Respondebit

CARIOLLINVS TEVETIO

CRUFENAS.

DE-

DEPOSITORIBUS,

ET

BEANORUM CHIRURGIS. S.

I.

QUVM hoc symptoma priscis seculis ferme ignotum jam indies magis divulgatur, pluribus etiam adhuc Medicis ignotum male curetur ita ut aëri læpe succumbant, aut peiores recidivas patiantur: Operæ precium duximus, ob publicam utilitatem, ea quæ in praxi jam aliquot annis observavimus, hoc loco proponere, ut tam fœdæ luis accuratior pateat natura & curatio.

2. Anomine ideoque rem auspicabimur. Vocantur hi patientes Latinis, ut Ciceroni & Quintiliano Beani, Beanuli, & Archibeani & à primario symptomate Cornuti, licet distincturi simus in progressu sermonis. Germanis *Bachautem*, *Pennal*, *Lanip*, *Gehôrnte*, *VVilde*; quod vix cicurari possint, *Geschossene geseln*. Græcis *Afen* licet hoc nimis sit generale. Hebreis *cubiacha*. Nôs autem Grammaticis vocabula linquentes, ad pugnam tam sævi hostis properamus.

3. Beanismus hic definiri potest quod sit symptoma actionis depravatæ facultatis à parentum semine & mala educatione,

H

vel

vel utrisque ortum ducens, & cornibus extra cranium exeuntibus, se prodens.

4. Et licet multiplex sit hoc symptoma & varie dividi possit, optima tamen divisio est, in ARCHIBEANOS, BEANOS, & BEANULOS.

5. Archibeani sunt in quibus malum planè inveteratum, & cornua habent plurima, maxima, fœdicoloris, emedullata, tetrum odorem exhalantia, inæqualia, ramosa, dura, aspera, quadrata, nigricantia, liventia, longa, curva, & dicuntur POLYCORNES.

6. Beani mitiora quodammodo habent accidentia, cornua ut plurimum bina, eaque media inter utrosque liventia aut flaventia, aliquid habentia medullæ, & dicuntur BICORNES.

7. Beanuli cornu unicum saltem habent satis acutum, in medio plerumque frontis, duorum aut trium cubitorum, idque molle, glabrum, rotundum, simplex, recta fursum tendens, subflavi coloris, parum fœtens, copiosæ medullæ, &c. & hi appellantur MONOCEROTES.

8. De loco affecto imprimis sollicitos nos esse oportet, nam frustra alias in curatione sudabimus; est autem is cerebrum potissimum, & quidem membrana ipsius dura mater, quæ inde nomen habet, ubi etiam plerumque desinit, licet ad radices oculorum quandoque pertigisse referat Doctiss. D. Cajus Cornarius
in sua

in sua praxi nondum edita fol. 20. 36. 51. 66.
 Qui quoque suspicatur cornæ tunicæ inde
 nomem migrasse.

9. Causæ hujus affectus multiplices, Aër
 sylvestris & obscurus qualis est in scholis par-
 ticularibus, ut sunt Lavingana, Lyncensis, &c.
 Item, Dolpelhusensis, Bubendorfensis, Stock-
 fischhusensis, Pickelhæringensis, aliquibus in
 locis Bataviæ, Sueviæ, & adhuc Misnæ, Gri-
 mæ & portæ, Item, Halæ, Magdeburgæ,
 Brunsvigæ, Hildesiæ, Amstelrodami, Steti-
 ni, Lubecæ, Bremæ, Paderbornæ, Sauvfurti,
 Stierfurti, Hasfurti, Servestæ, Breslaviæ,
 Ambergæ, Nabburgi, Dusseldorpii, Vl-
 trajecti.

10. Apud varios varii cibi in causa sunt,
 & quidem ii qui crassum imo crassissimum
 generant succum, ut carnes animalium cor-
 nutorum, asinorum, asellorum marinorum,
 panis item scholasticus, caseus putridus præ-
 sertim *der Hasenkâsz den die alten VVeiber ver-
 kauffen*, fabæ & legumina reliqua, unde per-
 spectus Pythagoras suos discipulos arcebat à
 fabis, cerevisia crassa, &c.

11. Motus etiam hic recensendus. Nam
 videmus eos qui vagantes, cantantes, cursi-
 tantes, vociferantes, balantes, bacchantes,
 clamitantes, vorantes, potantes, ingurgitan-
 tes, mendicantes, hiantes, boantes, in curta
 tunica saltantes, nullum angulum intactum
 relinquunt, hoc malo potissimum detinere,

Urgeri, torqueri. Sive contra, qui in claustris, carceribus, cellis, ergastulis, angulis, cameris scholasticis tanquam pistrinis, mille repagulis, compedibus, vincti, catenati, ferrati, ligati, servati, ob inopiam aëris purioris in hunc affectum prolabuntur, aut prolapsi confirmantur.

12. Somnus & hoc loco aliquid potest. Qui enim ex iis glires agunt, magis divexantur, ut noctu hiantes, ronchantes, sternutantes, furzantes, cachantes, schnarchantes, &c. Hiantibus præsertim magis periculi subest, noctu enim animalcula, ut cimices, pulices, culices, tineæ, vespertiones os intrantes, irrepantes, permerdantes, & mentem perturbantes, divexantes, subtile serum exiccantes, & mala alia excitantes, misellos hosce asellos miselle excruciant, & dilaniant. Idem quoque de vigilia esto iudicium.

13. Excreta & retenta suum quoque in hoc affectu locum habent. Dum enim pulverem scholasticum absorbent, deglutiunt, imbibunt, attrahunt, retinent, coquunt, assimilant, apponunt, magnum cornibus fulcrum addunt, ita etiam bono quoque alimento excluso & excreto foeces sibi reservant, & sui infortunii auctores existunt. Ex pathematis sunt ira beana, timor *sur den wilden Groszvattren und surten schluffeln* ut & virgis & alapis *der grossen Schulfuchses*, qui Archibeavorum omnium est pater, avus, abavus, atavus, proavus, *abr,*
ubr,

*ubr, ubr, grosz Altvatter und Rabbi, Khim-
mel. Pavor, mœstitia, horror, rigor, per-
turbatio mentis, frustrati amores, quos se-
quitur Desperatio asinina.*

14. Proxima causa est lac maternum, mala
educatio, Vnde crassi exhalantes fumi mentis
sedem occupant, quos dum frustra natura
expellere conatur tandem in duram & cor-
neam substantiam convertens eam extra cere-
brum foras protrudit.

15. Signa. Primo prodit se intuitu Bea-
nus, cornua enim gerit satis manifesta &
conspicua extra pileum protuberantia, pulsus
ipsi magnus, vehemens, celer, durus, plenus,
frequens, inæqualis inæqualiter, bis vel sæpius
feriens, ferratus, caprizans omnium fre-
quentissimus apparet. Urina crassa, turbida,
cruenta, fœculenta instar jumentorum cor-
nutorum, plurima, fœtida & graveolens,
rubra, imo etiam nigricans, vel viridis, spu-
mans in qua volitant ranæ, cantharides, la-
certæ, vespertiliones, scorpiones, subsident
spectra, capripedes, capræ saltantes, dra-
covolans, grandines, &c. Inveniuntur
etiam ramenta cornuum, capita leporina, fla-
tus retenti sursum tendentes, nolæ quæ pugni
magnitudinem ferme æquant, & id genus
alia tonitrua: torvis tuetur oculis, juxta il-
lud torva tuentibus hircis, Frons ipsi simiæ
aut asini, capilli recti, rigidi, crassi, *wie
ein Pfenningstricke*, impexi, qui findi pos-
sunt.

sunt in 4. 3. 6. 7. & plures partes : caput quadrangulare, nigricans, exustum, calidissimum, durissimum, distortum, acutum, os hivicum, instar proboscidis elephanti, dentes aprini, prominentes, prælongi, crassi, oculi cyclopici, aures leporinæ, surdæ, collum picis instar niveum, barba aut nulla aut schustralis, inculta, squalens, horrentibus aspera dumis, nares curvæ aquilinæ *kumpffig wie die schafnase*, spirantes avernume, xhalantes Mephytim, facies plane Æsopica, Therfitica, Marcolphica : corpus denique totum, *Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen ademptum.*

16. Signa alia moralia maxime hic notari debent : incessus ciconialis secundum tabulataram Belgicam, hinc inde nutans, gradus grallatorius, interdum testudineus vel formicinus, interdum vel ocissimus. Pallium etiam habent ægri ab uno latere dependens, quando domo exeunt pallium non statim applicant, sed postquam jam aliquot stadia vel jugera fuerunt emensi, de brachio, in quo instar virginis puerum recens natum baptismo deportantis, antè gestarunt, deponunt, & scapulas suas latas, ventrem sesquipede exstantem, abdomen insaturabile, turgidum, inexplebile tegunt. Pallis se quandoque involvunt, seu subcingunt inprimis cum ex Galliis veniunt, vel in nudinis Francofurtensibus Gallum viderunt. Ligulas circa collum

collum pendentés aëri exponunt. Oculos habent Vranoscopi, manus gesticulationes histronicas exercentes *wie andere Fäbelhansen und cornuti Vettern*, vociferationibus, coaxationibus, mugitu, rugitu, grunnitu, gannitu, boatu, balatu, latratu, ceu rustici temulenti implent omnia templa, plateas, ædes, hospitia, cubicula, popinas, latrinas, fana, fora, quatuor mundi Elementa, imo cœlum infernum & purgatorium, Limbum Sanctorum Patrum, summo quasi Iovi & Plutoni insultantes. Canum etiam instar ipso meridie quemvis murum permingunt, præclari Diogenis Cynici imitatores, O Mores! O RES!

27. Nimis adhuc parum diximus, ipsorum modestia plane est immodesta, gregatim volant ut grues; catervatim discurrunt ut fues: mores ipsorum in mensa horrores aliorum, canini, vola utraque illota (nam certis anni temporibus pro sua devotione & superstitionosa religione lavant) manibus pro cochleari utuntur: os cibus & bolis infractum & gravatum clamitationibus distendunt, quasi essent in balneo, mutcas carnibus, cascis panibus & patinis insidentes, veluti Iustitiæ cultores singulari dexteritate ipsis solummodo propria, Cyclopice, miserabiliter, horribiliter, immaniter, crudeliter, truculenter, fraudulenter, inhumaniter jugulant, decollant, excruciant, exenterant, exofant,

sant, trucidant, dissecant, discindunt, diffindunt, diffringunt. Vtroque cubito tanquam firmis fulcris, aut Herculeanis (plus ultra) columnis innituntur, perforant orbis, quadras, cochlearia, boream naribus spirant, diductis hinc inde labiis resonando vorantes sues Bavaricos & bohemicos imitantur. Et ad summam; deglutiendo tantam molem absumunt, ut si nova comparemus antiquis, ipsum Milonem Crotoniatem oporteret manere domi.

28. Doctrina pollent tam excellenti & multiloqua, ut in minimo ne cedant antiquis, veteres Philosophos licet nunquam viderint tam exacte tenent, ut quamvis tyrones cum emeritis tamen pugnare audent. Idem de reliquis esto iudicium. Tot compendia, tot methodos, tot denique inveniunt nova, inaudita, inusitata, mirabunda, ut antiquitatem obscurare videantur, Sed interim tamen perpetuas lites agunt cum Prisciano & Ælio, pro
D E U M :

*Non mihi si lingue centum sint oraque centum,
 Ferrea vox, omnes Bacchantum scribere formas
 Sufficerem.*

19. Amant quin etiam, quod mirum: an amentur, dubitamus satis, Interim tamen acquirunt aut quaerunt potius amorem variis modis, inter quos,

*Chytara schustralis, est omni tempore talis;
 Qualis Bacchantum, magna cum voce balantum.*

Insuper canunt ad numeros & saltant per
 pla.

plateas , tantum modo cum Beanis conversantur , similis enim gaudet simili secundū versū:

Cornua ferretum, si vis colludere mecum.

20. Ne cornua omnibus appareant, pileum, tametsi honestum virum prætereant, non detrahunt, si ab aliis detrahatur, ille modicè extrema tangentes, cornibus suis parcunt & gravitatis Beanicæ specimina edunt. Imò magis fugiunt honoratum virum quam Diabolus, quod ajunt, crucem, & aquam iustalem, aut annosam vetulam.

21. Cum diutius hæserimus in signis, prognostica breviora faciemus. Sciendum itaque Archibeanos esse incurabiles. De Beanis rem esse lubricam. Beanulos autem bene curari posse. Incipiunt autem cornua foras exire circa tempus pubertatis & post vigesimum primum vix eradicari possunt.

22. Et ne quis ridiculum existimet symptoma hoc incurabile esse, afferemus aliquot historias, quæ extant apud supra citatum ornatiss. doctiss. & fide dignum Cajum Cornarium Centuria curationum 28. lib. 99. fol. 2, 16, 3, 8, 9, 5, 1, 29.

23. Primus patrum nostrorum memoria vixit Lobedæ, ibidem scholæ minister, laborans hoc affectu, qui à Medicis omnibus pro desperato relictus misere obiit, cujus hoc extat Epitaphium:

Hæus tu qui præteris, gradum

Siste, considera fatum

Nefandum, miserabile
Durum, inexorabile
 Iohannes guck ins musz genant
Quinatus est im Hörnerlandt
Hic dum vellet deponere
Cornua, præ magno onere,
Propter ingentes mærores,
Et maximos dolores,
Mortuus est, & jacet in pace,
Iam abi domum mox, & Tace.

B. ANNOS. XL. M. II. D. V. V. III.

O. ANNO M. D. C. LI. VI. IUL. II.

24. Extat & aliud Lavingæ cujusdam, qui post mille dolores miserè obiit ob putrescentia cornua & vermium in cavitate ipsorum multitudinem enatorum, hoc modo:

Hier ligt begraben Kasz und Brodt,
 Den hat ermordt den bitter Todt,
 Die weil er glitten grosse Noht,
 An seinen Härneren ohne Spott,
 Sie seind gewesen gantz Blutroht,
 Vnd haben gestuncken wie ein Roht,
 Darzu gewogen wol tausendt Lobt,
 Dem wolt beklagen, er ist Todt.

25. Hoc nuper cuidam positum est.

BEANE.

QVI PRÆTERIS.

LEGE.

ET. FRATRIS. FATUM.

DOLE.

ARCHIBEANIS. S.

*Natura quæ donaverat
Solers, & mihi dederat
Cornua, non volui
Deponere, sed renui
Opem iuvantis Medici:
Omiser & me perdidit
Post putrefactis cornibus
Et intus natis vermibus
Summo dolore perii.
Cave Lector, cave tibi
Nunc mortuus hic jaceo
Exemplum, quamvis taceo:
Rogo, velis deponere
Ut releveris onere.*

26. Meminimus quoque nos legisse hoc
Epitaphium Ceraſti Archibeani, Herbornæ
in cæmiterio Cornutorum:

*Si non fuiſſem arrogans
Et Cornuum non peramans
Non eſſem eſca vermibus
Et mortuus cum cornibus,
Quare quicumque præteris
Si iſtum hominem ſequeris*

Ne cornu rogo teneas

Et sicut ego pereas.

27. Hoc præterita septimana mihi missum ab amico, positum est cuidam vere mortuo. gymnasio Stetinensi, Brennensi.

Hic conditur Tremellius

Cum grossiculo nasiculo

Superbus decem cornibus.

Quadrato conditorio.

Nam qui quadratis cornibus

Quadrata fronte & pedibus

Quadrata lingua & auribus.

Et qui quadrato ore

Et qui quadrata voce

Quadratis adest vermibus.

Abi homo vidisti mirabunda

Si te manes quadrati audiant

Quadratis cornibus te projicant.

28. Ut igitur his omissis ad curam nos convertamus, tres hosti phalanges objiciemus, Diætam, pharmaciam & Chirurgiam.

Aer eligendus rarus, subtilis, lucidus, à Beatorum sylvis, collegis, latibulis, antris, casis, tuguris valde remotus. Inprimis laudatur ille qui est Ingolstadii, Helmstadii, Ienæ, Lypsæ, Marpurgi, Heidelbergæ, Francofurti, Coloniae, Witebergæ & similibus in locis. Huic aëri, modo consultum sibi velint, aliquot annis auescant, necessum est.

Cibus sit tenuis, concoctu facilis inprimis medicamentosus ut inferius in Pharmacia dicitur.

etur, poterunt te jam singulis diebus ter propinari ursæ item canes villosi, morosi, rabiosi, ut molossus, Hylax, licisca, arto creati ex farina fuliginosa subacto inclusa. Oder den Eulenspiegel in einem galben Brule. Potus parcus, vinum aquosum, laurum, conventum, rastrum, Luncker, Guckguck, Klappit, Glatsch. Notetur hic versiculus Lips.

Aijn Topff scherpentum, Zyven rastrum spanque : conventum.

Aqua in qua caudæ murinæ, aures leporinæ, podex atque ungues asini sunt decocta. Vino primo anno curæ omnino abstineant sub finem primi & ineunte secundo confortationis loco in prandio parum concedatur. Tertio mediocriter admittatur. Nam non convenit ipsis antequam corpus à cruditatibus scholasticis sit bene putrificatum, beanos enim

Vina parant asinos faciuntque hos sustibus aptos.

31. Somnus, vigilia, motus & quies mediocria omnia.

32. In excretis & retentis maxime student Retentioni, taceant scilicet, audiant studiosos, silentium Pythagoricum observent, nec quicquam nisi bene noverint, effutiant & excernant.

33. Pathemata animi fugiant supradicta.

Conceduntur ipsis humilitas, humanitas, observantia erga Studiosos, discendi studium, & diligentia. Obrectationes & objurgationes alio-

aliorum modeste audiant, & secundum has vitia sua paulatim emendent.

34. Tria proposita nobis habemus, subtractionem humoris morbifici, ablationem cornuum & denique confortationem cerebri. Quod ut melius assequamur, crassos primum attenuabimus & præparabimus humores ut syr. de anxungia rotæ, syr. de specillis, syr. de sagittis, syr. de falce messoria, syr. de novacula, qui omnes in nostris officiis præparati habentur, Imprimis autem convenit Syrupus de Multiplici infusione fustium simplex, vel qui melior est compositus, qui aromatizetur clavicularis ferreis. q. s. Exhibeantur cum decocto ferularum, Brusci, palivri. Herbæ post coctionem, vel quod melius, recentes capiti arctissime applicentur & alligentur, habent enim singularem vim in digerenda materia crassa & emolliendis cornibus. Doses syruporum pro Medici judicio ad ægri tolerantiam augeri minui possunt.

35. Purgabitur optime materia præparata pilulis de baccis ovinis, asininis, globis equinis, suillis, quadris vaccinis, de dumis, fustibus, rastris, vomere, bidente, tridente. Pilulæ quæ ore saltem retentæ vehementer & mire purgant ex præsegminibus unguarum equinarum, corii, stercore columbino, anserino, felino, canino, &c. Veteramenta & corrigia calceamenti trochiscata. Commendantur præ reliquis pil. de ligno buxi, pinastris,

ilicis, abietis, tormentur ad magnitudinem juglandis, deglutiantur singulis mane numero xxxv. plus minusve. Si æger aversetur, conchylius involvat, aut visco obducatur, asperso pulvere nostro cordiali, de quo alibi diximus.

36. Generalibus præmissis speciales succedunt evacuationes, quæ fiant Errhinis, sternutatoriis, nasaliis, Apophlegmatismis, masticatoriis ex ficibus equinis, radice liripipii, radicibus a, b, c, d, cranio equino, aut asinino, caudis murinis, glirinis, bovinis, vaccinis, leporinis, ovinis, felinis, cervinis, caprinis, cancrinis, mustellinis, leoninis, camelinis, elephantinis, talpinis, agninis, aprinis, arietinis, caballinis, hircinis, hædinis, lupinis, vulpinis, porcinis, taurinis, vervecinis, ursinis, vitulinis, Imo & rostris avinis, accipitrinis, aquilinis, anatinis, anserinis, columbinis, corvinis, cuculinis, ficedulinis, graculinis, gruinis, gryphinis, merulinis, milvinis, palumbinis, pardalinis, passerinis, sturninis, vulturinis.

37. Nec parum laudantur gargarismata ex decoctione albi græci, medullæ intestini recti animalium ruminantium, ut vaccarum, bo-um, &c. Decoquantur ad tertias, dulcerentur felle lucii Piscis, murenæ, carnis marini hyppotami Indici.

38. His ita peractis in revulsionibus magna spes posita est, quæ fiunt compedibus, verberibus, virgis, alapis, pene bovis exficato
& subu-

& subula bene longa condito, *Mit einem Ochsenfufel*, flagellis, fustibus, laqueis nauticis, clavis Herculeanis, rastris, venabulis & similibus ingeniis, quæ prudenti Medico committimus.

39. Cornua jam antequam eradicantur emollienda erunt, quantum fieri potest, medicamentis emollientibus, quorum quædam supra recensuimus, præsertim commendatur penis bovinus supra dicto modo præparatus, & ante cibum, vel etiam sæpius applicatus summa vi & industria, vicem quoque ejus supplere possunt mallei majores fabrorum, ligna decem pedes longa, quatuor crassa, cingula ferro aromatizata, libræ tres quatuorve plumbi filo crasso adpensæ & adplicatæ, &c. poterit etiam caput incudi submitti aut prælo includi ad horas 5. aut 6. Pileolum seu cueupham si adhiberi opus sit, fiat ex 90 aut 100. libris plumbi, intus obducatur pelle histricis aut erinacei, applicetur singulis mane per horas 3. aut 4, æger abstineat à somno, laboribus, & domi maneat nec sedens, nec jacens, sed stans potius, vel cubito innitens.

40. Et jam tempus acerrimū aggrediendi hostem. Ægro manibus post terga revinctis ut & pedibus, caput inter binas antennas tam artè collocetur, ne id movere possit, cui genibus nitenti debita ratione chirurgus ferrâ primo majores ramos, dein dolabra & lima

lima si opus sit, reliquias aufert.

41. Si vero possit, quod melius erit, ablata pelle & nudato cranio forcipe radices funditus extrahat, vel aqua forti absumat, ne quid reliquum maneat, quod vicissim expullulare possit.

42. His peractis ferramento candente, si malum inveteratum sit radices perurat, ne recrescant, salem sapientiæ ori imponat, habet enim hic mirabilem virtutem & prohibet, ne radices putrescentes cerebro noceant, putrefactas quin etiam fortiter expellit & naturam pristinae restituit integritati: cui adjungi quoque debet vinum capiti infusum, quod eadem facit.

43. Hoc loco annotandum est, quibusdam etiam maximum dentem, Beaninum dictum, molestum esse, qui easdem habet causas & naturam ut cornua, quem simili modo dexter curabit Cheirurgus.

44. Post ablationem in lecto collocetur æger, urtica Romana strato in quo jejunus quiescat per 46. dies, & singulis diebus quater lectus mutetur, pelle asinina diligenter tegatur, capite leporinis exuviis insuto, sudor ipsi provocetur loris, hasta regia, &c. Amuleti vice ad collare nolit refertum maxillæ asini, equi, cameli, Rhinocerotis, *oder ein par Lasterstein* appendantur. Hæc enim singulati antipatia hoc symptoma longe propellunt.

45. Cum vero rarò, imo nunquam planè aufertur.

auferri possit, præservativis opus erit ne revertatur affectus. Miris modis prædest theriaca Beanorum, quam descripsimus in nostra practica majori, quæ singulariter pugnat cum affectione, quam hortamur ut omnes pharmacopœi in suis officinis ob maximam necessitatem paratam habeant. Proderit quoque album Græcum trochiscatum, confectioes ferularum & roboris quercini, condita cotis & silicibus, morselli ex aloë, colocynthide, diagridio asa fætida in tabulis, &c.

46. Conclusionis loco Empiricum hoc adjiciemus, quod celeberrimus Rabbi Moyses Caldæus & Caballista, in Asia, Africa, Europa & America in multis hominum milibus probavit, quod medicamentum facit ut nunquam recrescant cornua, quod gratis communicamus misellis hisce Asellis, est autem tale.

℞ Saburræ †b' 12.
 Mercurii sublimati †b 10.
 Squamæ aëris.
 Fuliginis Caminianæ †b 8.
 Balsami Beanorum †b. 6.
 Scarabeorum,
 Locustarum,
 Cantharidum,
 Cimicum ana †b 4.
 Vitri Veneti pulv. †b 2.
 Fungorum †b 1.
 Diagridii ʒri. & G. ii.

Opii.

Cicutæ ana lb. 1.

Gypsi,

Anripigmenti ana C. 1. ſ.

Comminutis comminuendis.

Recip. Fœturæ Ranarum.

Axungia rotæ.

Visci ana q. 5.

Misce F. Electuarium.

Signetur *Bachanten Latwerg.*

Dosis cochl. 27.

Singulis mane ventriculo jejuniō decem ho-
ris ante pastum sumatur.

COROLLARIA.

I.

AN hic affectus etiam cadat in sexum
fœmininum? A. licet rarius eveniat, te-
ste Hipp. Aph. 26. sec. 1. Cal. 15. Meth. c.
3. Talicotio lib. 6. quest. Chirurg. quest. 17.
Ratio in promptu est, quia cum hic sexus sit
habitus mollioris, & calorem habeat mitio-
rem, materia non potest in tantum indure-
scere, calor eum per durissimum Cranii o Sex-
pellere: faciliori igitur via onus hoc ad mam-
mas ablegat, & reliquias menses expellit. De
quare latius in praxi nostra egimus, quo le-
ctorem ablegamus.

II.

*An in hoc malo sit vena tundenda. N. ob
summam cacochymiam. Si tamen adsit ple-
thora in phlebotomiae locum succedent, hiru-
dinum more, Basilisci, vipera, scorpii, co-
lubri, hydrae, lacertae, dracones, bufones, ceciliae,
salamandra, & similia applicata. fiant au-
tem haec † existente in Sphaera octava ad
praesepe aelli cum oppositione aut quadrato
Martis.*

III.

*An cornua resecta usum habeant. A. Primo
in Medicina. Preparata enim ad modum
Cranii humani, pulverisata, & Beanis
paroxysmi tempore ad † b j. ℞. administrata,
sudores egregie promovent. In Archibeanis.
ubi res est desperata, singulis mane sumpta
cura palliative vicem gerunt; Beanulis con-
dimenti instar praescribuntur. Si quoque ma-
ter tempore gestationis & lactationis frequen-
ter hisce cornibus utatur, fatum ab hisce pla-
ne immunem enitetur: ut enim scorpius sua
plagae est remedium, ita etiam singulari an-
tipatia cum affectibus Cornutis pugnare haec
creduntur, teste Alberto Magno in secretis.
Deinde habent alium quoque usum, fiunt ex
hisce, dentium, aurium, & linguarum
scalpella, manubria, cultraria, amulera,
pocula, anuli, arcus, siphones, globuli,
lagena, inductoria. Titenfasser, Pinal
Stand-*

Standbüxen, &c. Omnia Beanorum utilitati accommodatissima, quæ judicio industriæ artifices relinquenda ducimus.

I V.

An definitio hac sit perfecta, Beanus Est Animal Nesciens Vitam Studiosorum? Aff.

V.

In quo predicamento reperiatur Beanus? R. in omnibus, quia est super omnia & transcendens.

V I.

Cornua Beani, & alia cornua Animalis an differant specie? N. Coll. Conimb. c. 6. quest. 7. art 8, §. Beanus.

V I I.

Possuntne etiam homines dici? Respondetur posse, sed improprie & late sumpta significatione, eodem modo quo phrenetici & stulti, homines dicuntur, in quibus tamen ratio, qua homo à bruto differt, planè occulta imo sepulta de litescit.

V I I I.

Vtrum debeant admitti ad conversationes studiosorum, & hic utiliter queritur. Resp. distinguendo, Qui enim curabiles sunt, & jam sub Chirurghi fuere manu, cur non admittantur? Imo cum magna ipsorum fiet hoc utilitate, Incurabiles autem ablegentur ultra Garamantas & Indos aut ad Æthneos fratres, quibus in ferendis carbonibus usui esse possunt.

Nihil

*Nihil etiam in his tentandum auxilii, ne præ-
sida diffamentur, que multis fuere salutis.*

TANDEM. VOS. QVI. FELICI-
MANV. HVMANO. CONSULI-
TIS. GENERI.

ET. PRÆCLARA. METAMOR-
PHOSI. EX. VRSO. APRO. TI-
GRIDE. LEONE. ASINO. IMO.
QVAVIS. FERA.

HOMINEM. EFFORMATIS. IM-
PENSI. ROGAMUS.

UT. CANICVLARES. HOSCE.
SALES. BENIGNE. ACCIPIATIS.
BEANVM. TE. AVTEM. HORTA-
MVR. QVI HÆC. LEGIS.

VT. E. JOCIS. SERIA. ADDI-
SCENS. MENDAS. EMEN-
DAS. VITÆ.

ET. BEANINIS. DEPOSITIS. EXV-
VIIS. STUDIOSO. INDVARIS.
SIC. TIBI. DEMVM. NOSTRA.
HÆC. VERE. PLACEBVNT.

SIN. MAVIS.
TVO. PERICVLO. BEANVS, SE-
NESCAS. LICET.

ET. AD. GRÆCORVM π. ACTÆ-
ON. ABEAS.

Zum Sawbrunnen,

VALE.

THESES INAVGVRALES,

QVAS,

EXSENATVS,

PARTHENICI, SOCIETATISQVE AMASIORVM MAXIMÆ

Decreto in Alma Halecophagorum universitate,

Auspice

CANDELA & CANDELABRO,

PROPVGNABIT

*Ingenua & Erudita D. Cornelia Carniyora,
dicta inquieta, Philosophiæ naturalis,
Baccalaurea,*

SUB PRÆSIDIO,

*Clarissimi, nobilissimi, expertissimi, consulti ssimique D. D. Simonis Kuckelbrionis, Morolog. Doctoris, Medicinæ Licentiat, & Pandectarum Decretaliumque in F. Iur. Professoris publice,
Poëtæ Laur. Cæsar. Comitæ Palatini,
Equitis & civis Romani & ad
huc sexagenarum rerum
si vellet.*

TRAC-

TRACTATUS PRIMVS,

DE

VIRGINIBVS.

QVÆSTIO PRIMÆ.

Quid sit virgo?

STATIUS Speckschwardus ait, virgo est nomen mirabile deduciturque à viro, quia viro apta est, quia gamma per incuriam interjectum est; contra Paulus Feniculus, nomen barbarum esse dicit, virgo *ist ein verheiter* Nam, derivatur à virga, quod ea aliquando cædantur. Sed omissa Etymologia fit

CONCLUS. 1. Virgo est prævaricatio sive error naturæ, qui non nisi subsidio viri tollitur. Partem priorem defendit Aristoteles, & Galenus. Posteriolem sic concludo: Imperfectum, aut vitium naturale non possunt corrigi, nisi à perfecto (quoniam cæcus cæcum absque ruina ducere non potest.) Sed vir est perfectum quid, & virgo imperfectum. Ergo manus manum fricet *Eins musz dem andern beyspringen, und nicht im stich lassen.*

CONCLUS. 2. Virgo est ens refartibile, omnia non integra sunt refartibilia. Sed tale quid est virgo; Ergo *musz man das beste bey ihr thun.* Major verissima est, minor potius demonstrationis eget, quam syllogisticæ conclusionis;

clusionis; experto crede Roberto, quod in quibusdam summopere perfectio necessaria sit, aut conveniens refartibilitas.

Q V Æ S T I O I I.

Quid sit officium virginis.

O F F I C I U M est actio, qua vel aliquid exequimur, aut aliquid nobis faciendum ferimus: ex quo elucet officium duplex esse, activum & passivum.

C O N C L U S. I. Officium Virginis est exequi, aut sibi permittere fieri. Ad utrumque parati sumus, *wie es jt schmerckt, seind wir darzu gbestreckt.* Probatur prior pars, quia Domino intranti ostium aperire, vestem pelliceam applicare, sed tamen prius eam purgare debet, *Wann der Herr ins Hausz wil, so musz sie jhme dem Beltz anlegen, doch zu vorn ausz stauben:* quod aliqui putaverunt, specificè convenire ancillis, sit ut sit, nos præsupponimus, ancillas esse virgines, & virgines per terminum convertibilem ancillas, ut deinde ostendemus. Posterior pars probatur: Quod per se fieri nequit, hoc, si debeat, aliena vi fiet, Sed quædam sunt; quæ virgo ipsa facere nequit, ut calceamenta consuere, tibialia consercire, *Schuh flicken, hosen stricken,* ergo necessaria sibi fieri permittet. Similiter si virgo ad alteram Rheni ripam traicere averet, id per se fieri ne-

quit: Experto igitur nautæ eam provinciam demandare debet.

C O N C L U S. 2. Virginis officium est se subijcere *das ist untherthenig machen*: & præsertim respectu virorum. Probatum quod non potest *quin*, hujus officium est se subiicere, sed virgo non potest *quin*. Ergo, Et quoniam hoc luce meridiana clarius est, non indiget probatione.

Dices primò: Nulla materia sive causa secunda, est altera causa nobilior, in suo sexu. Ergo cum virgo æquè sit causa secunda quam vir, aliud alio non erit nobilius, & sic sequeretur, quod virginis officium non sit se supponere, vel subiicere, Respon. Antecedens est falsum, & consequentia *Kahlgug*, id est, utrumque negatur. Quia qui in agendo sunt fortes, illi sunt etiam magis mobiles, quia nusquam in Annalibus legimus mulieres Capitolia celsa Quirini extruxisse, aut palmam ante Pragam in Bohemia retulisse.

Dices 2. Quod non potest quin illum terminum te intelligere non posse, Ergo probationem præmissæ conclusionis non esse ratam. Negamus consequentiam, quia etiam nescis qualem barbam Lutherus nutriverit, quando America ædificata sit, qualis caseus ibi conficiatur. Ergo quod mentiris, ejusmodi non sunt Scilicet ex tuo captu Reverendus Doctor Martinus non habuit barbam.

C O R O L L A R I U M. Cum dicimus, non potest

potest quin, subaudise subiiciat, Et quæ debent se subiicere, earum eatenus est objectū & officium. Præterea à largifluo *naturæ* instinctu humilius incedere, se submittere, quædam creata oportet Ergo, &c.

QVÆSTIO III.

Virgo cuius sit generis.

NOTA quæstionem hic non desiderare genus Logicum, quod prædicetur in Quid, sed Grammaticum, quod vim verbi enuntiet.

CONCLUS. Virgo est generis dubii, aliqui tamen volunt, quod sit communis, & est regula eorum: (que.

Est commune duûm, sexum quod claudit utrum-

Sed ridiculum videtur, quod Virgo virginem incluserit, de viro tamen intelliximus. Si vero urgeant actum generativum, concedimus. Quia olim virgo (*ein gewesene Jungfrau*) masculum & fæmellam edere potest. Nostram verò conclusionem reiiciendam non censeo, quia certò dicere non possumus propter repugnantiam, illa talis & talis, & sic revocatur objectum in dubium.

Adverte, quod sub nomine virginis intelligamus non vitiatam solum, sed etiam defloratam, hem, intactam dicere volui.

QVÆSTIO IV.

Virginem amabat, quis pes?

PES hic non sonat pedem quo nitimur, sed quo in construendis metricis utimur, inquam artibus metricis.

C O N C L. *Virginem amabat, dactylus & spondens.*

Prob. Dactylus, ut in Prosodia patet, constat syllaba longa & duabus brevibus, Chœus, longa & brevi. Sed *virginem amabat* taliter se habet. Ergo, Quia est Adonicum carmen. Sic rem acu tetigimus.

QVÆSTIO V.

Virgo in quo predicamento ponatur?

RESPON. in passionis prædicamento Virgo recte ponitur. Quia passio est, à qua forma quippiam dicitur pati. Ergo; Quia miseræ virgunculæ omni fortunæ se exponere coguntur, miseret me vicem illarum; unusquisque eas pro ephippio usurpat. Non est equus, sed est amabile pignus amoris. Sunt qui virginem esse cotem (*Schleiffstein*) garrunt. quod hodiernæ, cheu fugaces posthume, posthume, revera sic se habet. Sed bono animo estote virgines, omnium rerum vicissitudo est, vester luctus tandem convertetur in gaudium. Nam sicuti in Talmud legitur; Vestri persecutores tandem turpiter se dabunt

dabunt animoque deficient. Sie werden stehen als weren sie im Wasser, wie ein Katz gewalckert, so seyt jhr noch frisch in sempiterna sæcula. Amen.

QVÆSTIO. VI.

Num virgo distinguatur a Studioso?

A N N I S abhinc aliquot, quibus philosophiam tam completam tractare incepimus, clare cognovimus, nullam aut exiguam differentiam esse inter studiosum & virginem. Quandoquidem studiosorum manipulus mallet decem lectiones in consistorio neglectui habere quam levissima cum virguncula conversationem, alio vultum vertunt, abeunt & me in suggestu blaterare parietibus relinquunt. Nec est pusionum pusion tam exiguus, stupidus, ignavus, qui non (ut Coloniae moris est) filiam incucullatam, dum spatiantur, à dextris (ecce honorem adhuc deferunt) currentem, & affabiliter jocantem, subridentem & garrientem habeat. Non curant meam inspectoris animadversionem, Sie achten mich nicht ein Helly, & si illis aliquid dixero, ad superfluum produnt mihi natrum.

Quos ego, si sopicum cupiunt penetrare Lyceum,

*Discrimenque minus, nec verbera dura verentur
Anze foret occultus, habent à tergore virgas*

*Et buculos magnos crassa de stipite quercus,
Taliter excipiam, ut Divos miserescat in astris.
Quod si vero meis se non submittere flagris.
Instituam aliqui, hos ego delumbabo severe.*

Cavete vobis, ex capite laboro, *ich hab*
Quinten, Sed illud quoque Moguntia^e usu ve-
nire compari, nimirum quod studiosorum
& virginum ibidem sit tam mixtus ordo, in-
digestaque moles, ut nostri ad eorum simi-
litudinem accedere frustra laborent. Conve-
nitur in *Paradiso* ^{in templo Iohannis, in suo}
templo, ad *Rhenum* in monte *Iacobi*, præterea
in sacris concionibus, horis indulgentiarum,
ubi virgines & puellæ, non à concionatoris
vultu & habitu, sed ab amantis intuitu cir-
cum altaria D, Virginis defixæ instar porco-
rum jacent. Et hoc hisce diebus aliquis jura-
mento affirmavit, quod idem *Herbornæ*, *Si-
gena*, *Marpurgi*, *Frankofurti*, *Argentorati*,
Basileæ, *Lugduni Batavorum* contingat. Eam
ob causam vela contrahere & connivere mi-
nutim convenit.

C O N C L U S I O. Virgo & studiosus non
distinguuntur, nisi sexu. Prob. Quæ quæ-
runt identitatem (id est interpretare Ovidio,
mutuum sodalitium) ea non distinguuntur.
sed hoc inter studiosos accidit & puellas. Er-
go. Major est Aristotelis : Minor edocta suf-
ficienter.

QVÆSTIO VII.

Quæ puella sit maxime amabilis; num rubicunda? an pallida.

NVELLA est quæstio difficilior in tota Philosophia, videlicet an pallida, num fusca puella amabilior sit? idcirco auxilium à Medicis petendum plerique existimant. D. Varandæus dicit pallorem in quibusdam mulieribus & virginibus esse fallibilem: Quoniam Hippocrates *χλωρόρωσις* (luteum colorem) (speciem cachexiæ esse putavit. Alii pallidos colores icterum album, *das weiße Fieber* febrem amatoriam, *die bublerische Sucht*, & morbum virgineum appellant. Vnde & nos morbum illum ex mala opinione profectum, & mala libidinis cupiditate exortum censemus. Adde, quod virgines & uxores juvenulæ se fuce imbuere solent, quo pulchriores appareat. Quandoque malus ille & pallidus color internum morbum denotat, pulmonis, splenis, &c.

Deinde puellæ quæ rubræ complexionis sunt in iis sanguis abundat, & vocatur sanguinea temperies. Quo circa quæ per se sunt rubedini obnoxie, eadem sunt maxime veneræ, & consequenter amabiles. Interdum tamen aliquæ etiam sunt rufalæ ex phlegmone, ex initio febricitationis, quod cur non usque duret, minus periculosam esse augu-

rot, Quid igitur faciendum, ne alicui injuria fiat; ne inficiatur una, ab utriusque stabilius: sed tamen callide.

CONCLUSIO I. *Puellidæ pallidæ sunt amabiles, ut sex.* Prob. Quia cum essent amabiles ut quatuor, ulteriorem amabilitatem, ne superentur, arte quadam & industria sibi conciliaverunt, amabiles ideo quis esse negabit?

CONCLUSIO 2. *Puellæ rubicundæ adeo dulcescunt, ut nihil supra, nisi illa rubedo ex affecto sanguine proveniat.* Prob. Omnia veneria sunt amabilia, sed rubedo virginalis est Veneria. Ergo.

NOTA. Mallem puellam fuscam modicæ proportionis quam pallidam. Nam etsi in utrisque color ex destructo supposito oriatur, tamen minus periculi in fuscis est.

NOTA. 2. *Mulieres pallidæ potius sunt Hermaphroditi, quam fuscæ.* Quia calor utriusque sexui subvenire volens, propter exiguitatem, nihil efficit; & hæc est ratio pallores adæquata. Exempli gratia. Bonus quidam vir Rhenum ingressus fuerat ab urbe Moguntina, talemque virgunculam in Hollandiam navi transportare volebat, paratis omnibus ad navigationem, foramen in fundo ad erigendum malum non inveniebat. Quid consilii? frustra iter susceperat, ejusmodi damnum in tali virgine facerat.

*Si non credis, ego tibi non jurabo, quod illud
Non vidi, ast usu posse venire scio.*

QVÆSTIO VIII.

Virum uno nixu perducitur virginitas.

TOT sunt sententiæ, quot capitolia inquit Flitucrus. Nam quidam asseverant, virginitatem non perdi, quidam contrarium tuentur, ita ut quis excoquendo verum, sapientia exuatur. Negantium hæc est ratio potissima. Perdere est contento privari. Sed virgines virginitate non privantur. Ergo non perdunt. Minorem probant sic: Si privarentur, illa privatio esset quid reale: sed nullibi auditum est virginem membro aliquo mutilatam aut corruptam intrinsecè aut extrinsece fuisse, sed experientiam docere, quod post nixum, ante nixum, tam bene virgines sint, quam in cunabulis primis, etiam mulieres vetulas eodem privilegio gaudere. Imo virgines, quibus non mens recta sed diminutiva placet (*die auff dem Hundsruck gewesen da man mit Schwebelssen umb sich wirfft*) pulchriores, amabiliores & teneriores evadunt: Et sic concludunt, Ergo virginitas nixu non labefactatur, sed fortificatur, purificatur, consolidatur, & in vigorem restituitur amplissimum: Quod argumentum maximi momenti est, neque solutu facile. Quid ergo consilii? quo nos præsidio muniemus? dicemus mulieres non amplius esse virgines?

*Nobis continuo tunc ligna in vertice stabunt,
Laniger æque colus, femina & æque manus.*

Si dicamus, mulieres & vetulas esse virgines, cum puellæ in majori pretio habeantur, dicent.

Cum sunt puellularum.

Et matri moniatæ

Obscurioris uni

Flores, adusque quare

Libentius decorum

Laceffitis puellæ

Vos limen atriorum.

Quam conjugis vetustæ?

Tunc sane actum est de nobis, *Dann haben wir erst ein lange Mas bekommen*, tunc philosophia nostra, quanta, quanta est, merdâ consignabitur. Verum ita jejuni in determinatione non sumus: faciemus periculum.

C O N C L U S. Non deperdenter perditur virginitas, cum deperdentia subjecti. Prob. Quod perditur sic, ut non perdatur, hoc non deperdenter deperditur, sed taliter perditur virginitas. Ergo, &c. Sine hisce terminis leviter & nugatoriè ad propositam quæstionem respondissemus, *wir weren kahl dar van gekommen*. Nam præcisè sumendo nihil certi hac de re statui, potest. Speramus tamen hanc nostram conclusionem Virginibus & vetulis gratam fore.

TRACTATUS

SECUNDVS.

DE STUDIO SIS.

QUÆSTIO PRIMA.

Quid sit Studiosus?

DVBIT AVERUNT hæc Academia Westervaldenses, hi sunt rustici *VVesterwaldt*, ut etiam *Hercinii das seind die Hertzwalder*. Hi esse vitulum marinum habentem cornua tria in fronte, illi monstrum peculiare, & effectum à recta hominum dispositione degenerantem putaverunt. itaque Westervaldensis quendam miserunt Coloniam, quæsitum qui & quales essent studiosi. Is summo manestetit ante *Bursam Laurenti*, avide expectans studiosos, tandem *Iuristæ gladiati* in auditorium, ait ille, hinc studiosi, de quibus fama usque ad nos prevenit? tales quisque nostrum foret, si pallia (scilicet) & gladiolos circum latera gereremus. Sed,

*Non faciunt spadi studiosum aut longa, Ribalde,
Pallia, non alte glomerans vestigia sastrus:*

Sed virtus studijque vigor cum Palladis arte.

CONCLUS. Studiosus est homo mirabilis à natura, cujus finis est rixari. Prob. Aug enim finis est Theologia, aut Medicina, aut

Jurisprudentia; Sed hæ facultates non sunt sine rixis. Ergo, &c. Quod vero sit mirabilis patebit. Nani ille est mirabilis, cui aliquid ex instituto non succedit, atqui hoc sæpe accidit studiosis, cum plurimi desiderent fieri *doctores*, & fiant *agasones*: *Schulteti*, fiunt stulti: *Decani* & gaudent haberi *campanatores æditui*. Deinde propter admirabilitatem & subtilitatem ingenii merito mirabiles dicuntur, cum pene decies aliquid legant antequam intelligant, & quædam scribant, quæ ipsi legere nequeant. Sunt ergo mirabiles.

Q V Æ S T I O II.

Opusne sit studiosis?

AD hoc Everhardus lignifaber respondet, tam opus esse studiosis quam ferre notas Athenas, *Es seye der Studenten so nozig, als dem VVagen das funffte Radt*, bona verba, charissime, lupus est in fabula: si studiosos, redundantes & superfluentes insinulaveris, male audies.

C O N C L U S. Opus est studiosis, sed non necessario. Digna res est, ubi nervos intendas tuos, quia ultima primis, tanquam ex diametro respondent. Etsi studiosus hac de re interrogetur, hac ratione ei respondere potest.

QVÆSTIO III.

In quo prædicamento ponantur studiosi?

DI C T U M est superius virgines commode poni in prædicamento passionis, superest denique, ut studiosi, qui nullam cum puellis discrepantiam habent prædicamentum seu seriem terminorum magis & minus communium adscribamus. Secundum Stoicos habent relationis prædicamentum, cur referuntur mediante institutione ad præceptores suos, alii qualitatem, alii alia adscribunt.

C O N C L U S I O I. Non everforiè studiosus comprehenditur sub actione: Prob. Actio est quæ aliquid agit, aut rectius, qua aliquid agitur. Sed studiosi plurimum agunt, aut mediantibus studiosis multa fiunt Ergo. Major est Aristolis. Minorem deplorant multi hospites cum eorum fructus seu debita sustinere cogantur, & cum hospita mensam & scamna purgare vult, & reperit fermentum vetus, quod debet succinctorio (*mit dem Schurtz*) coacervare. Et centena reliqua.

C O N C L U S. 2. Passionem studiosis assignamus. Probatur ille quia terribilia quoque patitur, & infracto animo subit, illi apta est passionis series. Sed tales sunt studiosi. Ergo. Prob. minor, quia nulla vita sub sole calamitosior est vita studiosorum. Ab infima usque ad Philosophiam sunt scabiosi, & nescio quibus commilitonibus stipati deambulant, si-
mulac

simulac ad Logicam pervenerint , è patria missam pecuniam dilapidant, hospiti servandam tradunt, cauponibus mendicantibus *und Betlern, die fur den Zapffen stehen*, ac postea lupinam famem patiuntur, donec mittatur iterum quippiam. Immensa pecunia sine refectioe fruuntur omnibus ludibrio sunt qui contrariam sententiam tueantur, dicuntque nullam vitam vita studiosorum esse meliorem & minus laboriosam. Sed o quam bene quietis dentibus comedunt!

Q V Æ S T I O I V.

Quare studioso licet ferre gladium?

POLITIANUS. Quod si bellaforent, quid ad aspera promptius arma? Præterea in aperto hoste aperta sunt arma ferenda. Neque aliquem fugere reor, quæ insidiæ clam & aperte parentur studiosis ab indoctis sylvarum truncis, & Satyrorum fratribus. Notum est si studiosus parumpur in plateis grassatus fuerit, quomodo excipiat. (*wie mann einem solchen die Haub rucket die Gerf wassert*) tunc necessario se defendere debet, & hæc est moralis ratio. Dinde generalis est, quia dignitate cæteros antecedunt propter ipsorum jura privilegia & dignitates. Particularis ratio est *Juristæ*, scilicet gerunt, gladios, degos, plautos, & pugiones, ut quod legum demonstra-

tione:

tione convincere, rabulosa garrulitate inflectere codicillorum aperitione, Decretalium expositione non possunt superare, sanguine etiam fuso victoriam obtinere non expavescant.

Medici gladiati visuntur ut cum patientem accedunt, suisque massicatoriis & sternitatoriis nihil efficiant, morbis qualiscumque sit à tam armato hoste (*von einem armirten Cavalier*) sibi magnopere timeat.

Loco vero gladiatorum *conviciantur Theologi*, libros edunt, aliosque sædissime perstringunt, in concionibus quorundam sepulchrum apertum.

Q V Æ S T I O V.

Cur studiosorum cohors majorem gratiam apud puellas invenit quam Ribaldorum, Coridonum & Menalcarum?

ADVERTE, ad intelligentiam, illi studiosi, duo. Primo est studiosus omnis is, qui studiis operam navat. Secundo, de quibus posterius loquimur, studiosi perfecti sunt, quibus per depositionem grobianitas excussa est, quam beneficentiam priores nondum gestaverunt.

Sit similis, sensumque trahat, dignoscat & anceps,

Hoc petit in socio Virgo venusta viro.

Ait.

Ait Poëta: Ex quo educimus, non unumquemque Nebulorum illi cælesti muneri propter defectum præesse non posse. Præsertim cum temperamentum peculiare inesse fæminis Varandæus insinuet propter quod paratiores sunt vel ad hunc vel ad illum actum suscipiendum concurrentibus causis aptis, similibus, reipsaque ex desiderio natis. Quod bipedes bubulci corticesque sylvestres præstare nequeunt, propter grossitatem & insitam ligneitatem indolatam, ut philosophicè loquamur. Si quis autem affectus puellarum est, non ob identitatem humorum, ab istis ribaldis restingui potest. Medemur ergo contrariis receptis in unoquoque morbo: exempli gratia, in calido, damus frigida, & è contrario: Proinde quis refutabit commune Medicorum axioma, Mulierem esse natura humidam & frigidam? quapropter eam curare volens, alterare diætam, ad sicca & calida quantum sufficit, debet. Sed tales sunt studiosi depositi sensuales, illi sunt sic ei & calidi, adeo ut vel minimum humidi nisi nativi, ex ipsis extorqueri possit: & hoc adepti sunt per depositionem. Quis nescit saltus, cursus, verbera, quæ humidi & frigidi copiam in siccum & calidum transferunt? nam cum fustibus male mulctantur, flatum sudant, etiam si in media hyeme foret, sicut de leporibus scribitur, qui (ut credibile est) antequam venatione agitentur, sunt calidi & humidi, sed capti à canibus &

mordicitus apprehensi, confestim luce clarius mutantur, adeo ut propter siccitatem adeptam non comedantur, nisi adipis vel pinguedinis quid admistum sit. Hinc infero quod studiosus talis commode in medicinara laborantis puellæ propter vim contrarie agentem adhiberi possit; Contra *afelli* (*Stock fisch*) *knebeliones*, aut potius *Cornipedes Fauni*, qui adhuc à primis unguiculis istam crassitudinem præseferunt, gratiæ nihil aut summoperè parum à virginibus ineunt. Siquidem retro pecora, in caulis, stabulis pernoctarunt, & nativi humidi & frigiditatis Grobianicæ nondum expertes sunt. Atqui ut gravissime docuimus, eodem nihil fit, id est, quod ejusdem temperiei est. Ergo pecora pascant, aggregenturque, in numerum caprorum, caprarum, capellarum & hircorum. Certe Pœtæ verba, *sensumque trahat dignoscat & anceps*, in solos studiosos quadrat; cum ille sensum trahere, sentire non possit qui eum per depositionem nondum affecutus est. Sed tales sunt Hengstii campestres, palustres, cum mihi facile persuadeatur, quod caput decies trahi allidant, quam eandem sentiant. Ergo exoptato accidunt studiosi præ cæteris puellis, virginibus & reliquis matronis, quibus exvadavit natura, & non nisi opposito repelli valet.

QVÆSTIO VI.

An sit opus deponere studiosam?

NO T A. nomine studiosæ intelligimus virgunculas, quæ ob munificentiam ingenii in studium artium incumbere, & partim cum studiosis conversari consueverunt, nam pares cum paribus facile congregantur *Dieweil es ein Ey ist, ist aus auch ein Küchen.*

Restat nunc quæstio, an eam, quæ nominatur studiosa, ex jure studiosorum deponere, & verberibus depositoriis, *das seind gutte Kropstosz*, affligere conveniat; aliqui negant, ut sunt Conymbricenses, Suarez tamen concedere dicit, sed in confuso: Quidam Cujacium, Bartholum & alios Iuriconsultos explicantes dicunt, qui admittitur in hæreditatem, admittitur in privilegia & similiter in onera, debita, æ alienum. Vti qui renunciatur comes, jam habet parili ratione jus comitum, &c.

Nec per vulgarem substitutionem extinguitur *leg. 4. de vul. subst. Corus lib. 4. miscell. Donell. 6. comm. Fachin. lib. 4. contrav. Vasquius libr. 3. de success creat.*

Suarez putat non insules & rustice tractandas, *man sol nicht zu grob handeln*, item Hartedo & Toletus *disp. 4. lib. 11. phys.* quia opinio non quidem mala, attamen non satis solida est. Pinell. & Wefenbec. *imparatib. Apro here-*

heredum. nu. 3. dicunt, habendam esse rationem pudoris. Catharina Ignifera *lib. 3. de depossæminali* ait, quod mihi factum est, etiam aliis fiet, quoniam ex eo mortua non sum. Adstipulatur Elsa de Camber, tractat, de suppositione Logica & physica, qui libri lectu digni sunt: inter cætera sic ait, semel deposita sum, & si semper tam benigne mecum agerentur, singulis diebus me submitterem, sed in quibusdam locis habent depositores tam ingentes causas & baculos, ut primo intuitu quis terrefiat, & fæminalis imago non per horresceret?

Concludo. Si studiosorum privilegiis, bullis & annexis uti puella velit, debet se submittere depositioni, pro qualitate persone. Prob. Iura sibi mancipans sibi debita, sed studiosorum jura sibi mancipans puella, si qua inveniatur, etiam obibit in partem debitorum; qui una vult furari, una quoque de betipendere, attamen, inquit Suarez, clementer tractandæ sunt, ne animi deliquium patiantur,

Cautela. Vbi studiosa deponenda, honestatis ergo secedendum à publica, ne rubore afficiatur, & præsertim vesperi cum exiguus est concursus. In inferiori parte eam tamen plus flagellent, quam in superiori, quia teneritudo capitis id non potest quod crassitudo vestimentorum sustinet.

QUÆSTIO VII.

*Vtrum abrogari conversatio inter studiosos
& puellas possit de jure, nec ne?*

ANTE tres annos, ut memini, eadem in publicis thesibus mota est quæstio, sed nihil præcise determinatum. Quidam doctores hic nimis rigidi sunt, dicuntque conversationem cum studiosis puellis periculosam esse, quia *Anguis latet in herbis*, & quia *proximus ardet* *Vcalegon*, & sic adolescentibus & puellis aqua & igni interdictum volunt.

*Quid juvenes fecere mali, cultroque puellæ?
Tanta sævitia, tantaque tyrannide pessum
Ut deceat mores, & cognita federa longo,
Vsu, & fraterna magnalia sternere dotis?*

Turca non ita sævit in sanguinem juveniculum ut illum fame perire patiatur, & nos quibus cælica illa clementia inculcata esse debet in plantulas juventutis tenerrimas sæviamus? Apage: Nos studiosi iis contenti non sumus, & procul dubio taliter virgines loquuntur, cum audiunt tam sinistram in se legem ab Eunuchis doctoribus & cæcutientibus magistris esse latam. Scriptura longe aliter judicat & facit cum *confratribus*, *sie helt jönen die stang*.

C O N C L U S I O. Abrogari usus conversationis & cohabitationis inter studiosos & studiosas nequaquam potest.

PROBAT. Quia ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuum, imò debet esse. Sed majorem studiosus acquirere thesaurū non valet, quam pulchram & ornatam puellam: unde apud Germanos dicitur, meum corculum, meus thesaurus, *mein Herz; mein Schatz*. Ergo non potest nec debet.

Major est Theologorum, quam si quis oppugnare velit, statim hæreticæ pravitatis, & novæ sectæ arguetur: propter id cavete vobis Zoili, antiquum obtinemus, religiose secundum receptam religionem vivimus, Vetus & recens testamentum legimus, nec est sententia, quæ non à nobis magna cruce ✠ notata sit.

Ex in expertum est, quod in segregatione duorum continuatorum utrumque pereat, quia non venimus per accidens, sed vere & substantialiter. Nihil etiam est tam triste sub cælo, quod quis aliquem nimis accurate observet. Cum filia domo egreditur, fortasse ad repetitionem jam adest ancilla, jam mater, mox soror & frater; sicut mihi & amasiæ meæ accidit, cum illam ante ædes opperiret, egrediebatur, nos autem citato cursu progrediebamur, ac si quis stimulis nos pungeret, *als wen es hinder uns brent*, ad hæc Mater.

Quò; quo scelesti ruitis, aut cur corbula

Aptata subligaculo est?

id est, quo curritis homines nequam, & tu cur corbem abscondis; forsitan de Diabo-

lo somniavit, quod filia scilicet, haberet
cantharum in corbe plenum vino.

QVÆSTIO VIII.

Quæ summa quisvis finis studiosi & studiosæ?

NON medæocris disceptatio, sub hæc
ævæstione occultata est, & multi do-
ctores Theologi & Iuristæ venerunt in con-
troversiam haud vulgarem Illi enim dicunt
finem esse, ut Deus & proximus sincere dili-
gantur: cujus rei symbolum fuit in duas ta-
bulas ab uno calamo facta distinctio. Hi asse-
runt studiosorum finem esse studere & dispu-
tare. Elsa vero de Camber ait, studiosus &
puella ideo conveniunt, ut aliquid discant non
speculative sed practice, quæ opinio improban-
da non est si quis eam rite examinare velit.

C O N C L U S I O. Finis proximus studio-
si & studiosæ est, librum generationis & cor-
ruptionis, causæ efficientis, an Idæa causet
efficienter, enucleare. Probat. Finis est quod
dat influentiam, & primam propositionem
concludendi; sed propterea simuliteris ope-
ram navant ut sciant; an verum sit, quod
veteres de generatione docuerint, utrum de-
finitiones conveniant definito. Ergo finis
est, &c.

C O N C L U S I O 2. Finis secundario est,
ut alter alteri, ubi difficultas fuit, explicet
rectum.

PRO-

P R O B A T. Quia plurima in libris occurrunt, quæ quis primo intuitu comprehendere non potest, & sine ipsis res sustinere non potest. Ergo. Exempli gratia, puella in Aristotele legit, quod quinque in agente & patiente requirantur, *existentia*, id est, quod uterque debeat existere, *inaequalitas*, hoc est, personæ debent esse inæquales, vir & fœmina: *similitudo*, hoc est, uterque debet esse homo *vicinitas*, hoc est, non debent distare, *aptitudo*, hoc est, pro ratione temporis, ætatis & personæ convenire debent. Iam verò studiosa hos terminos intelligere neque, accedit aliquem condiscipulorum, inquit, Domine, quid hoc sensus, expone; mox ille exponit, donec satis est. Itaque secundarius finis est terminos explicare, qui etiamsi aliquo modo duri & asperi sunt, cavendum tamen ne omnino iisdem intricemur, confusionis gratia, evadatur regressus, qui si negaretur, nemo hanc telam ordinetur; ipse non tentarem, neque tantum molestiæ subirem, ne mihi diceretur, *Medice cura te ipsum.*

Q V Æ S T I O I X.

Licetne studiosum incarcerare?

R E S P O N D E M U S, quod non. **P R O B A T.** à Decoro, quis tam nobilem sapientiæ gemmam, perlucidam margaritam in fœ-

in fœdissimas custodias includere vellet? non sumus fragmenta ollarum.

PROBAT. ab impossibili Continens debet majus esse contento. Sed talis carcer non datur. Ergo, &c. Minor Prob. Nam communiter loquendo studiosus ubivis est, Romæ, Neapoli, Brucellis; Coloniae, &c. particulariter, tamen interdum periclitatur. Sed illi maxima fit injuria, si ibidem essem non paterer: non enim porci sunt ut includantur stabulis *VVir seind kein Sew, sondern das aller edleste Blat, als ich wer, und wierdt sein.*

Nisi aliquis similitudine Moschi duceretur: nam dicitur, si quis Moscum cui odor bonus defecit, includat labrino, quod confestim propter fœtoris duellum, antiquum odorem recipiat. Sed non est cura de perduto vigore nobis.

QVÆSTIO X.

Beanusne in depositum agere potest?

CONCLUSIO. Minime gentium; sit cujuscumque professionis velit, Doctor, Magister, Baccalaureus, Ecclesiasticus, secularis. Nam quid Sus cum Minerva? quid Beanus interrogaret, cum ipse nihil sciat, injuriam alii faceret, quia sensuum expertus est, & quid loquatur, nescit, quod videt, cæcè videt; quod audit, surde audit; quod olfacit,
non

non sentit; quod tangit, tanquam de querno robore frustum saxo allisum non advertit; uno verbo sunt *Rustici quadrati, Es seindt rechte Flegel Bengel, und Kloppel.* Et si quis talium aliquem Dominum deponendo pileum salutaverit ejusdem farinae esse apparet, eo honore digni non sunt, in *Canis edes* eos abdere oportet, *zum Hundstall*, & postquam mortui fuerunt, asininis crepitibus sepeliendi,

--- *quippe Beani*

Fossorum similes, Capri mulgorumque serorum Sensibus humanis expertia pectora vivunt.

TRACTATUS

TERTIUS

DE HOSPITIIS.

QUESTIO PRIMA.

Quid sit Hospitium?

Hic sedulo investigandum censeo, quid authores antiqui & recentes, de hospitio senserint. Cicero diversorium appellat, hospitalitatem alii, sed hoc est valde quadragesimale definitum. Nam studiosi non libenter apud omnis generis homines habitant, peculiari cellula gaudent, praesertim antea vermibus obnoxii

fuerunt. & se in recentiorem cumulum dimittent. Non facit ad palatum nostrum, jus hoc non satis conditum est.

CONCIUS. Hospitium est œconomicum receptaculum constans ex hospite, uxore, & ancillis meliusculis, ubi advenis studiosis necessaria corporis pro pecunia non iniqua administrantur. Hoc quoniam satis notum, non indiget probatione. Hospitium vero, quod prioribus requisitis caret, hospitium vocare non ausim, hoc ideo dico, ne quis pecuniam suam consumat in sordido loco, *in einem gerstigen VVinckel*, ubi scilicet hospes solus ad mensam à poculis est, hospita in culina sola in cibis coquendis versatur. ornatio vero ordo est, cum cursitant miste puellis puellę observantes, an in mensa quid desit, E contra posito ubi tales observantes non sunt, ibi recta methodo non proceditur, nam raptis à prandio patellis infunditur cœna, ita ut dubites, utrum scutellæ lotæ sint nec ne. His scopis purgationis gratia opus foret. Hospitia optima sunt Moguntiaë inspeculo, Coloniaë in sydere, aureo porcello, cygno, Francofurti in Corona, sub signo Aquilæ, Poppardia sub Ense, Lugduni Batavorum in aureo cornu. Pessima subinde ob tædium ne quoque confundantur, non significabo.

QVÆSTIO II.

An jure hospitii liceat uti studioso?

IVs gentium & civile inhihet, quod qui venit in locum, venit etiam in jus, & qui venit è loco, veniat è jure ut *Concl. lib. 3. Pancrat, ff. 6, lib. 8. Gornel. tract. 10. ff. 6. & unicuique ubivis prostat sua patria pro pecunia, nec ulli denegatur jus.*

C O N C L U S. Iure Hospitii licet uti studioso. **P R O B.** superiori axioma te Juridico. Deinde ratione : usus fructus est jus aliena re utendi, fruendi, salva rei substantia, sed tale quid hic fit, cum divertuntur studiosi apud hospites : Ergo, &c. Nam neminem occidere volunt, propterea non venerunt illic, sunt pauperes Diaboli incarnati subsidium quærunt : non semper sub gelido Iove tutum est dormire at ut eis clarius intelligentiam præbeamus, hac inductione probabo. Quare emis pomum, nunquid ut eo fruaris? quare intras templum, nunquid ut in eo omnia Christiana exercitia usurpes? Quare iter facis Romam, nunquid videndi Papæ gratia? Quare à Iudæo accipimus vestes tuas pro reservato debito, nunquid ut eis utamur. Ergo studiosi non intrant popinas jocandi gratia, sed ut semel cum necessariis jure utantur. Hæc est egregia probatio quæ nititur grallis *sie gehet auff steltzen*, Nam manifestum est, neminem ingredi tabernam

diversoriam, ut pila ludat. Ambigis adhuc: Nunquid si vicinæ ædes incendio absumerentur, si hospitium peteres, eatenus quatenus tale sustentaculum est, tu te ipsum ab incendio salvas si vero te salvas in alieno, Ergo alieno jure uteris.

Fibula Scias, quod quicquid sit in hospitio pertineat ad jus ipsius, ut sunt *servi, ancille, Domina, filia, & cæt.* quibus aliquando in necessitate uti potes. Servi scilicet equum curare debent: Ancillarum est, lectum tuum sternere: Vxor pro stomacho tuo, quando placuerit, ex præcedenti potatione, Iulepum conficere debet, quo paulatim recreëris, circa cor & umbilicum: Filia, dum is cubitum, lucerna tibi præire potest & similia.

Nota. cum hospes nimis suspiciosus est, non est bonum ibi manere, egredere & excute pulverem è calceis tuis. Non enim bonum est vesperi suspicari cum juvenes Studiosi cubitum se conferunt, tunc enim aliquando lucerna extinguitur & fit maximus tumultus.

QVÆSTIO III.

Currara inter hospites & uxores presentibus studiosis est concordia?

QUIDAM dicunt quod de nocte, dum studiosi aridas & siccas fauces habent
 hos-

hospes cogatur surgere, & sicis fratribus promere, sed interim hospita lectum circumvoluit, ut hospes cum redierit, in sponda dormire teneatur, quod illum male urit. Si gravetur ipse surgere mittatque uxorem suam allatum vinum, tunc ipsa honestatis ergo proficiat, dicere debet & ultra necessitatem bibere *Sie mußz eins uber Nacht annehmen.* Quod si redeat ad hospitem, anima ipsius tam graviter fætet, ut sustinere non possit: Quia jejuno stomacho facta concoctione grave olentia vix perferre possumus. *Galenus Aphor.* Alii ferunt, quod studiosi optimo vesci perunt, quod negante hospite uxor illis largissime propinat.

C O N C L U S. Hospites raro intelligunt latine, melius scilicet uxores.

P R O B. Nascitur zelotypia, cum id, quod ignoramus, ab inferioribus fieri cernimus, sed hospes cum non intelligit latine, uxor statim ad nutum attendit. Ergo. Majorem præsupponimus certam. Minorem experientia probo. Nuper Argentorati cum quibusdam magistris doctoribusque Basiliensibus divertimus ad insigne galeæ *im Helm*, è prosthulo salutabat nos hospes & hospita tanquam honoratos viros. Cui ego: Hospes dignetur nobis accipere amphoram Rhenensis, ut lassitudinem corporis paulisper reficiamus, hospes me aspiciebat nesciebatque quid vellem: mulier intelligens proficiebat; nescis mi hospes,

quid hi boni viri desiderant, vinum Rhenense, *das ist, Rheinischer VVein*, corpus significat ventrem, *der Bauch*. Itaque volunt corpus reficere, ad nuntium animadvertentibus vinum album veniitio. *Albis*. Succensus Hospes, Mulier. mulier, inquit, quem exitum? ait illa, ut introitum. Noli mihi hospes istud in malam partem interpretari, sæpe oportuit me humiliare ante studiosos antequam tantum didicerim, sæpe illis humillima officia præstiti. Heus si vesperi studiosis quoque calceos detraheres, sic etiam aliquid disceres. Nos autem credimus eam, antequam nuberet hospiti, fuisse studiosam.

QVÆSTIO IV.

Si hospita riserit cum studioso, culpabitur ne?

RESPONDEMUS nullo modo, *Hony soit, qui mal y pense*. Nam omnis homo est risibilis, & potest fieri, ut Studiosus aliquid novi afferet aut fabulam aliquam narret, quam hospita nunquam audivit aut vidit, ex quo probabiliter sequitur eam ad risum concitari. Deinde me æque bene excipit quispiam risu, quam torvo vultu quum ex eodem proveniat subjecto. Quid nobis videtur? aliquando res præter opinionem accidit, *under weilen wirt die Kart verfälscht*, imprimis cum studiosus sciat *Hispanicum Pa-*

ter noster, quod milites ante triennium in Palatinatu confecerunt. Sed quoniam inde nihil dependenter cognoscitur. Ergo, non culpa bitur.

Q V Æ S T I O V.

Detrahatne auctoritati studiosi, si hospitis prolem juniorem scilicet, ulnis in hospitio gestet & deosculetur.

TO L E T U S dicit quod detrahat, dicitque studiosum invigilare debere libris. Negat Petrus Molina, Valquius & nonnulli alii, dicuntque esse signum humanitatis.

C O N C L U S. Non detrahit auctoritati studiosi gestare puerum juniorem natu hospitis & deosculari.

P R O B A T. Lex naturalis dicitur, quod frater fratri servire debeat in decentioribus. Sed studiosi sunt fratres, & incertum, cujus opere puellus (respectu hospitis) editus sit. Ergo, licet & nihil detrahit. Nam nullus hospes dicere potest, hic est meus puer, non minus ac Paterfamilias qui Gallum unum & gallinas tres alit, interim Gallinæ alio vagantur, ubi alterius ordinis galli sunt, quibus se gallinæ propter novitatem subiiciunt, cum crebritas ejusdem odium gignat, & sic paterfamilias non potest dicere, hæc

gallina hoc ovum peperit mediante meo gallo. Ergo, quod volebamus.

QVÆSTIO VI.

Quod si hospes nimis importunus sit, licetne verbera admiscere?

RESPONDEMVS. Licet: non ad eum quidem modum, quo iubentur milites in campis congregari & se ad sanguinem usque verberare, tanquam hostes, inimici, & raptores bonorum omnium: ab longe inferiori gradu nimirum veluti obmurmurantes inspectores hospites verberamus. Non licet ex suspicione judicare, & si quis ei adversum aliquid fecerit, statim dabit pœnas. Nam studiosos nemo potest cogere, ipsum Diabolum parvi faciunt: quocirca si bene tecum actum velis, noli cum illis rem habere, ita omnia salva erunt, juxta illud:

Non frenos, non vincla subit studiosus, at effrons

Ira perit, liberque agili jaëctatur habena,

Altior ingreditur, cui si commoveris iras,

Væ tibi! non impune feres, memor iste suarum

Virium, in ærumnas te precipitabit atroces.

Modum vero omnia mala vitandi hospes ex præscripto intelligunt: nimirum hospes in mensa monebit, & quicquid in mensa appositum erit, boni consulet, uxor verò & filia in culina relinquuntur.

QVE-

QVÆSTIO VII.

Segregabitne hospes merito filias à studiosis?

CERTUM est, quod ex conversatione duorum oppositorum nihil boni proficiatur, quocirca separare tutissimum erit. Secundò si pater familias habet pueros infantes illos à consortio studiosorum excludere potest, ne vagiendo & fætendo molestias illis exhibeant: certè studiosi ea musica non delectantur. Eatenus igitur Paterfamilias pueros à studiosis abscondat, ne forsan aliqui sint, qui illos virgis acriter cædant.

CONCLUS. In filiabus debitam ætatem (decimum sextum, 17. 18. 19. 20. & cæt.) attingentibus, propter augmentum prudentiæ non est rata segregatio. PROBATUR. Illud raturum non est quod studiosorum confidentiæ oppugnat: sed segregare virginem puberem à studioso oppugnat confidentiæ studiosorum. Ergo non est raturum: Major est certissima. Minorem probò. Nam si quis leporem aflatum è conspectu meo eripit, ille mihi amplius non fidit, alias relinqueretur, si perinde foret. Ex hoc stultescere apparet, & parum sapere talis videtur, dum duo fallibilia insulse sibi præsumit, infidelitatem nempe studiosorum & imprudentiam virginum. Nam metuit insidias à studiosis: quasi officium eorum esset insidiari; patet præterea studiosos non esse fideles, timetque ne obsignatum cubile refringant. At-

qui hoc absurdum est, imo inauditum, studiosum ut sic furtum fecisse. Ergo. Secundo præsupponit filiam ipsius non satis sapere. Stulte tuam ipsius familiam ignominia afficies? cum annis provenit sapientia. Ergo, quod petimus, non segregabis filias tuas à studiosis, à quibus multa bona omniaque decentia discere possunt; siquidem arbor bona malum effectum præstare nequit.

OBIICIES. Filias meas nere, & texere telas faciam, sed hoc à studiosis discere non possunt. Ergo, Minorem probo, quia ipsi tanquam muliebrium artium experti circa libros versantur:

R E S P O N D E O, Data majore; Negamus minorem. Nam novi quosdam studiosos, qui tam bene nere & texere possunt *Flicken und placken*, ac si per decennium didicissent, non quadrat, Noli ergo segregare filias..

TRACTATUS

QVARTVS. DE POTATIONE.

QVÆSTIO PRIMA. *Quid est Potatio?*

DVPLICEM esse potationem patet, unam civium opificum & rusticorum; alteram studiosorum studiosarumque, & ambæ tamen inter.

inter se distinguuntur realiter, prima est, copiosa vini in ventrem sine modo per guttur ad nauseam usque infusio, ex hac ut plurimum sequitur vomitus *ein Kalb*. Posterior est humida trium, quatuor, vel quinque confessio, quibus vinum moram gerit: & hi angelis, hem Angils dicere volui, non impares feruntur. omnia ridicularia hic agitantur: disputationes jucundæ, blandæ, concinnæ, amabiles, hinc inde oriuntur. Cur Venus pingatur nuda? cæca? quid significant tela veneris, & similia egregia proverbialia. Ibi quoque aliquando disferitur de constitutione Microcosmi, generatione & corruptione, de materia, forma secundum Physicam Aristotelis.

*Hic modus arridet nobis, hæc gaudia tantum;
Appetimus, non retrahet nos atra Noverca,
Mancipium torvi Cacodæmonis, unica mens est;
Vivere cum tali, cum tali occumbere turba.*

QVÆSTIO II.

Vtrum ultra Raufferum, ut vocant, bibere liceat?

HÆc quæstio plurimos traxit in controversiam, attamen dicant quidquid velint, Medici corporis naturalis tutores averfantur, nihil faciunt, nominantque plenitudinem ad vasa, cum quis ita mader, ut corpus illius, pluris vini capax non sit; deinde plenitudinem ad vires dicunt, cum quis ita ebrius fuerit, ut corpus plus vini perferre nequeat.

C O N C L U S. Ultra Raufferum bibere non licet. **P R O B A T.** ea quæ sua malitia sic gratiam gratis datam excludant, ut neque in hoc sæculo, nisi ægrè admodum, neque in futuro remittantur per se vehementer abominandæ sunt, & non licet. Sed talis est potatio ultra Raufferum. Ergo, non licet. Major est Theologorum. Minorem probo. Quæ humanæ, fraternæ charitatis jura violant, ipso facto gratiam excludant. Ergo, Et hoc experimur in nuptiis, conviviiis, nundinis, encæniis & aliis congregationibus, ubi homines mira metamorphosi transformantur in bestias, asinos, porcos, tygres; ex iis quoque actibus, oriuntur homicidia, stupra, &c.

Q V Æ S T I O I I I.

An liceat in potatione adhibere alveolam aleæ cum tesseriis & orbiculis?

R E S P. Sunt qui affirmant, adducti hac ratione; quia animi nostri ludo aleatorio recreantur, & ingenia stupida exacuuntur. Sunt, quorum cerebrum ad mentionem tabulæ aleatoricæ finditur, & quorum cor guttatim tabescit, quasi in aquam indideris salē.

C O N C L U S. 1. Animi causa alea uti licet. Hoc totus mundus fatetur.

C O N C L U S. 2. Pro lucrandis pucuniis tabula aleatoria ludere non licet.

PROBAT. Quodcumque hominem ad summam paupertatem redigit, eo ludere non licet. Sed tale quid efficit ludus aleatorius. Ergo, Majorem nemo sanus negabit. Minorem probo. Exemplo Sidonii, cujus res hac viâ ad restim redierat.

Verba Sidonii sunt.

Ludus aleatorius (dum adolescens eram) exiit me miserum in quadam cauponula primo omnibus nummis meis præsentariis, tum mutuaticis, deinde villis, agris & possessiunculis, ut ne hara quidem suilla mihi superesset, aut tantillum loci ubi catellus cubitare posset. Postremò verò omnibus tunicis cum amiculo & crepidulis; ut ne intima quidem tunica superesset, ut te non homunculum nudatum, sed cuculum hybernum deplumatum spectare putasses, verum est quòd commemoro. Imo Diogene illo cynico longe pauperior eram, nam illi reliquum erat dolum versatile quod ad faciem solis diurni (instar solstitialis herbæ obversabatur, mihi vero præ nimia paupertate, ne cavea quidem viminea, (sub quam gallina cum pullis suis succubare posset) erat; erat illi tunica intenucula, palliolum, quod supernè circumjecerat, mendicorum suppellex baculus & pera panaria, mihi vero, proh dolor, nihil horum erat, non modò non videbatur Diogene, verum & quovis mendico circumforaneo pauperior. Quod cum (licet sero) animadvertissem,

tissem, nec ullum verbum ac ne tacitum quidem gemitum quivi emittere, post aliquantulum temporis occæpi meam fortunam meosque casus graviter ingemiscere, & vacuas manus sæpiculè complodere, pedesque incertis alternationibus commovere, modo hanc modo illam capitis partem (quæ mihi non pruriebat) adscalpere & ore semiclauso balbutiens (nescio quas) querimonias effutire. Tandem dolore ingravescente subitò velut lymphaticus in cepi victorem meum imo herculè, expoliatorem omnibus maledictis (quæ quivi commiscier) onerare, compellans eum trifurem, latrunculum, sicarium, venerarium, patriæ proditorem, parricidam, sacrilegum, perjurum, legirupam, perniciem adolescentium, & cum dicto libratum pugnum in ora ejus impegi, ut gingivas ejus edentarem. Ipse vero extemplo mihi caput correpto de mensa alveolo excerebrasset, nisi unus ex collutoribus nostris Myfargyrus nomine (qui assidebat) altrinsecus interpedisset, & rixas nostras intercessu diremisset. In ipso ferme temporis puncto accurrit minister cauponis, qui me miserum affatim plagis castigatum forinsecus abjecit, & tres canes villaticos feros atque immanes è cavea sua (in qua per tempus diurnum concatenati cubant) emisit, & in exitium meum inhortatos immisit, qui signo solito ministri cauponis incensi furiosaque rabie conciti & allatratis horrendi eunt in-

mise-

miserum. Quod cum vidissem ilico silicem quendam de via tremundus corripui, correptum in caput propinquioris canis accurrentis magno nisu contorsi, sed impetu casso per extremum dorsum transcurrens lapis contra opinionem meam deciderat in terram innoxius, quo lapidis jactu canis alioquin exasperatus, furiosus me miserum rabido rictu aggreditur, aggressum terræ guttur applofit, applosum ipse [cæteris canibus coadjutoribus) membratim discerpere tentavit. Sed in eodem pene momento, accurrerunt viri rustici (qui meum miserabilem ululatum cognoverunt) allaturi suppetias, hi cum fustibus, isti cum furcis bicornibus, illi vero cum perticis quibus segetes demissa in area flagellantur, qui ubi appropinquavere non modo armis suis rusticis, verum etiam sublatis clamoribus canes abs me abegerunt. Abactis igitur canibus me miserum humi stratum in pedes statuerunt, & corpore meo sanguinem laciniis & quibuslibet aliis panniculis deterfo igitur sanguinis profluvio, accessit quidam ex amicis meis, cui nomen erat Eleus, qui me miserum apprehensum, ad ædes fratris majoris natu perduxit, qui ubi cognovit me à canibus admorsum & variis vulneribus distractum, statim medicum vulnerarium cum pyxidiculis unguentariis acciri flagitavit. Hic fuit infelix eventus istius Sidonii :

Felix quem faciunt aliena pericula cautum,
Ergo habemus intentum.

TRA-

TRACTATUS

QUINTVS.

DE MOECÆNATE.

QUÆSTIO VNICA.

Quid sit Mœcenas?

NON diu hærebimus in hoc tractatu, si modo nucleus ad quem tendimus, subito proflet. In hac autem quæstione solummodo dicendum erit, quid sit Mœcenas, hoc est, amator studiosorum: communis est sententia, quod inter viros nulli aut pauci reperiantur. Quo permota *Veronica Spierlitz na* in tract. de *mec*, & *stud.* cap. 10. dict. 3. aperte dicit: *Horatium & Virgilium* non fuisse amatos propter doctrinam à Romano quodam nobili, qui fuit intimus Augusti Imperatoris, sed à diversis virginibus, quas propter benevolentiam Mœcænates appellant. Et si quis *Georgica Virgilio* cum *Eclogis* diligenter inspexerit, facile animadvertet, quod sub masculino semper fœmineum putaverit, & amores sub obscuro nomine prodiderit. Eiusmodi Mœcena-tem quoque *Naso* habuit, ob quam potius, quam ob scripta de arte amandi relegatus fuit. Etiam ratio dicitur viros non esse mœcænates studiosorum, nam aut sunt docti aut indocti;

docti; ipso facto contra morem suum agerent; quia docti ne saperentur, oderunt doctos, indocti susque deque habent doctos, quare ergo amarent?

CONCLUS. Mœcænas est homo habens nasum, oris superficiem, mentum, propter rem unam à viris distinctus, qui singulariter est propensus erga studiosos. Ex quo patescit esse fœminam: quia inter fœminas, ut eruditum est plures reperiuntur, quæ in studiosos bene animatæ sunt, ob rationem physicam.

TRACTATUS

SEXTVS.

DE OPIFICIBUS.

QUÆSTIO PRIMA.

OPIFEX non plane à doctis reiicitur, quia vix eo carere possumus: nunc ad definitionem. Quidam putaverunt Opificem esse cuiusvis ferum. Sed hi nimis abjecte de illis loquuntur; alii dicunt opificem esse hominem laboriosum, cuius finis est, *nunquam ditescere*. Sed hæc definitio nimis angusta est; sit rationalis.

CONCLUSIO. Opifex est lucrator panis in sudore faciei, re aliqua, quam aut usus aut necessitas postulat.

PRO-

PROBAT. Finis est, quod rem ita consequenter esse statuit, aut quod rei influxum suppeditat, sed tale est opificium, cum nimirum propterea extrema & fortissima quævis exantlet, ut panem & æs conflare possit. Ergo, Rectius in terminis. Nam nemo S. Sepulchrum custodit gratie, quilibet suum petit, Ex quo intelligitur nos minus posse carere opificibus quam doctis.

QVÆSTIO II.

Quodnam sit sordidissimum opificium?

SVDOR mihi præ anxietate erumpit: tot enim sunt sordida opificia, ut quo me vertam nesciam, quædam versantur circa materiam puram, quædam puram materiam impuram reddunt. Nulli laudem suam detraho, hoc unum dico alutarios intrinsece fætere. Prætereo jam Piscatores, factores, laniones, Pelliones, carbonarios, latrinarum purgatores, quorum sordes & odores si quis non sentiat, *is homo obesse naris* meritò dicendus est.

CONCLUS. In sordibus opificium limarii prærogativam obtinet. **PROB.** Illud est sordidissimum opificium, quod nusquam sordibus caret. Sed tale quid habent limarii *die Leimentretter*. Ergo, Major est vera, Minorem probo, nam simulac limarii dixerint, quod felix faustumque sit, manus eorum permerdatæ sunt, *soo haben sie schon ihr Hendt beschiesßen und besudlet.*

TRACTATUS

SEPTIMVS.

DE MEDICINIS

ET MEDICINA.

QUÆSTIO PRIMA.

Quid sit Medicus?

ANTE aliquot annos medicina tam vilis fuit, ut homines indocti & agrestes (*die schlimme ungelehrte Flohbirdten*) medicos urinæ inspectores nominaverint, quasi urina objectum eorum foret, unde quidam illos cum Iuristis hoc versu risit:

Stercus & urina Medicorum fercula prima.

Sunt medicis signa, Iuristis fercula digna.

Ex quo factum est, agyrtae, circulatores, viri sylvestres, (*VValthansen*) Rattorum captores, radicum effossores in majori precio habiti fuerint quam Medici. Dixerunt illi quicquid in buccam venerit: nulla scientia, meo animo, tam excellens est quo auctoritati medicorum aliquid detrahat, quia revera sunt nobilissimi corporis humani inspectores.

CONCLUS. Medicina est scientia practica.

Ætica & speculativa, versans circa corpus sanabile inclusive.

P R O B A T. Quia medicus, dum ægrotum accedit, perscrutari debet quo morbo laboret, quatenus est speculativa. Deinde per antecognitam curandi regulam eundem curare. Ergo, est practica & speculativa scientia. Inclusive, vero cur annexerimus, ex sequentibus videre licet.

Q U Æ S T I O II.

Quare hac disputatio in antepenultimo loco posita, cum nobilissima sit.

R E S P O N D. Quia medicus est tanquam pædagogus corporis humani. Sed pædagogus clientes suos præcedere sinunt, præterea honestum est ut servi præcedant. Dominus autem sequatur, *ὕπερβον πρὸ ἄλλου* wie botgen mit den Schollen. Etiam si hic mos apud Germanos exolevit; (Nam Domini equitant, eunt præ, servi autem sequuntur) attamen nos ab Italorum partibus stamus, qui optimi medici sunt, & quia alii omnem suam scientiam ex illis hausserint, eorum quoque mores imitari debent. Ergo.

QUÆSTIO III.

Vtrum medicus juvenis salva conscientia puellam denudatam videre possit?

DIFFICILIS sane quæstio, sed an respondeant arbitrio paucis docebimus. Quidam dicunt esse impuritatem & curiositatem, ex hoc non leve peccatum provenire posset. Et hæc est sententia communis doctorum: alii innuunt quod ex aspectu nudæ puellæ rigor febrilis & alia gravissima symptomata oriantur.

C O C L U S I O. Propter anatomiam medicus salva conscientia potest puellam denudatam videre. **P R O B.** Quæ medico ad eò necessaria sunt, ut sine eis medicina sua sit irrita & fallibilis, ea salva conscientia perlustrare potest. Sed puella ratione anatomiae talis est. Ergo, Nam nemo unquam somniavit, quomodo viscera sese habeant, quò in loco sita sint, nisi ipsemet aspexerit; verbi causa. Puella quædam laboret stranguria, si medicus nescit ejus constitutionem, potius exhibebit styptica quam electiva, quæ urinam magis remorantur, quam prolectant, vel puella laborat febre, quæ qualitate sua est calida & sicca, si jam parentes tam morosi essent, ut medico ejus videntæ copiam non facerent, sed illum adirent peterentque ab eo medicamentum pro tali morbo: interim medicus non potest dicere quæ morbi species, an febris sit tertiana vel quartana.

quartana. Si dicant esse tertianam, nescit, an sit tertiana spuria an pura, si pura, quæ egeret humido & frigido medicamine, dat ei pro digestionem R. Syrup, acetos. unc. 1. Mellis rosati collati unc. 1. Buglos. unc. 1. quod tamen tertianæ spuria. Ergo, Medicus de puellæ cognitione diligenter inquirere debet.

N O T A. Medicus necesse habet puellam (de patiente loquor) diligenter inspicere: imprimis in purgatione noscere debet substantiam subjecti quid perferre possit; an sit masculosa & enervationem nondum experta. Nam si illud nescitur in materia purgante facile incideremus in *ὕπερβολῆς*, de quo multa dicenda forent.

N O T A. Si virgini Syrupum præscribere velis, utere sequenti, R. Radisem phys. calam. an. 111. Rosar. circa natalitia Christi natarum lib. 111. Iulep. rosat. mellis violat. an. 3. 1. misceantur donec satis sit: ita puellam ægram facile in pristinum sanitatis gradum restitues, quia impense dulcibus gaudent. Aliqua traduntur Hemistilionis man. 1. Dactyl. datnez Kern lib. 11. Aquæ vivæ seu Elixir an. 3. 1. Si qua probatiora sint, quæ vix puto, secure probare poteris; Sed meum probatum est.

QVÆSTIO IV.

Quid sit medicina Culinaris ?

NIHIL certi hac de re statui potest, quia *trahit sua quemque voluptas*, ut ait Poëta, tamen generalem modum culinarily cibandi cum suo ornatu præscribemus, qui famelico stomacho satisfacit, ex quo de cæteris conjecturam facere poteris. Primo mensam mappa consterne, deinde mappulas manuaras per extremam oram ejus circumducens superimponere, quibus stanneos orbiculos per certa intervalla iniice: & ne quid ad mensæ apparatus deesse videatur, duos circulos æreos, (quibus paropsides sustentantur) in mediam mensam coniice: salinum non negligere, mox panibus ex canistro depromptis mensam per certa intervalla onerare stude. In eodem temporis puncto, affer amphoram cerevisiæ communis & pocula fictilia, quæ juxta panes in mensa rite collocato. Tum i allatum edulia (loquor de iis quæ æstivis duntaxat diebus sunt salubria) & appone ex una parte edulium confusaneum ex crudis herbulis, Lactuca scilicet & nasturcio acetosaque confectum, aceto perfusum, & olivo inunctum: ex alia parte sorbitiunculam ex ovis gallinaceis vinoque & pulvere aromatico confectam. Tum patinam cum reliquiis herbarum tolle, & aliud edulium appone, ex
una

una parte ; patinam cum ovis longa elixatione duratis , testa exutis , bipertitis , ac petrosolino minutatim conscisso respertis , & in acri aceto natantibus ; ex altera parte patellam cum binis ovis testa adhuc inclusis , & in calido cinere ad ignem leviter versatis ac percoctis . Iam ito in cellam vinariam allatum cantharum vini vetuli , & deinde in discubitorium allatum duos vitreos calices multinodes , vinoque impleto . Iterum tolle patinas & pone ex una parte mensæ pulmentarium ex bubulis carnibus tessellatim concisis & uvarum passerarum acinis interjectis confectum , ac pulvere aromatico affatim conditam ; ex altera parte appone pisces Fluviatiles (quos lucios vocant) aromatico liquore innatantes & suavi sapore percoctos . Rursus illas dapes amove & ante hospites bulimiâ laborantes appone ex una parte capos illacardatos & ad ignem crebro volumine versatos ac percoctos , cui adiice stannea quædam patella cum olivis ex vase condimentario recenter depromptis ; ex altera parte pone opiparum ferculum ex sturione assum & piperis gingiberisque polline & saccharo affatim conditum . Tum interjecto tempore paropsides telle & lancem cum butyro flamenti , nec non & canistrum cum caseis bubulis & ovillis mensæ superimponito ; Interim calices mero impleto . Tandem bellaria apponito videlicet duas patinas cum pomis quarum alte-

tera semi plena sit cerasis aqua perlutis, & altera plena flava & lividis prunis, itemque calathum cum malis acidis amiculi & præcociibus hornis.

Hæc est medicina culinaria, quæ optime latranti stomacho medetur, qua quis non sanatur is incurabilis est.

QUÆSTIO V.

De Diæta.

Qua ratione quis vitam quam longissimè prorogare potest?

RESPOND. Observando sequentes regulas salutares.

1. Regul. Sanitatis studium est, non satiarì cibus impigrum esse ad Labores.

2. Motus, cibus, potus, somnus, Venus, omnia mediocria.

3. Cibus novus ne unquam sumatur, nisi priore probe concocto.

4. Mensæ ne sint æquales, sed semper cœna levior.

5. Prioris mensæ error, sequentis parsimonia corrigatur.

6. Cibus ne prius ingeratur, quam in ore fuerit exacte masticatus.

7. Potus ne unquam superet alimenta sicca.

8. Potus ne sumatur priusquam bona cibi portio sit ingesta.

9. Varietas ciborum in eadem mensa ne adhibeatur.

10. Semel in septimana mensa omittatur, cum scilicet corpus minus videbitur alimento indigere.

11. Semel in die corpus ita exerceatur, ut naturalis color exciteur, utendum autem exercitio temperato ante cibum, cujus utilitates sic descripsit Fulgentius: Exercitium est humanæ vitæ conservatio, dominantis naturæ superfluitatum consumptio, virtutum roboratio, temporis, lucrum, ocio inimicum, juventutis debitum, senectutis gaudium. Nam exercitium solvit & evacuat per poros superfluitates: contra quis maxima nocumenta affert hinc poëta:

*Ocia nullus amet, nisi sint conjuncta labori,
Nam nimia requie mortificatur homo.*

12. Is ordo in cibus ingerendis fervetur, ut liquida ac mollia solidis ac ficcis præmittantur.

13. Inter unam & alteram mensam, ne quid cibi aut potus ingeratur.

14. Alvus quotidie sit nollis aut natura, aut arte.

15. Extreme calida in cibo, potu ac aëre vitentur, itidem frigida.

16. Somnus nec brevior sit sex horis, nec octo prolixior.

17. Ac cibo statim, ac pleno ventriculo legere, scribere, ac gravioribus cogitationibus,

bus, operam dare perniciosum est.

18. Violentus motus à cibo statim omnino fugiendus.

19. Manere oso corpore membra omnia fortiter extendantur.

20. Nunquam potus assumendus jejuno ventriculo, quoniam talis potus valde nocivus est, & habet potentiam percutiendi nervos & eis nocendi Gallenus secundo Aphorif.

21. dixit: *si quis famelicus ante cibum vinum acceperit, cito in spasmus & mentis alienationem incidit*: Neque post cibum vinum assumendum est, quoniam digerit vilociter & penetrat, & penetrare facit cibum, qui nondum sit digestus, & facit hæreditare oppilationes, & putrefactionem.

21. Anotabili quantitate vini abstinendum est, & quantum potest fieri ab omni quia nocuum adfert cerebro, & ex ipso, nemo debile cerebrum habens, nisi parum & admixtum bibat, & serapio dixit. Vinum replet caput vaporibus multis.

22. Panis sit optimus ac mollis, cum pauculo sale mixtus.

23. Caseus ac lactinia omnia vitanda; hac integrum utile est in æstate cum saccharo. Aqua lactis vel serum lactis semper utile est.

24. Piscium rarus sit usus, soli fricibiles admitantur adhibito aceto atque aromatis atque balsamenta.

25. Conchylia ostrea ac testueta omnia,

quod frigidum, lentum ac hærens alimentum
gignant declinanda.

P R O P H E T I A.

M I R A B I L I S,

A D.

A N N U M D O M I N I

Milleſſimum Sexteſimum

34. futurum :

Almachius artium Magister Pariſienſis, diligens luſtrator univerſi: hæc inſcripta cunctis notificat, diligenti indagine, antiquiſſimo codice, in bibliotheca communi, totius regni Franciæ reperta, quod anno Domini 34 in menſe Ianuario & ſequentibus; Conſurgent *offa mortuorum* (A) quæ quidem plena erunt oculis, ſed non videbunt, virtutem tamen habebunt cæcos illuminandi, quæ per plana diſcurrent, veſtitos quidem nudabunt, habentes ſpoliabunt, non habentibus dabunt, & inter homines diſcordiam concitabunt, furore dominante.

Infurget enim gens belli coſiſſima, non urens bombardis aut tormentis ferreis vel æneis (hoc enim vulgareſt) ſed *ſagittis Peſte infectis* (B) tum venenatis, ut ſi uauum

ex militibus tetigerint non solum ipse, sed & totus exercitus quantus quantus est, moriatur.

E contrario erit miles admodum benignus, (cui militiæ nomen dant non solum rustici sed & cives, nobiles, principes, imo Reges (C) qui multos quidem prosternet, jacentes quasi semimortuos: sed tamen iterum reviviscent, in hoc bello qui primus aufugerit, præmium auferet, qui constanter in finem usque pugnaverit & permanserit, non solum risu sed etiam pæna pecuniæ presentariæ mulctabitur. (D)

Interea ex regibus consurgent quatuor (E) cum suis exercitibus mirabilibus & mōstrosis, qui pedes habent sed non ambulant, aures nec tamen audiunt, oculos nec vident, vosq; similes illis, & in medio exercitus erit *Heros quidam Diabolo*. Tunc consurgens contra gentem, & pugnabit frater contra fratrem, servus contra Dominum, & erit admiratio universis: nam minor superabit majorem, multitudo cederet paucitati, & quod terribilius est contra nequissimum *belial*, non erit victoria in hoc prælio, nec contra illum Heroa nisi unico non quidem magno, sed parvo & modico pygmæo pannoso. Et erit finaliter talis persecutio, qualis ab initio non fuit, & beatus, qui illæsus in tali pugna fuerit.

Præterea supervenient alia larvata, quæ potius monstra vocabuntur, sed nondum statim finis, & nisi abbreviati fuerint dies: omnes depauperabuntur, sitiunt enim sangui-

nem iustorum, & de sudoribus pauperū vivere concupiscunt: Reges namque 4. cum uxoribus (F) senioribus & militibus, ac aliis equitibus suis venientibus quatuor mundi plagis animi relaxandi causa exeuntes in campū planum variis colorū floribus distinctum atque adornatum, incipient alter, aliterum provocare & in iram concitare, dicentes vincat qui potest, *vive le Roy*, fortuna nobiscū; hæc audientes qui astāt, incipient admirari, non sine parva expectatione eventuum futurorum; Exitus enim acta probabit & in fine videbitur cuius toni. Commisso bello, quod plerumque inferam usque noctem protenditur, omnes tacite in unum se recipiunt locum, neque amplius sunt loquelæ aut sermones, quum priora transferunt. His peractis sequitur pænitentia multorum, qui convertentur ad cor, pro angustia spiritus gementes, & insaniam suam agnoscentes, in qua quidem pænitentia, stabit contritio, sine confessione & lachrimis & erit gaudium universis super uno peccatore pænitentiam agente.

Prodibunt quoque *magnates quatuor*, (G) cum suis domicellis, & servis, initur pugna certamine dubio, ille tamen qui primus 31. ceperit & abduxerit non solum ipsos captivos sed & pecuniæ tantum *quantum illis alendis sufficit* (H) auferet.

Sphæra insuper lignea imo hemisphæra à peccatoribus super viventibus remote torque-

tur in novem ligneos jambos seu digitulo-
 (I) quam potius fortunæ globum seu ro-
 tam diceres. Et quicumque inimicorum eo-
 rundum, plures ex his prostraverit in ter-
 ram, quanto præconio quantifve donis mu-
 neretur, hi scient, quorum interest hæc sci-
 re; Nam nullus eorum, qui viriliter dimica-
 verit, immunis abibit, non curando aspe-
 ctus torvos atque oppositos suorum sodalium
 conorquentium. Nam inde capiet, quo no-
 vos sibi comparare possit amicos juxta illud:
Tot amici, quod nummi. Heu quam inique com-
 paratum est, ut hi qui minus habent, addunt
 ut plurimum aliquid divitioribus; sed hoc ibi
 fit ubi eo non rectè vivitur.

Exortis densis tenebris, præ festitudine ex-
 urgunt semivivi (K) & dant se requiei; tunc
 consurget quoddam animal admirabile, ha-
 bens os de cornu & barbam carneam (L)
 clamans super semi-vivos, surgite mortui, ve-
 nite ad judicium. Tunc consurgent semi vi-
 vi, accipientes pelles mortuorum (M) ver-
 tentes & revertentes, postea consumunt pa-
 trem suum, cujus locus factus est in pace.
 Demum facta pace fit cantus celebris, &
 plurimi ex illis in synagoga reperiuntur, ubi
 spoliis & oneribus alleviantur, deponentes
 quæ apportaverant, eaque alienis custodi-
 bus committunt, ut & ipsi cantent simul
 cum illis, non lamentationes Hieremiæ, sed
 gaudeamus omnes, quoniam filius perditio-

nis inventus est, tanquam ovis, quæ perierat: fit gaudium miseris quorum luctus vertitur in gaudium. Sed domi ibi erit fletus & stridor dentium; non habentes, quod manducent, quoniam captivi (N) sui educti sunt in tenebras exteriores, & quis scit, quando revertentur Dies cum illa dies iræ, dies calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valde Ingebunt, super se omnes tribus terræ, à qua nos liberet, qui sic utit & regnat. *Amen.*

Concertatio muliebris.

Orta rixâ inter Mulieres, cum altera alteri objiceret mendacium, & convitia agitent: Mentiris, inquit una, ut meretrix, ut fur, ut venefica. Huic altera; At tu, inquit, mentiris ut calendarii opifex qui toto anno, & singulis diebus mentitur. Putabat nullum mendacius hominum genus excogitari posse, cui adversariam conferret, quam Astrologos & tempestatem conjectores.

De Modestia civili lictoris.

Comes Zollerensis, cum in pago quodam vicino Tubingæ divertisset, & fortè illic præfectus Tubingensis negotia istius loci componeret: mox unâ prandere ceperunt, Erat fortè unus ex mensæ ministris & pocillatoribus lictor oppidanus, homo pro popularium suorum more admodum civilis. Hic cum discum Comiti apponeret, & aliquâ imunditiâ sordidatum adverteret, celeriter ad se redû-

etum prius femorali ad Nates absterfit, & deinde Comiti appofuit. Putabat enim hac ratione multò mundiozem jam factum esse difcum, & Comitis ore longe digniozem.

Cuiſdam Iudaicæ mulieris facetum dictum.

Fui olim in oppidulo Hechinga nomine, quod eſt in ditione Comitum Zollerentium, illuc reperi unam Iudæam, quæ cum eſſet conſpicua formâ, fuit & perfaceta, cui ego cum perſuadere conatus eſſem fidem Chriſtianam nihil ineptum reſpondebat. Tandem circumciſionem credidit tantum valere, quantum baptiſmum quæſivitque à me, quanti nos Chriſtiani baptiſmum faceremus? Reſpondebam, multi, & ſine eo claudi portas regni cælorum ipſa verò ſubjunxit, At nos Iudaicæ mulieres parum tenemus de circumciſione. Quod cum cauſam inquiſiviſſem, dixit Quoniam mallems addi virorum noſtrum virilibus portionem, quam adimi. Vnde cunctis aſtantibus maximum riſum commovit.

De quodam Ruſtico.

Ego noſco ruſticum, qui cum eſſet factus Prætor pagi ſui, venit non longo poſt tempore ad balneum in Miſingenſe oppidulum. Cumque ibi inveniſſet quendam, quo cum olim equos paviſſet, dixit inter cætera (cum ille gratulatus eſſet ei de Prætura adeptâ) quis æſtimaret unquam, bone amice, dum eram Hypponomi, quod ego indignus Prætor factus aliquando eſſem? Credens ſe tam grandi
in Ma-

in Magistratu collocatum, ut singulari etiam augurio & fortuna opus fuerit, quum tamen ultra novem rusticos non haberet sibi subditos.

De Studente lepidum dictum.

Ego habui ante aliquot annos conterraneum Schlecklingensem in studio nostro Tubingensi, qui cum aliquoties ad gradum Baccalaureatus (ut vocant) aspirasset, nec unquam obtinere potuerat, tandem spe omni ablata dixit: Non est necesse ut fiam Baccalaureus: nam & Christus habuit duodecim discipulos, & tamen nullus eorum fuit Baccalaureus.

De quodam Nobili,

Iacuit nuper mecum quidam nobilis Scholasticus, quem cum sæpe adhortatus essem, ut in honore tantæ festivitatis (erat enim natiuitas beate virginis) maturius surgeret, atque in fanum properaret. Quæsiuit ille (ignarus qualis dies esset) an festum circumcisionis beate Virginis celebraretur. Quod tantam præbuit omnibus audientibus ridendi materiam, ut pœne in proverbium verteretur.

E X P L I C A T I O

hujus Prophetia.

- A. *Ossa mortuorum*) id est, tessera, cubus
Wurffel, dobbelstein.
- B. *Peste infectis*) ludus, vulgo dictus *Tic-
 Tack*, in quo si una rotula tangatur, to-
 tus ludus amittitur.
- C. *Principes imo reges*) ludus aleatorius
ёсгаг азгагегог vulgo *Verkehren*, hic lu-
 dus quoniam admodum delectabilis
 est ingeniumque volatile requirit ma-
 natibus quoque allubescit.
- D. *Pecunia presentaria mulētabitur*) Recte,
 nam hic ludus non patitur dilationem
 debiti, cum sit molestissimus creditor.
- E. *Ex regibus consurgent quatuor*) Ludus
 chartarum, vulgo *coram nobis Karnes-
 fel Spiel.*
- F. *Reges quoque duo cum uxoribus*) Ludus
 turriculæ vulgo dictus *Schacht-Spiel*, in
 quo etiamsi appareant species huma-
 no non tamen homines, sed potius
 monina hominum sunt,
- G. *Magnates quatuor*) Ludus chartarum,
 vulgo *Triumphus* dictus *Trouff.*

- H. *Quantum illis alendis sufficit*) Nam ficti oculos habent & non vident, ita os & non comunt,
- I. *Iambos seu digitulos*) Ludus globi dictus *Kegelen*.
- K. *Semivivi*) id est, somnolenti.
- L. *Animal habens os de cornu*) id est, Gallus gallinacei, *hahn*.
- M. *Pelles mortuorum*) id est, libros orationum.
- N. *Captivi sunt nummi in butfis*, id est, tenebris.

De Rustico.

Novi rusticum, qui piuguefacere cupiens porcum tantum illi in die cibum bis porrexit: & cum semper macra maneret, indignatus ille conquestus est vicino. A quo cum correptus esset, quod non bis, sed ter vel amplius deberet partem porrigere. Respondit rusticus, ter vel amplius nullo modo: quoniam ego homo cum maximis laboribus, contentus sum bis comedere in die. Credens hominem laboriosum plus debere esse, quam porcum.

Fatui cujusdam facetum dictum.

Dicitur mihi de aliquo stupido homine & fatuo, qui cum funus maternum prosequeretur, cantabat alta voce. Quem cum pater castigaret, dixit Haud esse te sanum credo pater: cum precio conducas, Sacerdotes, qui canerent, ego vero gratis concinam.

I N D E X.

	Pag.
Q <i>Venam in mundo admiranda?</i>	1
<i>Quid est scholasticus?</i>	Ibid.
<i>Noctis commoda quanam?</i>	2
<i>Mulier quanam pudibunda?</i>	3
<i>Quibus sibi sapiens homo debet cavere?</i>	ibid.
<i>Cur odium vatinianum inter Monachos & Canonicos?</i>	ibid.
<i>Femina formidolosa quanam?</i>	4
<i>Homo cuius partis orationis est?</i>	ibid.
<i>Quotuplices sunt crepitus ventris?</i>	5
<i>Femina audax quanam?</i>	ibid.
<i>Quid est Rusticus?</i>	ibid.
<i>Quosnam usus prestat charta?</i>	6
<i>Femina meticulosa quanam?</i>	ibid.
<i>Quis sagittarius collimat ad pedes, & tangit naves?</i>	ibid.
<i>Bona Eunuchorum quanam?</i>	ibid.
<i>Quatuor occidunt Hominem ante tempus.</i>	7
<i>Vinum à quibus in pretio habitum fuit?</i>	ibid.
<i>Cur asinis sese mutuo fricare licet?</i>	ibid.
<i>Quis usus raparum & brassicæ capitatae?</i>	ibid.
<i>Quid est homo sine barbâ?</i>	8
<i>Mulier nauseabunda quanam?</i>	ibid.
<i>Avarus cui similis?</i>	ibid.
<i>Crepitus ventris estne corporale quid?</i>	ibid.
<i>Ceci quibus rebus minime indigent?</i>	9
<i>Quid remedii pro odoratus amissione?</i>	ibid.

I N D E X.

- Papirus, unde denominationem habet?* *ibid.*
- Quibus in locis publice licet locus exhaurire?* *ibid.*
- Coitus quid efficit?* *ibid.*
- Crepitus ventris estne spiritualis?* *ibid.*
- Famina superba quanam?* 10
- Phlegmaticis & Pulmoniacis quomodo succurrendum?* *ibid.*
- Quodnā est presentissimū remedium colicæ* 11
- Quid est honor?* *ibid.*
- Mulier Hugenota & Papistica quanam?* *ibid.*
- Volatus avis paradisi quam vim habet?* *ibid.*
- Quanam sibi honorifice cedunt?* *ibid.*
- Quid est crepitus?* *ibid.*
- Ære alieno oberato quid jucundissimum?* 12
- Mendici quam varia nanciscuntur nomina?* *ibid.*
- Quid est femina?* *ibid.*
- Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligonis semper sunt pauperes?* 13
- Quibus caput facile tumidum fit?* *ibid.*
- Quid est Melancholicus?* *ibid.*
- Famina spiritualis quanam est?* *ibid.*
- Crepitus ventris est ne bonus?* *ibid.*
- Filii prodigi quinam?* 15
- Quomodo efferes uno vocabulo latins quinque animalia eaque pilosa?* *ibid.*
- Mulier debilis quanam est?* *ibid.*
- Quanam est differentia inter pediculum formaliter*

I N D E X.

maliter sic dictum, & pediculus planum?
ibid.

- Rape quomodo profunt?* 16
Quis est Author ventorum? *ibid.*
Bona domestica quanam est? *ibid.*
Quid sunt Bohemi? *ibid.*
Quinam sunt excommunicati? *ibid.*
Quam quisque novit artem, in hac se exer-
ceat. 17
Recita laudes Podicis. *ibid.*
Famina curiosa quanam? 18
Qui maxime omnium lucrantur? *ibid.*
Brassicis capitatis quinam delectantur? *ibid.*
Famina gulosa quanam est? 19
quis nasus est optimus? *ibid.*
Quanam est differentia inter sapientem &
stultum? 20
Famina frigida quanam est? *ibid.*
Cur data est barba viris? *ibid.*
An viri cornigeri sint infames? 21
Epitaphium cujusdam studiosi *ibid.*
Quid est Barba? 22
Quinam sunt omnium maxime gulosi? *ibid.*
Que est differentio inter barbã & crinẽ? *ibid.*
Narra lepidam Thraſonis irriſionem? *ibid.*
Famina diligens quanam est? 23
Quomodo pronunciabis uno verbo, radices ef-
culentas, carnem & pisces? *ibid.*
An pecunie obediunt omnia? *ibid.*
Quanam sunt privilegia scabiosorum. *ibid.*

I N D E X.

- Cur crepitus est generis masculini cum pertineat potius ad feminas, & mentula generis feminini, cum pertineat ad masculos?* 24
- Quenam est supellex mobilis maxime necessaria de nocte?* ibid.
- Mulier liberalis quenam?* 25
- Estne mendicus preferendus diviti?* ibid
- Qualis futurus est Antichristus?* 27
- Mulieres cur potius nubunt Iurisperito, quam Medicis & Theologis?* ibid.
- Meretrix quid & unde?* ibid.
- Mendacia adferuntur quid utilitatis?* 28
- Charitativa quenam est.* 29
- Quodnam est maxime necessarium & speculativum in domo?* 30
- Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, &c.* 31
- Recita verba ridiculi cujusdam Oratoris.* ibid.
- Quibus non licet curare cuticulam?* 32
- Quare famine non sunt caudata?* ibid.
- Porci in quibus homines superant?* ibid.
- Quinam sunt infortunati?* ibid.
- Quenam non saturantur?* ibid.
- Quid est Hypocrita?* 33
- Quinam sunt ejusdem farina homines?* ibid.

INDEX

Problematum Ludicrorum.

- Q** Vanam sunt raro contingentia & fere
 contra naturæ cursum? Pag. 33
- Quis vulgo dicitur Calcearius Dei? ibid.
- Quis præfertur Nobilibus sine servis inceden-
 tibus. 34
- Cur mendicî numerosam habent prolem. ibid.
- Ridicula cujusdam egroti responsio. ibid.
- Iocus nauta in ebrium. ibid.
- De nasuto Adolescente. 35
- Quinam sunt omnium latissimi. ibid.
- Quisnam Cauponem egregie decepit. ibid.
- Quinam sunt omnium liberrimi. ibid.
- Quanam utilitates nasi. ibid.
- Que res periculo non vocat. 36
- quem universus mundus vocat nepotem. ibid.
- Mira descriptio hominis Pigmæi. ibid.
- Familia omnium inutilissima & tristissima
 que predicatur. 38
- Recita lætitiæ gradus. ibid.
- Quinam sunt insignes fatui. ibid.
- Quomodo quidam vicinum suum ad prandium
 invitavit? ibid.
- Quinam sunt omnium probissimi? ibid.
- Cur pulices plus Mulieres quam viros infes-
 tent. ibid.
- Recita cujusdam ridiculum testimonium. 39

INDEX

<i>De Paulo Wuff.</i>	ibid.
<i>De Nobili amplexatore.</i>	ibid.
<i>Fatui cur mulieribus grati.</i>	ibid.
<i>Amor quare api comparatur.</i>	40
<i>Obsequium Amicos, veritas odiū parit.</i>	ibid.
<i>Facetum rustica puella dictum.</i>	ibid.
<i>Quinam nasi pretiosissimi.</i>	ibid.
<i>Scientiæ suntne inutiles.</i>	41
<i>Recita testamentum porci.</i>	ibid.
<i>Practica vera.</i>	42
<i>De dominis hujus anni.</i>	42
<i>De anni qualitate.</i>	ibid.
<i>De morbis hujus anni.</i>	43
<i>De frugibus.</i>	44
<i>De communi plebe.</i>	ibid.
<i>De mulieribus & virginibus.</i>	45
<i>De cantatoribus, amatoribus, &c.</i>	ibid.
<i>De populi seditionibus.</i>	46
<i>De quorundam hominum penuria.</i>	ibid.
<i>De vino & cerevisia.</i>	ibid.
<i>De mulierum infirmitate.</i>	47
<i>De rebus quibusdam nocivis.</i>	ibid.
<i>De ventis.</i>	ibid.
<i>De quibusdam futuris effectibus hujus anni.</i>	ibid.
<i>ibid.</i>	ibid.
<i>Brevissima concio cujusdam Parochi.</i>	48
<i>Quare in piscibus ova rotunda sunt involati-</i>	ibid.
<i>libii oblonga.</i>	ibid.
<i>Principum quenam prerogativa?</i>	49
	In

PROBLEM. LUDICROR.

- In Germania cur tanta copia mendicorum vagatur?* ibid.
- Recita ridiculum cujusdã Parochi factũ.* ibid.
- De unoculo,* ibid.
- Versus Leoninus de Amore.* 50
- Cur in Mundo monstra monstrosiora inveniuntur Theologus ebrius, Iurisperitus injustus, & Medicus valetudinarius.* ibid.
- Puella interrogata utrum vellet in anserẽ mutari an in gallinam, quid dixit.* ibid.
- Quenam est differentia inter fures privatos & publicos?* ibid.
- Pulchra Etymologia nominis Philippi.* ibid.
- Resita historiam ridiculam cujusdam Itali morituri.* 51
- Quenam est interpretatio harum literarum S. P. Q. R.* ibid.
- Quare fatui flent splendente sole, & rident quando pluit?* 52
- Locus Ciceronis.* ibid.
- Milites cui sunt similes?* ibid.
- Synonima quenam sunt?* 53
- Pueri cujusdam lepidum dictum.* ibid.
- Quot sunt genera stultorum.* ibid.
- Narra lepidã historiã de duobus sacrificulis.* ib.
- De impari conjugio.* 54
- Infusum dictum rustici cujusdam.* ibid.
- In medicum qui se pro Medico gesserat.* ibid.
- Vtrũ qui consuevit multos cibos accipere, plus*

I N D E X

<i>sustineat jejunium, quã solitus parũ com- edere?</i>	ibid.
<i>Locus Ciceronis in Vannium.</i>	55
<i>Quare avidius vorantes citius satiantur?</i>	ib.
<i>De tribus studiosis Theologia historia lepida.</i>	ib.
<i>Raphani marini vires.</i>	ibid.
<i>An senes possint rejuvenesce- re?</i>	56
<i>Lepidum dictum Augusti Cesaris.</i>	57
<i>Vivere nostrum quid.</i>	ibid.
<i>Locus Ciceronis.</i>	ibid.
<i>Nigredo Æthiopum unde?</i>	ibid.
<i>Iucunda historia de Rege Francia.</i>	58
<i>Crepitus ventris excusatus.</i>	ibid.
<i>De puella Straubingensi.</i>	59
<i>Diogenis Cynici locus.</i>	60
<i>Cur sternutantes salutantur.</i>	ibid.
<i>Senes cur suspitiosi.</i>	61
<i>Cibus rusticorum qualis?</i>	ibid.
<i>Ebrietas varia.</i>	ibid.
<i>Homo qua in re maxime indiget.</i>	ibid.
<i>Quando lupus fuit mansuetus?</i>	62
<i>Quinam sunt stulto stultiores?</i>	ibid.
<i>Anhelitus felium veneficium.</i>	63
<i>Cum mulieribus infœcundis quid agendũ.</i>	ib.
<i>Præscribe mihi aureum dogma.</i>	64
<i>Vbi visuntur quam plurimi cornuti.</i>	ibid.
<i>Scitum Demadis dictum.</i>	66
<i>Estne ducenda Aulica.</i>	ibid.
<i>Cur canes sublato altero pede posteriori min- gunt?</i>	ibid.

<i>gunt ?</i>	68
<i>Historia jucunda de quodam Italo.</i>	69
<i>An alterius uxoris custodienda absente marito causa, nos solum de die, sed etiam de nocte adesse cogitur.</i>	ibid.
<i>Iocus de quodam Helvetio.</i>	70
<i>Historia de Rege Philippo.</i>	ibid.
<i>Queritur, an quis cum sponsa nondum ad marito deducta hanreitatem committere dicatur?</i>	71
<i>Iocus Diogenis in Aristhenem.</i>	ibid.
<i>Pœna hanreitatis quanam.</i>	72
<i>Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint, quid faciendum.</i>	ibid.
<i>De Puella quadam.</i>	78
<i>Factum cujusdam Francigenæ.</i>	ibid.
<i>De eo qui uxorem in flumine peremptam querebat.</i>	ibid.
<i>Medicina ad tollendos fatores anhelitus provenientes à cibis quibusdam.</i>	79
<i>Quinam sunt nimium audaces ?</i>	ibid.
<i>Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet.</i>	ib.
<i>Cur posteriora hominis tam turpes habent factores.</i>	80
<i>Cujusdam terribile factum.</i>	ibid.
<i>De quodam suspensio qui sibi ante mortem tumulum construxerat.</i>	81
<i>An possit uxorem repudiare Maritus, si forsam amatorem cum ea ludentem invenit.</i>	ibid.

I N D E X.

<i>Quenam optime viros fallunt .</i>	82
<i>De eo qui multas cunas emerat.</i>	83
<i>De quodam Helluone.</i>	ibid.
<i>Ebrii cujusdam dictum jocosum.</i>	ibid.
<i>De caupone & viatore.</i>	ibid.
<i>Hanreium faciens quo nomine est indigitandus.</i>	
84.	
<i>Scorta cur alicubi per convitium pulmones appellan- lantur.</i>	85
<i>Vxores hanreizantes quomodo debent appellari.</i>	ibid.
<i>Hanreitas quid est.</i>	86
<i>Cur fœminæ amant brassicas.</i>	87
<i>An non omnis mutatio bona.</i>	ibid.
<i>Quid est verula.</i>	88
<i>Quid est Pædagogus.</i>	ibid.
<i>Quid est Advocatus.</i>	ibid.
<i>De quodam Advocato.</i>	89
<i>Musca culinaria quenam.</i>	ibid.
<i>Historia jucunda de quodam sacerdote.</i>	ibid.
<i>Pueri quomodo sapientes efficiendi .</i>	90
<i>Suppellex Pædagogi quenam.</i>	ibid.
<i>Virgines cur libenter nubunt Iurisperitis.</i>	ibid.
<i>Quonam in loco plaris venditur aqua.</i>	ibid.
<i>Cerevisia unde dicitur.</i>	ibid.
<i>De Potatione.</i>	91
<i>De scorto.</i>	ibid.
<i>Dies macilenti quinquam.</i>	ibid.
<i>Hymnus in quo omnes notæ musicæ comprehen- duntur.</i>	ibid.
	Ignis-

PROB. LUDICR.

<i>Igniaria & sulphurata quibus odio sunt.</i>	
<i>ibid.</i>	
<i>Hercules in quo peccavit.</i>	92
<i>Historia jucunda de Parocho.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De quibusdam simplicibus Rusticis.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De Nobili & Monacho.</i>	93
<i>Christiani & Iudæi disputatio.</i>	94
<i>De Martino.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Secreta quinam aperiunt.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Epitaphium in signe.</i>	95
<i>Incerti Autoris.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quare multi ad magnos honores mundanos per- veniunt.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De quodam consule Vlmenfi.</i>	96
<i>Possuntne Mulieres peregrinari illesa pudicitia</i>	
<i>ibid.</i>	
<i>Carmina in quibus omnes primæ literæ incipiunt ab F.</i>	97
<i>Carmen jucundum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De Anum per crepitum animam exhalante.</i>	
<i>ibid.</i>	
<i>Comparatio mulieris & canis.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De rixosa Muliere.</i>	<i>ibid.</i>

T H E S E S

<i>De Hasione & hasibili qualitate.</i>	99
<i>Disputationis de Hasibilitate cursus secundus.</i>	

I N D E X

<i>Floia cortum verficale.</i>	118
<i>Disputatio Physiologica de Iure & natura Pen- narium.</i>	127
<i>Disputatio de Cornelio & ejusdem Natura.</i>	152
<i>Themata Medica de Beanorum, Archibeannorum Beanulorum & Cornutorum quorumcunque, af- fectibus & curatione.</i>	168
<i>Theses inaugurales.</i>	191

T R A C T A T U S P R I M U S.

<i>De Virginibus.</i>	192
<i>Quæst. I. Quid sit Virgo?</i>	ibid.
<i>Quæst. II. Quid sit officium virginis?</i>	193
<i>Quæst. III. Virgo cujus sit generis.</i>	195
<i>Quæst. IV. Virginem amabat, quis pes.</i>	196
<i>Quæst. V. Virgo in quo prædicamento ponatur.</i>	ibid.
<i>Quæst. VI. Num virgo distinguatur à studioso.</i>	197.
<i>Quæst. VII. Quæ puella sit maxime amabilis; num rubicunda, an pallida?</i>	199
<i>Quæst. VIII. Vtrum uno nixu perdatur virgini- tas.</i>	201

T R A C T A T U S S E C U N D U S.

<i>De Studiosis.</i>	203
<i>Quæst. I. Quid sit studiosus?</i>	ibid.
<i>Quæst. II. Opusne sit Studiosis.</i>	204
<i>Quæst. III. In quo prædicamento ponantur stu- diosi.</i>	205
<i>Quæst. IV. Quare studioso licet ferre gladium?</i>	206.

Quæst.

PROBL. LUDICR.

- Quæst. V. *Cur Studiosorum cohors majorem gratiam apud puellas invenit, quam Ribaldorum, Corydonum & Menalcarum.* 207
- Quæst. VI. *An sit opus deponere studiosam.* 210
- Quæst. VII. *Virum abrogari conversatio inter studiosos & puellas possit de Iure, nec ne.* 212
- Quæst. VIII. *Quæ summa quisvis finis studiosi & studiose.* 214
- Quæst. IX. *Licetne studiosum incarcerare.* 215
- Quæst. X. *Beatusne in depositum agere potest.* 216.

TRACTATUS TERTIUS.

- De Hospitiis. 217
- Quæst. I. *Quid sit Hospitium.* ibid.
- Quæst. II. *An Iure Hospitii uti liceat studioso.* 219.
- Quæst. III. *Cur rara inter hospites & uxores presentibus studiosis est concordia?* 220
- Quæst. IV. *Si Hospita riserit cum studioso, culpabiturne.* 222
- Quæst. V. *Detrabatne authoritati studiosi, si hospitis prolem juniorem scilicet, ulnis in hospitio gestet & deosculetur.* 223
- Quæst. VI. *Quod si hospes nimis importunus sit, licetne verbera admiscere.* 224
- Quæst. VII. *Segregabitne hospes merito filias à studiosis.* 225

TRACTATUS QUARTUS.

- De Potatione. 226
- Quæst. I. *Quid sit Potatio.* ibid.
- Quæst.

INDEX.

Quæst. II. *Vtrum ultra Raufferum (ut vocant) bibere liceat.* 227

Quæst. III. *An liceat in potatione adhibere alveolam aleæ cum tesseriis & orbiculis?* 228

TRACTATUS QUINTUS.

De Mœcænate. 232

Quæst. unica. *Quid sit Mœcenas.* *ibid.*

TRACTATUS SEXTUS.

De Opificibus. 233

Quæst. I. *Quid sit opifex.* *ibid.*

Quæst. II. *Quodnam sit sordidissimum opificum.* 234

TRACTATUS SEPTIMUS.

De Medicis & Medicina. 235

Quæst. I. *Quid sit Medicus.* *ibid.*

Quæst. II. *Quare hæc disputatio in antepenultimo loco posita, cum nobilissima sit.* 236

Quæst. III. *Vtrum Medicus Iuvenis salvâ conscientiam puellam denudatam videre possit.* 237

Quæst. IV. *Quid sit Medicina culinaria.* 239

Quæst. V. *De Diæta. Qua ratione quis vitam quam longissimè prorogare potest.* 241

Prophetia Mirabilis. 244

Concertatio muliebris. 248.

De Modestia civili lictoris. *ibid.*

Cusdam Iudaicæ mulieris facetum dictum. 249

De quodam Rustico. *ibid.*

De Studente lepidum dictum. 250

Explicatio hujus Prophetiæ. 251

T. 1256041 C. R. 158907